

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-83-08

Druk nr 778
Warszawa, 11 lipca 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o cudzoziemcach
oraz niektórych innych ustaw wraz
z projektami aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz 2008 r. Nr 70, poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, pod warunkiem wzajemności i posiadania przez te osoby dokumentów potwierdzających pełnienie przez nie funkcji, z wyjątkiem art. 13 ust. 1, art. 21a, 25, art. 28, 30 – 33 i 46;

2) obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, z wyjątkiem:

a) art. 12a, art. 93, art. 94, art. 96 – 96c, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4,

art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131 – 134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają,

b) art. 4 pkt 5 – 5d, art. 25, art. 26, art. 28 ust. 1 pkt 11, art. 38 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 39, art. 40, art. 44 ust. 4 i 7 – 9, art. 47, art. 48, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 134a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, niebędących obywatelami tych państw;”;

2) w art. 4:

a) pkt 5a otrzymuje brzmienie:

„5a) wiza jednolita – wiza, o której mowa w art. 10 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE

L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”;

b) pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) centralny organ wizowy – organ odpowiedzialny za przeprowadzenie konsultacji, w tym konsultacji elektronicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen;”;

c) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 – 13 w brzmieniu:

„11) mały ruch graniczny – wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego stosuje się rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen (Dz. Urz. UE L 29 z 3.02.2007, str. 3), zwane dalej „rozporządzeniem nr 1931/2006;

12) ochrona czasowa – ochronę czasową w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

13) ochrona uzupełniająca – ochronę uzupełniającą w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) art. 11a otrzymuje brzmienie:

„Art. 11a. 1. W sprawach uregulowanych w ustawie pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem lub w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

2. Pisma mogą również być doręczane w miejscu pracy adresata osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji.
3. Cudzoziemcom pozbawionym wolności pisma doręcza się za pośrednictwem administracji zakładu, w którym przebywają.
4. W razie wyjazdu za granicę strona jest obowiązana do ustanowienia pełnomocnika do spraw doręczeń w kraju i powiadomienia o tym organu prowadzącego postępowanie w sprawie.
5. W razie niedopełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 4, pismo uważa się za doręczone pod dotychczasowym adresem.”;

4) po art. 11a dodaje się art. 11b i 11c w brzmieniu:

„Art. 11b. Strona, ustanawiając pełnomocników, wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczeń i powiadamia o tym organ prowadzący postępowanie w sprawie.

Art. 11c. 1. W toku postępowań prowadzonych na podstawie przepisów ustawy funkcjonariusze Straży Granicznej mogą wykonywać czynności polegające na:

- 1) przeprowadzaniu wywiadu środowiskowego;
  - 2) ustalaniu miejsca pobytu małżonka lub innego członka rodziny cudzoziemca, a także osoby, z którą cudzoziemca łączą więzi o charakterze rodzinnym.
2. Jeżeli w wyniku czynności, o których mowa w ust. 1, nie potwierdzono informacji podanych przez cudzoziemca lub zgromadzone informacje okazały się sprzeczne albo nasuwają wąt-

pliwości odnośnie ich prawdziwości funkcjonariusze Straży Granicznej mogą dokonać sprawdzenia lokalu we wskazanym przez cudzoziemca miejscu jego pobytu.

3. Funkcjonariusze Straży Granicznej dokonujący sprawdzenia lokalu, o którym mowa w ust. 2, mają prawo:
  - 1) wejścia do lokalu,
  - 2) żądania okazania rzeczy i przedmiotów należących do cudzoziemca,
  - 3) żądania udzielenia wyjaśnień
    - w celu potwierdzenia pobytu cudzoziemca w sprawdzanym lokalu.
4. Podczas przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 3, powinien być obecny cudzoziemiec lub osoba trzecia, jeżeli lokal znajduje się w jej posiadaniu, albo inny dorosły domownik. Czynności te nie mogą być podejmowane i przeprowadzane w porze nocnej.
5. Czynności, o których mowa w ust. 3, funkcjonariusze Straży Granicznej przeprowadzają za zgodą cudzoziemca.
6. W przypadku, gdy cudzoziemiec nie wyrazi zgody na dokonanie sprawdzenia lokalu albo utrudnia lub uniemożliwia przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 3, uznaje się, że informacje o faktycznym miejscu pobytu cudzoziemca nie zostały potwierdzone.
7. Jeżeli dokonanie sprawdzenia lokalu nie jest możliwe z przyczyn niezależnych od cudzoziemca, funkcjonariusze Straży Granicznej informują o tym fakcie organ prowadzący postę-

powanie oraz przekazują informacje zgromadzone w toku czynności, o których mowa w ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i tryb przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz jego zakres, a także formę sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu, uwzględniając konieczność zebrania informacji niezbędnych do postępowań prowadzonych na podstawie ustawy;

2) tryb sprawdzania lokalu, o którym mowa w ust. 2, oraz dokumentowania tych czynności, uwzględniając konieczność uzyskania przez Straż Graniczną informacji o faktycznym miejscu pobytu cudzoziemca i okolicznościach jego pobytu.”;

5) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec może przekroczyć granicę i przebywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada:

1) ważny dokument podróży;

2) ważną wizę lub inny ważny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu na tym terytorium, jeżeli są wymagane;

3) zezwolenie na wjazd do innego państwa lub zezwolenie na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane w przypadku przejazdu tranzytem.”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich, przyplływających do polskich

portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadający ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta placówki Straży Granicznej są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

2. Przepustkę wydaje, odmawia jej wydania lub unieważnia komendant placówki Straży Granicznej.
3. Przepustkę wydaje się cudzoziemcowi na wniosek złożony przez armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu.
4. Do wniosku o wydanie przepustki dołącza się listę członków załogi statku morskiego zawierającą informacje określone w załączniku do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z 1972 r. Nr 27, poz. 199 oraz z 2003 r. Nr 131, poz. 1200).
5. W przepustce zamieszcza się:
  - 1) imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego;
  - 2) nazwę i numer dokumentu podróży, którym legitymuje się członek załogi statku morskiego;
  - 3) nazwę statku morskiego;
  - 4) nazwę portu (stoczni, przystani);
  - 5) datę wystawienia przepustki oraz okres jej ważności;

- 6) odcisk stempla kontrolerskiego i podpis wystawiającego przepustkę;
  - 7) informację, że przepustka jest ważna tylko z dokumentem podróży i upoważnia jej posiadacza do przebywania w obrębie miasta portowego.
6. Przepustkę wydaje się na okres postoju statku morskiego w porcie wskazanym we wniosku o wydanie przepustki. Przepustka jest wydawana na okres nie dłuższy niż 15 dni.
  7. W przypadku nieprzewidzianego przedłużenia się okresu postoju statku morskiego, komendant placówki Straży Granicznej może, na wniosek armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu, przedłużyć ważność przepustki na okres wskazany we wniosku o przedłużenie przepustki, nie dłuższy niż 15 dni.
  8. Odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4 lub 7 – 10.
  9. Przepustkę unieważnia się:
    - 1) w przypadku zatrzymania cudzoziemca poza granicami miasta portowego lub po upływie okresu, na który przepustka została wydana lub
    - 2) gdy zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4 lub 7 – 10.

10. Do odmowy wydania przepustki i jej unieważnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 23.
11. Wydanie, przedłużenie oraz unieważnienie przepustki rejestruje się w ewidencji prowadzonej przez komendanta placówki Straży Granicznej.
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 5.”;

7) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinien:

- 1) uzasadnić cel i warunki planowanego pobytu;
- 2) posiadać oraz okazać na żądanie funkcjonariusza Straży Granicznej:
  - a) dokument potwierdzający posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzający pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wjazdu na podstawie wizy krajowej,
  - b) wystarczające środki utrzymania na czas trwania planowanego pobytu

oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt albo dokument potwierdzający możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem,

c) zezwolenie na wjazd do innego państwa lub na powrót do kraju pochodzenia, jeżeli takie zezwolenie jest wymagane.

2. Obowiązek okazania środków utrzymania lub dokumentów potwierdzających możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem nie dotyczy cudzoziemców przekraczających granicę:

1) na podstawie:

a) umów międzynarodowych, które przewidują zwolnienie cudzoziemca z obowiązku posiadania tych środków albo obowiązek pokrycia kosztów jego pobytu przez polskie organy państwowe lub instytucje publiczne,

b) wizy w celu repatriacji,

c) wizy w celu wykonywania pracy,

d) wizy w celu korzystania z ochrony czasowej,

e) wizy w celu udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,

f) karty pobytu,

g) wizy w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;

2) w związku z niesieniem pomocy charytatywnej;

- 3) w związku z uczestnictwem w akcji ratunkowej.
3. Kontroli dokumentów potwierdzających cel i warunki planowanego pobytu, środków utrzymania lub dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dokonuje funkcjonariusz Straży Granicznej podczas przekraczania przez cudzoziemca granicy.
  4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwania planowanego pobytu na tym terytorium oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt, dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem oraz cel i długość planowanego pobytu, jeżeli ze względu na cel lub długość planowanego pobytu następuje zróżnicowanie wysokości środków.
  5. Określona w rozporządzeniu wysokość środków utrzymania może być zróżnicowana w zależności od celu lub długości planowanego pobytu i powinna zapewniać możliwość pokrycia przez cudzoziemca kosztów zakwaterowania, wyżywienia, tranzytu i powrotu do państwa pochodzenia. Rodzaj dokumentów, określonych w rozporządzeniu, powinien zapewniać możliwość potwierdzenia posiadania przez cudzoziemca środków utrzymania w wymaganej wysokości.”;

- 8) uchyla się art. 15a;
- 9) w art. 16 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Cudzoziemiec może przedstawić jako dokument potwierdzający możliwość uzyskania wystarczających środków utrzymania zaproszenie, które mogą wystawić.”;
- 10) w art. 17 w ust. 3:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zapraszany jest cudzoziemiec, w przypadku którego zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 35 pkt 1, 4 lub 6;”;
- b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) zapraszający nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 16 ust. 1.”;
- 11) art. 21 otrzymuje brzmienie:
„Art. 21. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:
- 1) nie posiada ważnych dokumentów lub wizy, o których mowa w art. 13 ust. 1;
  - 2) nie uiścił opłaty, do której uiszczenia był obowiązany na podstawie art. 13 ust. 2;
  - 3) nie posiada dokumentu potwierdzającego posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzającego pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium;

- 4) wykorzystał dopuszczalny czas pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej;
- 5) nie przedstawił dokumentów wystarczających do potwierdzenia celu i warunków planowanego pobytu;
- 6) nie posiada wystarczających środków utrzymania w odniesieniu do długości i celu planowanego pobytu lub środków na powrót do państwa pochodzenia lub tranzyt;
- 7) posiada podrobiony lub przerobiony dokument podróży, wizę lub inny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu;
- 8) dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen, o którym mowa w art. 92 Konwencji Wykonawczej Schengen, do celów odmowy wjazdu;
- 10) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego;
- 11) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa, ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub stosunków międzynarodowych Rzeczypospolitej Pol-

skiej lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który:
  - 1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielone na podstawie art. 53a ust. 2;
  - 2) posiada wizę jednolitą pobytową upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.
3. Przepisu ust. 1 pkt 1 – 7 i pkt 9 – 11 nie stosuje się do cudzoziemca przejeżdżającego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 4 lit. a rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”.
4. Przepisu ust. 1 pkt 2 i 3 nie stosuje się do cudzoziemca wjeżdżającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 3 miesięcy.
5. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lub 9, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi, który posiada wizę krajową lub wizę jednolitą pobytową upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi podróżującemu do innego państwa obszaru Schengen, które wydało mu wizę krajową lub posiadającemu wizę jednolitą tranzytową.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wykaz chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie lub podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 2) kryteria pozwalające rozpoznać lub podejrzewać wystąpienie chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, o których mowa w pkt 1
    - uwzględniając tylko choroby epidemiczne określone przez Światową Organizację Zdrowia oraz inne choroby wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne, które podlegają zwalczaniu u obywateli polskich na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z późn. zm.³⁾) oraz mając na celu zapewnienie humanitarnego traktowania cudzoziemców i zapobieżenie zagrożeniu dla zdrowia publicznego w obszarze przejścia granicznego.”;

12) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu określonych w ustawie lub art. 5 kodeksu granicznego Schengen, komendant placówki Straży Granicznej, po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej, może zezwolić na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu nie dłuższy niż 15 dni, jeżeli wymagają tego względy humanitarne, interes Rzeczypospolitej Polskiej lub zobowiązania międzynarodowe. Do wydania zezwolenia i samego zezwolenia nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

2. O wydaniu zezwolenia Komendant Główny Straży Granicznej informuje Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, również właściwy organ innego państwa obszaru Schengen, które dokonało wpisu.”;

13) w art. 24a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komendant placówki Straży Granicznej jest organem właściwym do podejmowania decyzji w sprawie odmowy wjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 kodeksu granicznego Schengen.”;

14) art. 24b otrzymuje brzmienie:

„Art. 24b. Do przekraczania przez cudzoziemca granicy w zakresie uregulowanym przepisami kodeksu granicznego Schengen nie stosuje się art. 13, art. 14, art. 15 ust. 1 – 3, 6 i 7 i art. 23 – 24.”;

15) po art. 24b dodaje się art. 24c w brzmieniu:

„Art. 24c. Przepisów rozdziału, z wyjątkiem art. 21 ust. 7, nie stosuje się do przekraczania granicy przez cudzoziemców w ramach małego ruchu granicznego.”;

16) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

Art. 24d. Cudzoziemcy zamieszkujący w strefie przygranicznej państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską, przekraczający granicę w celu pobytu w polskiej strefie przygranicznej na podstawie ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego na zasadach określonych w umowie o małym ruchu granicznym zawartej przez Rzeczpospolitą Polską z tym państwem, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

Art. 24e. 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może być wydane cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 9 rozporządzenia nr 1931/2006.

2. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu nr 1931/2006, odmawia się wydania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Art. 24f. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego składa na formularzu wniosek i przedstawia w nim powody częstego

przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz dołącza:

- 1) fotografie wnioskodawcy;
  - 2) dokumenty potwierdzające posiadanie miejsca stałego zamieszkania w strefie przygranicznej;
  - 3) dokumenty potwierdzające powody częstego przekraczania granicy.
2. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest obowiązany przedstawić właściwemu organowi ważny dokument podróży.
3. W zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zamieszcza się: fotografię, informację o płci posiadacza, dane oraz pouczenie, o których mowa w art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006, serię i numer zezwolenia, nazwę organu wydającego, a także w razie potrzeby informacje, o których mowa w art. 15 ust. 4 lit. a rozporządzenia nr 1931/2006.

Art. 24g. 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego cofa się, jeżeli:

- 1) zostało wydane z naruszeniem przepisów rozporządzenia nr 1931/2006;
  - 2) po wydaniu zezwolenia cudzoziemiec przestał spełniać warunki do jego wydania.
2. W przypadku wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cudzoziemiec zwraca zezwolenie konsulowi, który je wydał.

Art. 24h. 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydaje, odmawia jego wydania lub cofa konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca.

2. Decyzja konsula w sprawie wydania lub cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego jest ostateczna.

Art. 24i. 1. Zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego unieważnia się, w drodze decyzji, gdy cudzoziemiec, który wjechał na jego podstawie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) przebywa na tym terytorium po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia lub

2) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem mógł przebywać – jeżeli zachodzą przeszkody prawne do wydania w tych okolicznościach decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub decyzji o wydaleniu.

2. Decyzję o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydaje komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej, który w wyniku kontroli legalności pobytu cudzoziemca stwierdził

okoliczności uzasadniające unieważnienie tego zezwolenia.

3. Od decyzji o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przysługuje odwołanie do wojewody właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał decyzję.

Art. 24j. 1. Komendant placówki Straży Granicznej zatrzymuje zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, jeżeli podczas kontroli granicznej stwierdzi, że zezwolenie to zostało cofnięte lub unieważnione.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania po zatrzymaniu podczas kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia, uwzględniając konieczność uniemożliwienia korzystania z tego zezwolenia.

Art. 24k. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące dołączanych do wniosku fotografii;

- 2) wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, uwzględniając wymogi określone w art. 24f ust. 3 i w przepisach art. 7 ust. 3 i art. 15 ust. 4 rozporządzenia nr 1931/2006.”;

17) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Wizy

Art. 25. 1. Wiza określa:

- 1) numer dokumentu podróży cudzoziemca;
  - 2) miejsce i datę jej wydania;
  - 3) cel wjazdu i pobytu;
  - 4) okres ważności wizy, podczas którego może nastąpić pierwszy wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen i musi nastąpić ostatni wyjazd z tego terytorium;
  - 5) okres pobytu, przez który cudzoziemiec może przebywać, w okresie ważności wizy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen;
  - 6) liczbę wjazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państw obszaru Schengen dozwolonych w okresie pobytu.
2. Wiza może uprawniać do jednego, dwóch lub nieograniczonej liczby wjazdów.
  3. Początek okresu ważności wizy powinien przypadać na okres 3 miesięcy od dnia wydania wizy.

4. Wiza może określać inne warunki wjazdu, a także zawierać inne informacje, a w szczególności:
  - 1) imię i nazwisko cudzoziemca oraz jego fotografię;
  - 2) miejsce, w którym powinno nastąpić przekroczenie granicy;
  - 3) liczbę dzieci oraz innych osób towarzyszących cudzoziemcowi, wpisanych do jego dokumentu podróży.
5. Wiza może zawierać zakodowany zapis danych i informacji, o których mowa w ust. 1 i 4.

Art. 26. 1. Wizę wydaje się jako wizę:

- 1) jednolitą: pobytową lub tranzytową;
  - 2) wizę krajową.
2. Wiza jednolita pobytowa uprawnia do jednego lub więcej wjazdów, pod warunkiem, że ani długość ciągłego pobytu, ani całkowita długość kolejnych pobytów na terytorium państw obszaru Schengen nie przekraczają 3 miesięcy w ciągu każdego okresu 6 miesięcy liczonego od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.
  3. Wiza jednolita tranzytowa uprawnia do:
    - 1) przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen w drodze na terytorium innego państwa niż państwa obszaru Schengen, pod warunkiem że tranzyt nie przekracza 5 dni;
    - 2) pobytu w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego.
  4. Wiza krajowa uprawnia do wjazdu i ciągłego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 3 miesiące i nieprzekraczających łącznie roku w okresie ważności wizy.

5. Okres pobytu na podstawie wizy jednolitej pobytowej lub wizy krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 2 lub 4 odpowiednio do celu pobytu wskazanego przez cudzoziemca.
6. Na wniosek cudzoziemca może być wydana wiza krajowa, która przez okres 3 miesięcy licząc od daty jej ważności uprawnia do wjazdu i pobytu także jako wiza jednolita pobytowa, jeżeli nie zachodzą przesłanki odmowy wydania wizy krajowej oraz wizy jednolitej pobytowej.
7. Okres ważności wizy jednolitej pobytowej lub wizy krajowej nie może przekroczyć 5 lat.

Art. 27. 1. Wiza jednolita może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a i c – e kodeksu granicznego Schengen.

2. Wiza jednolita o ograniczonej ważności terytorialnej upoważniająca do wjazdu i pobytu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być wydana cudzoziemcowi:
  - 1) który nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c – e kodeksu granicznego Schengen,
  - 2) który wykorzystał dopuszczalny czas pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w ciągu każdego okresu 6 miesięcy liczonego od dnia pierwszego wjazdu,

3) ze względu na wyjątkową pilność sprawy, w szczególności uzasadnioną względami humanitarnymi, zobowiązaniami międzynarodowymi lub interesem Rzeczypospolitej Polskiej, gdy centralny organ wizowy innego państwa obszaru Schengen zajął negatywne stanowisko w toku konsultacji, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2 lub konsul odstąpił od przeprowadzenia konsultacji

– pod warunkiem, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy krajowej; warunek ten nie dotyczy wydania wizy w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.

3. Wiza jednolita o ograniczonej ważności terytorialnej upoważniająca cudzoziemca do wjazdu i pobytu tylko na terytorium niektórych państw obszaru Schengen może być wydana, gdy dokument podróży cudzoziemca jest uznawany tylko na terytorium tych państw.

Art. 28. 1. Wiza jednolita pobytowa lub wiza krajowa mogą być wydane w celu:

- 1) turystycznym;
- 2) odwiedzin;
- 3) udziału w imprezach sportowych;
- 4) prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach międzynarodowych;
- 6) wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego oraz organizacji międzynarodowej;
- 7) wykonywania pracy;

- 8) naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym;
  - 9) korzystania z ochrony czasowej;
  - 10) przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
  - 11) dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;
  - 12) udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej albo programie pomocy humanitarnej lub programie wakacyjnej pracy studentów;
  - 13) innym niż określony w pkt 1 – 12, ust. 2 i 3.
2. Wiza może być wydana także jako wiza:
    - 1) dyplomatyczna;
    - 2) służbowa;
    - 3) kurierska.
  3. Wiza w celu:
    - 1) udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu,
    - 2) o którym mowa w art. 43 ust. 4, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3,
    - 3) przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta,
    - 4) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie

się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

5) korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka,

6) repatriacji

– może być wydana tylko jako wiza krajowa.

Art. 29. 1. Wiza w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.

2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu lub oświadczeniu, nie dłuższy niż określony w art. 26 ust. 2 lub 4.

3. Cudzoziemcowi, który zamierza wykonywać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracę zależną od rytmu pór roku przez czas określony, wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wskazanemu w przyrzeczeniu wydania zezwolenia na pracę lub pisemnym oświadczeniu pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane, nie dłużej jednak niż na 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu.

Art. 30. Wizę dyplomatyczną wydaje się szefowi i członkowi personelu misji dyplomatycznej, kierownikowi urzędu konsularnego i członkowi personelu konsu-

larnego państwa obcego oraz innej osobie zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 31. Wizę służbową wydaje się członkowi personelu administracyjnego i technicznego, członkowi personelu służby misji dyplomatycznej, pracownikowi konsularnemu, członkowi personelu służby urzędu konsularnego, innej osobie skierowanej do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżającej służbowo zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

Art. 32. Wizę dyplomatyczną i służbową wydaje się na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy.

Art. 33. Wizę kurierską wydaje się kurierowi dyplomatycznemu.

Art. 34. 1. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub cudzoziemiec nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a i c – e kodeksu granicznego Schengen.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej.

Art. 35. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:

1) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;

- 2) nie posiada wystarczających środków utrzymania na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ważnego przez okres zamierzonego pobytu cudzoziemca na tym terytorium;
- 4) zachodzi obawa, że wydanie wizy mogłoby spowodować zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca upływa wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności wnioskowanej wizy;
- 6) w postępowaniu o wydanie wizy:
  - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
  - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 7) nie zostały spełnione inne przesłanki do jej wydania.

Art. 36. 1. Wizę wydaje lub odmawia jej wydania konsul. Wizę w celu wykonywania pracy wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze

względu na państwo stałego zamieszkania cudzoziemca.

2. Jeżeli cudzoziemiec legalnie przebywa na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wizę w celu wykonywania pracy może mu wydać inny konsul niż wskazany w ust. 1 zdanie drugie.
3. Wizę dyplomatyczną, służbową i kurierską wydają lub odmawiają jej wydania:
  - 1) minister właściwy do spraw zagranicznych;
  - 2) konsul.
4. Wizę dyplomatyczną i służbową wydaje minister właściwy do spraw zagranicznych na podstawie noty ministerstwa spraw zagranicznych państwa obcego lub jego misji dyplomatycznej, a konsul – dodatkowo na podstawie wniosku o wydanie wizy.
5. Decyzja wydana przez konsula jest ostateczna.
6. Konsul jest obowiązany uzasadnić ustnie odmowę wydania wizy, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 11, może jednak odstąpić od uzasadnienia w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa.

Art. 37. 1. Komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę jednolitą na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (Dz. Urz.

WE L 64 z 7.03.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 119).

2. Postępowanie w sprawie wydania wizy na granicy może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.
3. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje wydanie decyzji o odmowie wydania wizy na granicy w dokumencie podróży cudzoziemca.
4. Decyzja wydana przez komendanta placówki Straży Granicznej jest ostateczna.
5. Komendant Główny Straży Granicznej:
  - 1) informuje właściwe organy innych państw obszaru Schengen o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej;
  - 2) gromadzi informacje o wizach o ograniczonej ważności terytorialnej wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw.

Art. 38. 1. Cudzoziemiec ubiegający się o wydanie wizy składa na formularzu wniosek, który zawiera:

- 1) dane osobowe cudzoziemca oraz dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania wizy;
- 2) cechy dokumentu podróży cudzoziemca;
- 3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych w okresie ostatnich 5 lat;

- 4) wskazanie i uzasadnienie celu pobytu.
2. Do wniosku dołącza się fotografie osób objętych wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające:
    - 1) okoliczności podane we wniosku;
    - 2) pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium państw obszaru Schengen w wysokości co najmniej 30 000 euro przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wniosku o wydanie wizy jednolitej pobytowej;
    - 3) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – w przypadku wniosku o wydanie wizy krajowej.
  3. Komendant placówki Straży Granicznej w przypadku, o którym mowa w art. 37 ust. 1, może zwolnić cudzoziemca od obowiązku dołączenia fotografii.

Art. 39. 1. Wydanie wizy jednolitej w przypadkach określonych przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen wymaga uzyskania zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej:
  - 1) w przypadkach określonych w załączniku 5A do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz. Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1), zwanych dalej „Wspólnymi Instrukcjami Konsularnymi”, z:
    - a) Komendantem Głównym Straży Granicznej,
    - b) Komendantem Głównym Policji,
    - c) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
    - d) Szefem Agencji Wywiadu,
    - e) ministrem właściwym do spraw zagranicznych;
  - 2) w przypadkach określonych w załączniku 5B lub 5C do Wspólnych Instrukcji Konsularnych, z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen.
3. Jeżeli wydanie wizy przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen wymaga zgody centralnego organu wizowego Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców działający jako centralny organ wizowy konsultuje możliwość wyrażenia zgody z organami, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązane, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o konsultację, przekazać opinię w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej.

Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za równoważne z wydaniem opinii pozytywnej.

5. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, termin przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej może być przedłużony o 5 dni, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 80 dni.
  6. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje konsula o wyrażeniu zgody na wydanie wizy jednolitej lub braku zgody na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Termin ten ulega przedłużeniu odpowiednio do przedłużenia terminu przekazania opinii, o którym mowa w ust. 5, lub przekazania stanowiska przez centralne organy wizowe innych państw obszaru Schengen, o czym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia konsula.
  7. Przepisu ust. 5 i 6 w zakresie dotyczącym terminów nie stosuje się, gdy inne terminy wynikają z umów międzynarodowych o ułatwieniach wizowych zawartych przez Unię Europejską.
  8. Nieudzielenie konsulowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej w terminach, o których mowa w ust. 6, uznaje się za wyrażenie zgody.
  9. Wiza wydawana na granicy przez komendanta placówki Straży Granicznej nie wymaga zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.
- Art. 40. 1. Przed wydaniem wizy jednolitej, do której nie stosuje się art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonaw-

czej Schengen, lub wizej krajowej, organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub art. 35 pkt 1 – 4, 6 i 7.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców przekazuje informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub art. 35 pkt 1 – 4, 6 i 7, po konsultacji z organami, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1.
3. Przepisy art. 39 ust. 4 – 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 41. 1. Wizę krajową zamieszcza się w dokumencie podróży lub w polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca, a w przypadku szczególnym, uzasadnionym interesem cudzoziemca, na osobnym blankiecie wizowym.

2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizej krajowej, w przypadku wymiany dokumentu podróży albo polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, na jego wniosek, zamieszcza wizę w nowym dokumencie.
3. Organ, który wydał cudzoziemcowi wizę krajową, może, z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, sprostować w niej błędy pisarskie i oczywiste omyłki.
4. Jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie krajowej wydanej

cudzoziemcowi przez konsula prosi go wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

5. Organ, który sprostował błędy pisarskie i oczywiste omyłki w wizie krajowej wydanej cudzoziemcowi, zamieszcza w dokumencie podróży lub polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca nową wizę prawidłowo wypełnioną i anuluje wizę wydaną poprzednio.

Art. 42. 1. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można przedłużyć wizę jednolitą pobytową lub wizę krajową, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) przemawia za tym ważny interes zawodowy lub osobisty cudzoziemca albo względy humanitarne;
  - 2) zdarzenia, które są przyczyną ubiegania się o przedłużenie wizy, wystąpiły niezależnie od woli cudzoziemca i nie były możliwe do przewidzenia w chwili wydania wizy;
  - 3) okoliczności sprawy nie wskazują, że cel pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie inny niż deklarowany;
  - 4) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 34 lub w art. 35 pkt 1 – 6.
2. Okres pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przedłużonej wizy nie może przekraczać okresu pobytu przewidzianego dla danego typu wizy.
  3. Cudzoziemcowi przebywającemu w szpitalu, którego stan zdrowia wyklucza przewiezienie lub wyjazd do innego państwa, wizę przedłuża

się do dnia, w którym stan jego zdrowia pozwoli na opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Organ właściwy do przedłużenia wizy może powołać biegłego lekarza w celu wydania opinii w sprawie, o której mowa w ust. 3.
5. Wizę przedłuża się jednokrotnie z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3. Przedłużenia wizy dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca przez zamieszczenie naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca.
6. Przedłużenie lub odmowa przedłużenia wizy następuje w drodze decyzji.
7. O przedłużeniu wizy jednolitej pobytowej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen wojewoda informuje właściwy organ tego państwa.

- Art. 43. 1. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wizy co najmniej 7 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie jednolitej lub co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie krajowej.
2. Do wniosku o przedłużenie wizy stosuje się odpowiednio art. 38.
  3. Wojewoda powinien przedłużyć wizę albo odmówić jej przedłużenia przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie, jeżeli wniosek o jej przedłużenie został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1.

4. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi, który złożył wniosek w terminach określonych w ust. 1, wizę krajową na okres postępowania w sprawie przedłużenia wizy i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.
5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie przedłużenia wizy na wniosek strony.

Art. 44. 1. Wizę krajową unieważnia się, jeżeli:

- 1) dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 2) wjazd lub pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub naruszać interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) okres ważności dokumentu podróży cudzoziemca upływa wcześniej niż 3 miesiące przed upływem okresu ważności posiadanej przez niego wizy;
- 4) cudzoziemiec w postępowaniu o wydanie wizy:
  - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
  - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument, lub takiego dokumentu jako autentycznego używał.

2. Wizę krajową można unieważnić, jeżeli cudzoziemiec nie przedstawił wystarczających dokumentów potwierdzających zamierzony cel i warunki planowanego pobytu.
3. Do unieważniania wizy jednolitej stosuje się przepisy załącznika V do kodeksu granicznego Schengen oraz decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej (Dz. Urz. WE L 239 z 22.09.2000, str. 154; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 131).
4. Postępowanie w sprawie unieważnienia wizy może być ograniczone do czynności, o których mowa w art. 24.
5. Decyzję o unieważnieniu wizy wydaje komendant placówki Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej.
6. Od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej o unieważnieniu wizy przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.
7. Decyzji o unieważnieniu wizy nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
8. Wydanie decyzji o unieważnieniu wizy odnotowuje się w dokumencie podróży cudzoziemca.
9. Komendant Główny Straży Granicznej informuje o unieważnieniu wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen

właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.

- Art. 45. 1. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem okresu pobytu oznaczonego w wizie oraz przed upływem okresu ważności wizen, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.
2. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub jednostronnego zniesienia obowiązku wizowego, lub wobec którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizen podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz. Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 65, z późn. zm.), jest obowiązany opuścić to terytorium przed upływem terminu przewidzianego w umowie międzynarodowej, w jednostronnym zniesieniu obowiązku wizowego lub w rozporządzeniu, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.
  3. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym na podstawie umowy międzynarodowej o zniesieniu obowiązku wizowego lub w związku z

jednostronnym zniesieniem przez Rzeczpospolitą Polską obowiązku wizowego jest obowiązany opuścić to terytorium po upływie okresu pobytu, na który wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie wypowiedzenia umowy lub przywrócenia obowiązku wizowego.

4. Jeżeli wejście w życie wypowiedzenia umowy o całkowitym lub częściowym zniesieniu obowiązku wizowego lub przywrócenie obowiązku wizowego nastąpiło przed ogłoszeniem o tym, w formie prawem przewidzianej, termin, o którym mowa w ust. 3, liczy się od dnia tego ogłoszenia.

Art. 46. Minister właściwy do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dokumenty potwierdzające pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także status członków ich rodzin,
  - 2) wzory dokumentów, o których mowa w pkt 1,
  - 3) oznaczenie wiz wydawanych osobom, o których mowa w pkt 1
- uwzględniając obowiązujące w tym zakresie umowy lub powszechnie ustalone zwyczaje międzynarodowe.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członkom ich rodzin, uwzględniając typy wiz, o których mowa w art. 26 i cele wydania wizy określone w art. 28;
- 2) wzór wizy krajowej, uwzględniając zakres danych, które powinny być w niej zawarte, określony w art. 25 ust. 1 – 4;
- 3) wzór blankietu wizowego, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
- 4) wzory formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 12 i art. 38 ust. 1, oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;
- 5) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego;
- 6) sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wniosku o wydanie wizy w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa

w art. 39, lub przekazania informacji, o których mowa w art. 40;

- 7) sposób zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży oraz anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
  - 8) sposób odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub unieważnieniu wizy w dokumencie podróży.
2. Sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego, zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży, anulowania wizy krajowej, odnotowywania wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub unieważnieniu wizy powinien zapewniać możliwość kontroli wykonania tych czynności.
  3. Sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych, o których mowa w ust. 1 pkt 6, powinien zapewniać sprawną realizację konsultacji, przekazywania informacji oraz bezpieczne przekazywanie danych.
  4. W przypadku zmiany wzoru wizy w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, można określić termin ważności wiz wydanych na blankietach dotychczasowego wzoru oraz termin, do którego mogą być stosowane blankiety dotychczasowego wzoru.

Art. 48. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy Wspólnych Instrukcji Konsularnych.”;

18) w art. 53:

a) w ust. 1 w pkt 18 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) posiada uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz. Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687)”,

b) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2, lub na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, chyba że cudzoziemiec ubiega się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie ust. 1 pkt 15;”,

c) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykonującego pracę lub działalność gospodarczą we własnym imieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnego zezwolenia na podstawie ust. 1 pkt 16.”;

19) w art. 53a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, jeżeli:

- 1) przepisy prawa polskiego wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej;
- 2) wyjątkowa sytuacja osobista wymaga obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi stwierdza, że cudzoziemiec jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 1.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 52).”;

20) w art. 53b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13, 14, 16 – 18 oraz w art. 53a ust. 1, jest obowiązany posiadać:

- 1) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz
- 2) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania się

bie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4;

3) wystarczające środki finansowe na pokrycie kosztów utrzymania i powrotu w przypadkach, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16 – 18 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7:

1) członka rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;

2) małoletniego dziecka cudzoziemca, który pozostaje w związku małżeńskim z obywatelem polskim i posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub zezwolenie na osiedlenie się udzielone w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 5, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy

do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.”;

21) po art. 53b dodaje się art. 53c w brzmieniu:

„Art. 53c. W postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony obywatelowi Republiki Tureckiej, w związku z prowadzeniem lub zamiarem prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględnia się przepis art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (Dz. Urz. WE L 293 z 29.12.1972, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 11, str. 43).”;

22) w art. 54 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w związku z udzieleniem ochrony uzupełniającej;”;

23) w art. 56 w ust. 2:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a ust. 1 pkt 1, na okres trwania nauki lub szkolenia zawodowego, nie dłużej jednak niż na okres roku;”;

b) po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a ust. 2, na okres niezbędny do realizacji celu, w którym zostało wydane, lub do podjęcia decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy niż 3 miesiące.”;

24) w art. 57:

- a) w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
„8a) nie zwrócił kosztów wydalenia, które zostały sfinansowane z budżetu państwa;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 29 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.”,
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi:
- 1) małżonkowi obywatela polskiego lub osoby posiadającej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby którakolwiek z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7 – 9;
  - 2) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7 i 13, oraz członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7, gdy cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnego zezwolenia;
  - 3) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 8 i 12, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9;

- 4) o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 15, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lub 9;
- 5) ubiegającemu się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę, mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9;
- 6) który osiągnął pełnoletność w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wnioski o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w ciągu roku od dnia osiągnięcia pełnoletności, gdy przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 9.”,

d) uchyla się ust. 4 i 5,

e) po ust. 7 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Przepisów ust. 1 pkt 1 – 4 i 8 – 9 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 19.

9. Przepisów ust. 1 pkt 1, 2 i 3 – 9 oraz ust. 2 – 7 nie stosuje się do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2.”;

25) w art. 58:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2 lub 3 – 9;”;

– uchyla się pkt 3,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3, 8 i 9.”;

26) w art. 60:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się na wnioski cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, z tym że do udzielenia zezwolenia małoletniemu dziecku, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 i 4, jest wymagana zgoda osób, które sprawują nad nim władzę rodzicielską.”;

b) w ust. 5a:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, w przypadku cudzoziemca, o którym

mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 13 i 14 oraz w art. 53a ust. 1 pkt 1, 2 i 4;”,

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zgodę osób, które sprawują władzę rodzicielską nad małoletnim cudzoziemcem ubiegającym się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”;

27) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemca przebywającego na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2, jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub przed upływem terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”,

b) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2, z wyłączeniem przypadku ubiegania się o udzielenie

zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15,”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wniosek został złożony w terminie określonym w ust. 1 wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizę krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.”;

28) w art. 62:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a w przypadku cudzoziemca przebywającego za granicą wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.”,

b) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:

„3. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony właściwy wojewoda jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do konsula właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą lub do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

4. W przypadku innym niż wydanie decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wojewoda informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i sposobie załatwienia sprawy.
  5. Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane, w terminie 30 dni, a w przypadku, o którym mowa w art. 53a ust. 2, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
  6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie przekażą informacji w terminach, o których mowa w ust. 5, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.”,
- c) ust. 7b otrzymuje brzmienie:
- „7b. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony określone w art. 57 ust. 5a, wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,
- d) ust. 8a otrzymuje brzmienie:
- „8a. Wojewoda jest obowiązany ustalić, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy państwo

obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen.”,

e) po ust. 8a dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8b. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

f) w ust. 9 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) komendanta oddziału Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;

3) właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o:

a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen,

b) braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen.”;

29) w art. 64 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany udzielonej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 1 lub 1a lub ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przez okres 5 lat

w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;”;

30) w art. 65:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10 lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7, art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub art. 53a ust. 2;”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Uważa się, że koszty zamieszkania, o których mowa w ust. 3, obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych.”;

c) w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, wizy pobytowej wydanej w celu podjęcia lub kontynuowania nauki lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7, art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a lub art. 53a ust. 2;”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na pod-

stawie wizy udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego, lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 16 lub w art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. b.”;

31) w art. 66 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) nie zwrócił kosztów wydalenia, które zostały sfinansowane z budżetu państwa.”;

32) w art. 68:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wniosek o udzielenie tego zezwolenia lub dołączone do niego dokumenty zawierały nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje;”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.

3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.”;

33) w art. 69 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.

4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się

przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia z wyłączeniem art. 90 ust. 2.”;

34) w art. 71 w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym przebywa lub zamierza przebywać, w przypadku ubiegania się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 3 lub o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

35) w art. 71a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca:

1) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

a) nielegalnie,

b) na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10,

c) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2,

d) o którym mowa w art. 110,

2) przebywającego za granicą

– pozostawia się bez rozpoznania.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1 – 4,

lub cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 lub 7 lub na podstawie art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a, pozostawia się bez rozpoznania.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewoda wydaje cudzoziemcowi, który złożył wniosek w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wizę krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub na pobyt rezydenta długoterminowego WE i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.”;

36) w art. 71b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”,

b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się określone w art. 66 ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 6 lub w art. 68 ust. 1 pkt 2, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

d) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o wydaniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

37) w art. 88 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebywa na tym terytorium bez ważnej wizy, jeżeli jest wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium;”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wykorzystaniu dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu;”,

c) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej lub w ruchu bezwizowym;”

d) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać;

12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”;

38) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:

1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany;

2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia;

3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy

jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2.

2. Decyzji o wydaleniu ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6, nie wydaje się cudzoziemcowi czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa.
3. Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 55.”;

39) w art. 90:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa się termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, unieważnienie zezwolenia na prze-

kraczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Jeżeli decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

40) w art. 92:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda odnotowuje wydanie decyzji o wydaleniu w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu organ, który wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku przekazania decyzji o wydaleniu za pośrednictwem urzędzeń umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczenia cudzoziemcowi decyzji w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu wydanie decyzji o wydaleniu odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca organ obowiązany do wykonania decyzji.”;

41) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
  - 2) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 4) została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.
2. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
  3. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje wydalenie, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.
  4. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

42) art. 97 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 97. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 – 3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie do 7 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.
2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:
- 1) małżonkowi obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
  - 2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;
  - 3) czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa – ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1.

3. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
4. Decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy, unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.
5. Jeżeli decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, organ, który wydał decyzję, informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia.”;

43) w art. 98:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ, o którym mowa w ust. 1, odnotowuje wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumencie podróży cudzoziemca oraz niezwłocznie informuje o jej wydaniu właściwego miejscowo wojewodę, a w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 11 lub 12, informuje ponadto ministra właściwego do spraw zagranicznych.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie organ, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

44) art. 99a otrzymuje brzmienie:

„Art. 99a. Do cudzoziemców oraz członków ich rodzin posiadających uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., nie stosuje się przepisów art. 88, 90, 91, 95 i art. 97 – 99. W zakresie uregulowanym w tych przepisach stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818).”;

45) po rozdziale 8a dodaje się rozdział 8b w brzmieniu:

„Rozdział 8b

Wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego

Art. 100k. Ostateczna decyzja organu innego państwa członkowskiego, zwanego dalej „wydającym państwem członkowskim”, o wydaleniu cudzoziemca, w związku z:

- 1) poważnym i aktualnym zagrożeniem dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego w przypadkach:
  - a) skazania cudzoziemca przez to państwo za przestępstwo zagrożone karą co najmniej 1 roku pozbawienia wolności lub
  - b) uzasadnionego podejrzenia popełnienia lub zamiaru popełnienia przez cudzoziemca poważnego przestępstwa karnego na terytorium państwa członkowskiego,
- 2) naruszeniem przepisów tego państwa dotyczących wjazdu lub pobytu cudzoziemców
  - może być wykonana przez organy obowiązane do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

- Art. 100l. 1. Jeżeli decyzja o wydaleniu cudzoziemca wydana przez organ wydającego państwa członkowskiego dotyczy cudzoziemca posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, Komendant Główny Straży Granicznej występuje do wojewody właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca z wnioskiem o ustalenie, czy zachodzą przesłanki do ich cofnięcia.
2. Do decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanych

w związku z rozpatrzeniem wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 58 ust. 4, art. 68 ust. 2 i art. 69 ust. 3.

Art. 100m. Komendant Główny Straży Granicznej przeprowadza konsultacje z właściwym organem:

- 1) wydającego państwa członkowskiego w celu potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna,
- 2) państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie pobytowe cudzoziemcowi podlegającemu wydaleniu, w celu ustalenia, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia tego zezwolenia

– za pomocą wszelkich dostępnych środków współpracy i wymiany informacji, w tym za pośrednictwem Biura SIRENE, o którym mowa w art. 35 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 167, poz. 1170).

Art. 100n. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego nie wykonuje się, gdy:

- 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany;
- 2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

- 3) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy;
  - 4) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2;
  - 5) cudzoziemiec posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, status uchodźcy, ochronę uzupełniającą lub zgodę na pobyt tolerowany;
  - 6) cudzoziemiec jest pozbawiony wolności na skutek wykonania orzeczeń wydanych na podstawie ustaw lub stosuje się wobec niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju;
  - 7) właściwy organ wydającego państwa członkowskiego:
    - a) nie przekazał dokumentów niezbędnych do potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna,
    - b) nie potwierdził gotowości zwrotu kosztów wykonania tej decyzji.
2. Decyzja o wydaleniu cudzoziemca lub członków jego rodziny, posiadających dostęp do

rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., wydana przez organ innego państwa członkowskiego, może być wykonana tylko, gdy jednocześnie zachodzą przesłanki do wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określone w przepisach rozdziału 5 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

3. Wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego powoduje z mocy prawa unieważnienie wizy lub zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz cofnięcie zezwolenia na pracę.

Art. 100o. 1. Cudzoziemca, którego dotyczy decyzja organu wydającego państwa członkowskiego podlegająca wykonaniu przez polskie organy, doprowadza się do granicy albo granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

2. Jeżeli właściwy organ innego państwa członkowskiego nie cofnął zezwolenia pobytowego wydanego cudzoziemcowi, o którym mowa

w ust. 1, cudzoziemiec może być doprowadzony do granicy tego państwa lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.

3. O opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 lub 2, Komendant Główny Straży Granicznej informuje właściwy organ wydającego państwa członkowskiego.

Art. 100p. 1. Koszty wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego ponosi cudzoziemiec.

2. Jeżeli cudzoziemiec nie uiścił należności z tytułu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z pisemnym wnioskiem o zwrot tych kosztów do właściwego organu wydającego państwa członkowskiego.

3. Do czasu uiszczenia przez cudzoziemca należności z tytułu kosztów wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu lub ich zwrotu przez wydające państwo członkowskie koszty te są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100r. Koszty wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesione przez organy innego państwa człon-

członkowskiego, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

- Art. 100s. Do wniosku o zwrot kosztów wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego oraz do zwrotu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego, stosuje się decyzję Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającą kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 5, str. 25).
- Art. 100t. Do wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 94 i art. 95, oraz rozdziału 8a – 10.
- Art. 100u. Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania

decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich, a w szczególności uzgadnia wysokość i sposób zwrotu kosztów wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez właściwe organy polskie, poniesionych przez organy innego państwa członkowskiego, a ponadto:

- 1) przekazuje dokumenty właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu cudzoziemca wydaną przez właściwe organy polskie, w celu potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna;
- 2) przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu wydaną przez inne państwo członkowskie, informacje, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia cudzoziemcowi, którego decyzja dotyczy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy.

Art. 100w. Zawarte w art. 100k – 100u określenie państwo członkowskie oznacza państwo członkowskie stosujące dyrektywę Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich.”;

46) w art. 109 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych tworzy i likwiduje, w drodze rozporządzenia, strzeżone ośrodki, określając organ Straży Granicznej, któremu ośrodek

ma podlegać, oraz okres niezbędny na zorganizowanie jego funkcjonowania, mając na względzie istniejące potrzeby w tym zakresie.”;

47) w art. 124:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 w pkt 1:

– lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd na podstawie art. 21a ust. 1,”,

– w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:

„n) wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ innego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady Nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich;”,

c) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. n, może być prowadzony w systemie kartotecznym.”;

48) po art. 124 dodaje się art. 124a w brzmieniu:

„Art. 124a 1. W sprawach z zakresu małego ruchu granicznego prowadzi się w systemie informacyjnym:

1) rejestr wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wydanych, unieważnionych lub cofniętych zezwoleń, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006;

- 2) rejestr przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006.
2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1:
    - 1) w pkt 1, prowadzi konsul, komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
    - 2) w pkt 2, prowadzi komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant placówki Straży Granicznej, komendant oddziału Straży Granicznej i wojewoda, każdy w zakresie swojej właściwości.
  3. W rejestrze wniosków o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz o wydanych, unieważnionych lub cofniętych zezwoleniach, gromadzi się informacje o:
    - 1) wnioskach i wydanych decyzjach administracyjnych w sprawach wydania lub cofnięcia zezwolenia;
    - 2) dacie wydania, numerze, serii oraz terminie upływu ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;
    - 3) imieniu (imionach), nazwisku (nazwiskach), dacie urodzenia, obywatelstwie i miejscu zamieszkania cudzoziemca;

- 4) utraconych, uszkodzonych lub zniszczonych zezwoleniach na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.
4. W rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad gromadzi się informacje o:
- 1) imieniu (imionach), nazwisku (nazwiskach), dacie urodzenia, obywatelstwie i miejscu zamieszkania cudzoziemca, który przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem mógł przebywać, lub po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia;
  - 2) grzywnach nałożonych na cudzoziemca za przebywanie:
    - a) poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego mógł przebywać lub
    - b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego;
  - 3) decyzjach o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub o wydaleniu, wydanych w związku z naruszeniem przez cudzoziemca zasad małego ruchu granicznego;

4) decyzjach o unieważnieniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”;

49) w art. 125 w ust. 1:

a) pkt 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3) w pkt 1 w lit. e, prowadzą wojewoda, konsul i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;

4) w pkt 1 w lit. f i k, prowadzą komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;

5) w pkt 1 w lit. h, prowadzi Komendant Główny Straży Granicznej;”;

b) pkt 6a otrzymuje brzmienie:

„6a) w pkt 1 w lit. m, prowadzi komendant placówki Straży Granicznej i Komendant Główny Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;”;

c) po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) w pkt 1 w lit. n, prowadzi Komendant Główny Straży Granicznej;”;

50) w art. 126 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w lit. f, przechowuje się dane cudzoziemców zobowiązanych do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, informacje o decyzjach w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w lit. h, przechowuje się dane osób, którym udzielono zezwolenia na wjazd na podstawie art. 21a ust. 1;”;

c) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) w lit. n, przechowuje się dane cudzoziemców, w stosunku do których wykonano decyzję o wydaleniu wydaną przez organ wydającego państwa członkowskiego oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

51) w art. 128 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1 – 3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca orzeczenie o wydaleniu, o której mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę grzywny lub karę pozbawienia wolności do jednego roku;”;

52) w art. 130 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a lub c, jest obo-

wiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu prawomocnego wyroku.

4. Sąd, który skazał cudzoziemca za przestępstwo, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 3 lit. a lub c, z zastosowaniem warunkowego zawieszenia wykonania kary, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu orzeczenia, na mocy którego zarządzono wykonanie kary, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona.”;

53) w art. 131 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. W postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu.”;

54) w art. 132 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

- „3a) rejestrów, o których mowa w art. 124a;”;

55) w art. 133:

a) w ust. 1:

- zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, udostępnia się:”;

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organom Policji,”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organom Straży Granicznej,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, są udostępniane na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z tym że wniosek o udostępnienie danych przetwarzanych w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może złożyć także Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.”,

c) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Dane przetwarzane w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, można udostępniać, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń do teletransmisji danych, podmiotom, o których mowa w ust. 1, które spełniają łącznie następujące warunki:”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. a – h, j – l, n i pkt 2 i 3, art. 124a oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4 – 15, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt, w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k i n, oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cu-

dzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt udostępnia Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. k – komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości, dane przetwarzane w rejestrze, o którym mowa w art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. n – Komendant Główny Straży Granicznej, a dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3 – Komendant Główny Policji.”;

56) art. 134a otrzymuje brzmienie:

„Art. 134a. Dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie:

1) art. 128 ust. 1 pkt 1 lub 2 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) art. 128 ust. 1 pkt 3 lub 6,

- 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin
– są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.”;

57) w art. 135 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przewoźnik, który drogą powietrzną lub morską przywiózł cudzoziemca do granicy, jest obowiązany do podjęcia działania dla upewnienia się, że cudzoziemiec zamierzający wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiada ważny dokument podróży uprawniający do przekroczenia granicy, wymaganą wizę lub inny ważny dokument uprawniający do wjazdu i pobytu na tym terytorium, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane.”;

58) art. 137 otrzymuje brzmienie:

„Art.137. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 136 ust. 1, można, w drodze decyzji:

- 1) nakazać przebywanie w określonym miejscu do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zakazać opuszczania statku powietrznego lub morskogo;
- 3) nakazać opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokładzie innego statku powietrznego lub morskogo niż ten, na którym przybył.”;

59) po art. 137 dodaje się art. 137a w brzmieniu:

„Art. 137a. Jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 136 ust. 1, koszty pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu opuszczenia tego terytorium ponosi przewoźnik.”;

60) w art. 138 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na przewoźnika, który drogą powietrzną lub morską przywiózł do granicy cudzoziemca, nieposiadającego ważnego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, wymaganej wizey lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane, nakłada się karę administracyjną w wysokości stanowiącej równowartość od 3 000 do 5 000 euro za każdą przywiezioną osobę, z tym że suma kar za jednorazowy przywóz grupy osób nie może przekroczyć równowartości 500 000 euro.”;

61) w art. 143 w ust. 1:

a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) przekazywanie właściwym organom innych państw obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, informacji dotyczących podstawy prawnej i faktycznej wpisu do celów określonych w art. 25 Konwencji Wykonawczej Schengen;”;

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006, oraz przekazywanie właściwym or-

ganom państw stosujących to rozporządzenie oraz Komisji Europejskiej informacji przechowywanych w rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006;”;

62) uchyla się art. 144;

63) w art. 148 w ust. 1 w pkt 9 na końcu dodaje się przecinek i pkt 10 w brzmieniu:

„10) wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i:

a) przebywa poza strefą przygraniczną, w ramach której posiadacz zezwolenia jest uprawniony do przemieszczania się albo

b) nie opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w tym zezwoleniu”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 183, poz. 1538) w art. 1a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiadanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 65, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.⁴⁾) w art. 10 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, postępowanie ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia, w szczególności sposób powiadamiania osób, o których mowa w ust. 1, o zgonie, podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia, kierując się koniecznością zachowania godności należnej zmarłemu i bezpieczeństwem sanitarnym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2007 r. Nr 180, poz. 1280) w art. 23 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wydaje zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 140, poz. 982) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wojewoda może zlecić właścicielowi lub posiadaczowi gruntów lub obiektów kolejowych, morskich, rzecznych lub lotniczych przejść granicznych realizację swoich zadań na podstawie zawartej umowy, przyznając jednocześnie dotację celową na realizację tych zadań. Umowa powinna określać:

- 1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jaki dotacja została przyznana, i termin jego wykonania;
- 2) wysokość dotacji celowej udzielanej na wykonanie zadania i tryb płatności;
- 3) termin wykorzystania dotacji, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia danego roku budżetowego;
- 4) tryb kontroli wykonywania zadania;
- 5) termin i sposób rozliczenia udzielonej dotacji celowej;
- 6) termin zwrotu niewykorzystanej części dotacji celowej, nie dłuższy niż 15 dni od określonego w umowie dnia wykonania zadania, a w przypadku zadania realizowanego za granicą – 30 dni od określonego w umowie dnia jego wykonania.”;

2) uchyla się art. 17b.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:
„13a) przeprowadzanie kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom;”;
- 2) po art. 10c dodaje się art. 10d w brzmieniu:
„Art. 10d. 1. Straż Graniczna prowadzi kontrolę, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, w celu ustalenia stanu faktycznego w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzo-

ziemców oraz powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.

2. Kontrolę przeprowadzają funkcjonariusze Straży Granicznej pełniący służbę w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, zwanego dalej „upoważnieniem”, wystawionego przez właściwego komendanta. Upoważnienie okazuje się przed rozpoczęciem kontroli.
3. Upoważnienie zawiera wskazanie podstawy prawnej, oznaczenie organu kontroli, datę i miejsce wystawienia, imię i nazwisko funkcjonariusza Straży Granicznej uprawnionego do wykonywania kontroli oraz numer jego legitymacji służbowej, nazwę i adres kontrolowanego, określenie zakresu przedmiotowego kontroli, wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli, podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji oraz pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.
4. W przypadku podejrzenia, że przepisy w zakresie, o którym mowa w ust. 1, nie są przestrzegane i okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrole przeprowadza się na podstawie legitymacji służbowych. Kontrolowanemu doręcza się upoważnienie nie później niż w terminie 7 dni od podjęcia kontroli. W przypadku kontroli, na podstawie legitymacji służbowych, kontrolowany ma obowiązek wskazać adres do dorę-

czeń. W przypadku braku takiego adresu lub gdy wskazany adres okazał się nieprawdziwy, upoważnienie złożone do akt kontroli uznaje się za doręczone.

5. Kontrolą mogą być objęci pracodawcy, przedsiębiorcy niezatrudniający pracownika i inne instytucje, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1, osoby fizyczne.
6. Kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach wykonywania pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej, a także w miejscu przechowywania wszelkich dokumentów związanych z zatrudnieniem, powierzeniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej.
7. Podczas wykonywania kontroli funkcjonariusze mogą korzystać z pomieszczeń do pracy kontrolowanego. Jeżeli przeprowadzenie czynności kontrolnych tego wymaga, mogą one być przeprowadzone także w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej.
8. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie kontroli oraz uczestniczyć w przeprowadzaniu oględzin miejsc wykonywania pracy.
9. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać dokumenty, w tym dokumenty żądane przez

kontrolujących funkcjonariuszy, umożliwić sporządzanie ich kopii oraz zapewnić funkcjonariuszom warunki do pracy, w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

10. Osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy, osoby współdziałające z kontrolowanym oraz inne osoby przebywające w miejscu przeprowadzania kontroli są obowiązane udzielić wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.
11. Kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona są zobowiązani do poświadczenia zgodności odpisów i wyciągów oraz kserokopii z dokumentów dostarczonych kontrolującym.
12. Kontrolowany lub osoby, o których mowa w ust. 10, mogą złożyć funkcjonariuszom kontrolującym ustne lub pisemne oświadczenia dotyczące przedmiotu kontroli, które załącza się do protokołu kontroli.
13. W przypadku wystąpienia w toku kontroli okoliczności wymagających wiadomości specjalistycznych, w szczególności dotyczących dokumentów potwierdzających legalność wykonywania pracy przez cudzoziemców, można powołać biegłego.
14. Po przeprowadzeniu kontroli funkcjonariusz sporządza:

- 1) w przypadku stwierdzenia uchybień w toku kontroli – protokół kontroli;
  - 2) w przypadku niestwierdzenia nieprawidłowości – notatkę służbową.
15. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:
- 1) numer legitymacji służbowej funkcjonariusza, jego stopień, imię i nazwisko;
  - 2) datę i miejsce sporządzenia protokołu kontroli;
  - 3) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
  - 4) miejsce przeprowadzenia kontroli;
  - 5) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
  - 6) opis okoliczności uzasadniających przeprowadzenie kontroli;
  - 7) opis skontrolowanych dokumentów i zezwoleń z podaniem ich numeru, okresu ważności oraz organu, który dokument lub zezwolenie wydał;
  - 8) wynik kontroli;
  - 9) podpis funkcjonariusza sporządzającego protokół kontroli;
  - 10) podpis kontrolowanego lub adnotację o przyczynach jego braku.
16. Notatka powinna zawierać w szczególności:
- 1) datę i miejsce sporządzenia notatki;
  - 2) dane kontrolowanego obejmujące nazwę (firmę) lub imię i nazwisko, adres (siedzibę)

- bę) oraz numer REGON, KRS lub NIP;
- 3) wynik kontroli;
- 4) podpis funkcjonariusza sporządzającego notatkę.
17. Kontrolowanemu przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia należy zgłosić na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu.
18. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego nie stanowi przeszkody do podpisania go przez kontrolującego oraz pozostawienia kontrolowanemu kopii protokołu.
19. W przypadku gdy w przeprowadzaniu kontroli bierze udział tłumacz, protokół kontroli lub notatka powinny zawierać imię i nazwisko oraz podpis tłumacza.
20. W wyniku ustaleń dokonanych w toku kontroli organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce dokonanej kontroli podejmuje dalsze czynności określone w przepisach ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.
21. W przypadku stwierdzenia w toku kontroli naruszenia przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416) organ Straży Granicznej dokonujący kontroli występuje z wnioskiem do właściwego sądu rejonowego o ukaranie osób odpowiedzialnych za stwierdzone nieprawidłowości.

22. Straż Graniczna w zakresie wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, współdziała z organami administracji publicznej, a w szczególności z Policją, Państwową Inspekcją Pracy, Służbą Celną, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, urzędami kontroli skarbowej oraz związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców.
23. Organ Straży Granicznej dokonujący kontroli zawiadamia o podejrzeniu naruszenia przepisów prawa właściwe organy, w szczególności:
  - 1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku naruszenia przepisów w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz składek na Fundusz Pracy;
  - 2) Państwową Inspekcję Pracy – w przypadku naruszenia przepisów prawa pracy;
  - 3) urząd kontroli skarbowej – w przypadku naruszenia przepisów prawa podatkowego;
  - 4) Służbę Celną – w przypadku naruszenia przepisów prawa celnego;
  - 5) Policję lub Prokuraturę – w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego.
24. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
25. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządze-

nia, szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, wzory stosowanych dokumentów, mając na względzie konieczność zapewnienia sprawności przeprowadzanej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania przeprowadzonych czynności kontrolnych.”;

3) w art. 11:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zatrzymywania osób w trybie i przypadkach określonych w przepisach Kodeksu postępowania karnego i innych ustaw;”,

– po pkt 5a dodaje się pkt 5b w brzmieniu:

„5b) doprowadzania osób, o których mowa w pkt 5, do właściwego organu Straży Granicznej, sądu lub prokuratury, a w przypadku cudzoziemców, wobec których prowadzone są postępowania określone w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także do właściwej jednostki organizacyjnej Policji, wojewody, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych lub zakładów opieki zdrowotnej;”,

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a, funkcjonariusze Straży Granicznej mają prawo:

- 1) do swobodnego poruszania się po terenie jednostki kontrolowanego bez obowiązku uzyskiwania przepustki oraz są zwolnieni od rewizji osobistej;
- 2) kontrolowania dokumentów związanych z zatrudnieniem, powierzeniem pracy lub prowadzeniem działalności gospodarczej oraz sporządzania niezbędnych ich kopii;
- 3) ustalania tożsamości osób przebywających w miejscu przeprowadzania kontroli;
- 4) przesłuchiwania osób podejrzewanych o naruszenie przepisów, o których mowa w art. 10d;
- 5) żądania udzielania wyjaśnień od osób przebywających w miejscu przeprowadzania kontroli;
- 6) dokumentowania czynności kontrolnych z wykorzystaniem środków audiowizualnych;
- 7) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;
- 8) dokonywania oględzin miejsc wykonywania pracy, w szczególności w celu ustalenia liczby miejsc pracy.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 5b, oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, a także podmioty uprawnione do zarządzania doprowadzenia i szczegółowe warunki dokonywania doprowadzeń przy użyciu środków transportu, uwzględniając niezbędne środki ostrożności przy wykonywaniu uprawnień, a także skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz po-

szanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.”,

d) uchyla się ust. 9.

Art. 7. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z późn. zm.⁶⁾) użyte w art. 1 ust. 2, art. 4, art. 8 zdanie wstępne, art. 9, art. 10, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12 ust. 1, art. 12a, art. 12b ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 3, art. 17 ust. 9, art. 18 ust. 1, art. 29 ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 32 pkt 1 i art. 33 ust. 1 pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „wiza wjazdowa w celu repatriacji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wiza krajowa w celu repatriacji”.

Art. 8. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁷⁾) w art. 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydawanych przez konsulów.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek doprowadzenia, na wniosek Szefa Urzędu, wykonują:

- 1) komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu wnioskodawcy – do granicy;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze

względu na miejsce przekroczenia granicy przez wnioskodawcę lub osobę, w imieniu której wnioskodawca występuje – od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje przekazanie.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Koszty doprowadzenia do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje przekazanie, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.”;

2) w art. 97 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca;”;

3) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. W decyzji o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany wydanej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 cudzoziemca zobowiązuje się do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji oraz do zawiadamiania tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu.”;

4) w art. 102 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, uchyla się od nałożonego w tej decyzji obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego w niej organu lub zawiadomienia tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu.”;

5) w art. 104:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wojewoda:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie wydalenia, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca stwierdzi, że istnieje którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu,
- b) z urzędu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca,
- c) na wniosek organu właściwego do wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107), gdy zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1;”

– w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) z urzędu, gdy wydalenie cudzoziemca na podstawie decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej, która zawiera orzeczenie o wydaleniu lub na podstawie decyzji o pozbawieniu azylu, jest niewykonalne z przyczyn niezależ-

ných od organu wykonującego decyzję i od cudzoziemca;”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

6) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i pkt 3 w brzmieniu:

„3) uwzględnienia przez wojewodę wniosku, o którym mowa w art. 104 ust. 1 pkt 1 lit. c”;

7) w art. 126 w ust. 1 w pkt 5 na końcu dodaje się przecinek i pkt 6 w brzmieniu:

„6) uchyla się od nałożonego w decyzji, wydawanej na podstawie art. 101a, obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego w tej decyzji organu lub zawiadomienia tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu”.

Art. 10. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5a otrzymuje brzmienie:

„Art. 5a. Prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom, o których mowa w art. 53a ust. 2 pkt 4

oraz art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”;

2) w art. 47 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 i art. 53a ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416) w art. 87 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 po pkt 2c dodaje się pkt 2d w brzmieniu:

„2d) przebywający w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wizy był zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie pkt 2a i 5a – 6;”;

2) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do wykonywania pracy na warunkach określonych ustawą nie są uprawnieni cudzoziemcy, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:

- 1) wizy jednolitej tranzytowej, wizy wydanej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, 9 i 10 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 2) zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, Nr 127, poz. 880, Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416) w art. 13 w ust. 2 w pkt 1 po lit. f dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) wizę, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wizy byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na podstawie lit. c,”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z późn. zm.⁹⁾) w art. 3 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy w celu wykonywania pracy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 164, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zgody na pobyt tolerowany lub osoby, które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy, lub ochronę uzupełniającą albo korzystającą z ochrony czasowej na jej terytorium,”.

Art. 14. W ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. W postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie obywatel UE lub członek rodziny obywatela UE w razie braku możliwości okazania dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo, mogą przedstawić inny dowód niż dokument urzędowy, który pozwoli potwierdzić ich tożsamość i obywatelstwo w niebudzący wątpliwości sposób.”;

2) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy, gdy:

- 1) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, prowadzonym na podstawie art. 124 pkt 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanym dalej „wykazem” lub
- 2) jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.”;

3) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy:

- 1) jego dane znajdują się w wykazie lub
- 2) jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego, lub
- 3) nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, chyba że udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Decyzji o odmowie wjazdu nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. W przypadku wydania członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE decyzji o odmowie wjazdu na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2, wydaje się także decyzję o unieważnieniu wizy.”;

4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Decyzja o odmowie wydania wizy członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE wydana na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2 lub decyzja o odmowie wjazdu wydana członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE lub obywatelowi UE na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 2, powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności i opierać się wyłącznie na zachowaniu danej osoby, które stanowi rze-

czywiste, aktualne i dostatecznie poważne zagrożenie dla interesu społecznego.

2. Wcześniejsza karalność nie może stanowić samoistnej podstawy do podjęcia decyzji na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 2 lub art. 11 ust. 1 pkt 2. Na zagrożenia, o których mowa w ust. 1, nie można się powoływać dla celów gospodarczych.”;

5) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz decyzje o unieważnieniu wizy wydaje komendant placówki Straży Granicznej.”;

4) w art. 14 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku nieposiadania dokumentu, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 1 lit. j otrzymuje brzmienie:

„j) pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają.”;

2) w załączniku w części III wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony z wyłączeniem zezwolenia udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...)	340 zł	1) zezwolenie udzielane cudzoziemcowi na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach 2) zezwolenie udzielane cudzoziemcowi korzystającemu z ochrony czasowej
---	--------	--

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

2a. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wydane na podstawie: 1) pkt 1 i 3 2) pkt 2	85 zł 340 zł	
---	-----------------	--

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

6. Wiza wydawana przez komendanta placówki Straży Granicznej: 1) dla jednej osoby 2) dla grupy osób	równowartość 60 euro *) iloczyn liczby osób w grupie i równowartości 1 euro*) powiększony o równowartość 60 euro*) *) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o wydanie wizeny	1) wiza dla członka rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który do niego dołącza lub z nim przebywa 2) wiza dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej 3) wiza dla cudzoziemca w wieku poniżej 6 lat 4) wiza dla uczniów szkół, studentów, studentów podyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy podróżują w celu nauki, studiowania lub szkolenia 5) wiza dla naukowców przybywających w celu prowadzenia badań naukowych
---	--	---

	7. Przedłużenie wizy: 1) jednolitej 2) krajowej	równowartość 60 euro *) 406 zł *) przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o przedłużenie wizy	
--	---	---	--

e) w ust. 44 po pkt 13 dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

			14) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielane cudzoziemcowi, który jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi
--	--	--	--

Art. 16. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 167, poz. 1170) w art. 4 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowni, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsułowi lub ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;”.

Art. 17. Wizy wydane na podstawie art. 33, art. 34 ust. 1, art. 44 ust. 3, art. 61 ust. 3, art. 71a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Art. 18. Do cudzoziemców, którym wydano wize na podstawie art. 33 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy dotyczące cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydane na podstawie art. 53a ust. 2 tej ustawy.

Art. 19. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzje o:

- 1) cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, w których orzeczono nakaz opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stają się z mocy prawa decyzjami o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się i wydaleniu;
- 2) cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w których orzeczono nakaz opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stają się z mocy prawa decyzjami o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE i wydaleniu.

Art. 20. Dane cudzoziemca, któremu została wydana decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przechowuje się w wykazie przez okres, na jaki zostały w nim umieszczone.

Art. 21. Cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu wymaganego do uzyskania zezwolenia na osiedlenie się także okresy pobytu na podstawie zezwolenia udzielonego na podstawie art. 97 pkt 1 lub pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 9, w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 października 2005 r.

Art. 22. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 23. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 15 ust. 5, art. 15a ust. 12, art. 51 ust. 1 i art. 52 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 13a ust. 12, art. 15 ust. 4, art. 46 i art. 47 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy;
- 2) art. 109 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc;
- 3) art. 11 ust. 2 i 9 ustawy, o której mowa w art. 6, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy;
- 4) art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 7, zachowuje moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 14 ust. 1 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym, że art. 1 pkt 41 oraz art. 9 pkt 1 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 149 z 2.06.2001, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, ustawę z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, ustawę z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach

---

opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej i ustawę z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej.

- 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600.
- 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 120, poz. 295, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600.
- 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1218 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, z 2006 r. Nr 249, poz. 1828, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 186, poz. 1380, Nr 249, poz. 1831 i Nr 251, poz. 1844, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 36, poz. 226, Nr 48, poz. 320, Nr 120, poz. 818, Nr 209, poz. 1519 i Nr 221, poz. 1649 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
- 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i 433, Nr 82, poz. 559, Nr 115, poz. 793, Nr 133, poz. 922, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1243 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 52, poz. 305 i Nr 70, poz. 416.
- 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262 i Nr 63, poz. 394.

06/21rch

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie krajowego porządku prawnego do aktualnego stanu prawa Unii Europejskiej dotyczącego problematyki cudzoziemców. Państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane wprowadzić unormowania wynikające z regulacji unijnych w terminach określonych w tych aktach prawnych.

W projektowanej nowelizacji są wdrażane uregulowania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE L 149 z 2.06.2001, str. 34; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 107). Projekt uwzględnia także postanowienia decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich (Dz. Urz. WE Nr L 60 z 27.02.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 5, str. 25).

Ponadto projekt ustawy wprowadza uregulowania umożliwiające cudzoziemcom podróżowanie w ramach małego ruchu granicznego na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen (Dz. Urz. UE L 405 z 30.02.2006, str. 3). W tym celu zostały wprowadzone zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416), ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823, z 2004 r. Nr 173, poz. 1808 oraz z 2007 r. Nr 180, poz. 1280) oraz ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417, Nr 250, poz. 2118 i Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208,

poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650).

W projekcie ustawy uwzględniono również potrzebę wprowadzenia zmian do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1695, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416), ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818), ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600), ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 167, poz. 1170) oraz ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262 i Nr 63, poz. 394) mających na celu doprecyzowanie obowiązujących przepisów, usprawnienie postępowań w sprawach cudzoziemców lub wdrożenie odpowiednich regulacji wspólnotowych oraz orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

W konsekwencji wprowadzanych zmian do ustawy o cudzoziemcach, należało także dokonać dostosowań odpowiednich przepisów w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758 oraz z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 183, poz. 1538), ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 532, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, z 2006 r. Nr 249, poz. 1828, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416), ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 94, poz. 788, Nr 164, poz. 1366, Nr 179, poz. 1487 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 186, poz. 1380, Nr 249, poz. 1831 i Nr 251, poz. 1844, z 2007 r. Nr 35, poz. 219,

Nr 36, poz. 226, Nr 48, poz. 320, Nr 120, poz. 818, Nr 209, poz. 1519 i Nr 221, poz. 1649 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416), ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415), ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, Nr 127, poz. 880, Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416) oraz w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 132, poz. 1110, Nr 138, poz. 1154, Nr 157, poz. 1314, Nr 164, poz. 1366, Nr 169, poz. 1411 i Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 143, poz. 1030, Nr 170, poz. 1217, Nr 191, poz. 1410, Nr 227, poz. 1658 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 64, poz. 427 i 433, Nr 82, poz. 559, Nr 115, poz. 793, Nr 133, poz. 922, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1243 i Nr 180, poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416).

W ramach niniejszego projektu dokonano ponadto zmian w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1218 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558) oraz w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944 oraz z 2007 r. Nr 107, poz. 732).

Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:

1) art. 3

Zmiana pkt 1 wynika z konieczności poprawienia odesłań do przepisów ustawy, które ulegają zmianie.

Zmiana pkt 2 ma na celu doprecyzowanie, że ustawy o cudzoziemcach nie stosuje się do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, co jest zgodne z art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z te-

go terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Treść pkt 2 lit. a, zawierająca odesłanie do przepisów ustawy o cudzoziemcach, które mają zastosowanie do obywateli UE i członków ich rodzin oraz treść lit. b, zawierająca odesłanie do przepisów ww. ustawy mających zastosowanie do członków rodzin obywateli UE została uzupełniona lub zmieniona w niezbędnym zakresie w związku ze zmieniającymi się przepisami ustawy o cudzoziemcach.

Treść pkt 2 lit. b uzupełniono m.in. o przepisy, które dotyczą przeprowadzania konsultacji przed wydawaniem wiz, w tym wiz jednolitych, ponieważ konsultacje wizowe dotyczą także wiz wydawanych członkom rodzin obywateli UE. Ponadto wymieniono uregulowanie dotyczące unieważnienia wizy. Także pozostałe zmiany w tym przepisie są konsekwencją uwzględnienia kolejnych zmian w ustawie, wprowadzanych projektem, związanych z dostosowaniem do *acquis Schengen*.

2) art. 4

Zmiany wprowadzane w pkt 5a i 5c wynikają z wprowadzenia w ustawie skrótu „Konwencja Wykonawcza Schengen”.

Projektowana zmiana polegająca na dodaniu pkt 11 ma na celu zdefiniowanie pojęcia małego ruchu granicznego w związku z wprowadzeniem w ustawie o cudzoziemcach zasad dotyczących małego ruchu granicznego. Zdefiniowanie następuje przez odesłanie do rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen (Dz. Urz. UE L 29 z 3.02.2007, str. 3).

Ponadto w pkt 12 i 13 przewidziano zdefiniowanie pojęć „ochrona czasowa” i „ochrona uzupełniająca”, które to instytucje wynikają z uregulowań ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3) art. 11a

Zmiana przepisu ma na celu usprawnienie procedury doręczania pism osobom fizycznym w sprawach cudzoziemców. W ust. 1 przewidziano, że w sprawach uregulowanych w ustawie pisma doręcza się osobom fizycznym pod wskazanym przez nie adresem lub w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie. Zmiana polega na dodaniu ust. 2, zgodnie z którym pisma mogą być także doręczane w miejscu pracy adresata osobie upoważnionej przez pracodawcę do odbioru korespondencji ze skutkiem doręczenia dla strony. W praktyce zdarza się bowiem, że cudzoziemcy lub ich pełnomocnicy wskazują na adres swojego miejsca zatrudnienia jako adres do korespondencji i pisma są wtedy doręczane osobie upoważnionej do odbioru korespondencji.

Zgodnie z ust. 4, w przypadku wyjazdu za granicę cudzoziemcy będą mieli obowiązek wskazać pełnomocnika dla doręczeń w kraju i powiadomić o tym organ prowadzący postępowanie w sprawie.

Dotychczasowy ust. 5 w art. 11a został uchylony z uwagi na trudności interpretacyjne występujące w jego stosowaniu. Pod uwagę wzięto również treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 września 2002 r. sygn. akt SK. 35/01 (Dz. U. Nr 157, poz. 1318), tak aby uniknąć możliwości stwierdzenia niekonstytucyjności przedmiotowego przepisu przez zbytnie upraszczanie procedury doręczania pism.

W związku z uchynieniem dotychczasowej treści ust. 5 w art. 11a, należało także uchylić treść ust. 6, zgodnie z którym w przypadku nieobecności adresata stosuje się art. 43 i 44 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Biorąc powyższe pod uwagę całemu art. 11a zostało nadane nowe brzmienie.

4) art. 11b i 11c

a) art. 11b

W przepisie wskazano, że strona, ustanawiając pełnomocników, wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczeń i powiadamiania

o tym organ prowadzący postępowanie w sprawie. Przepis ma na celu usprawnienie procedury administracyjnej w sytuacji występowania wielu pełnomocników,

b) art. 11c

Projektowany art. 11c będzie stanowić podstawę prawną czynności dokonywanych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w ramach postępowań prowadzonych na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. Art. 11c obejmuje:

- określenie rodzaju uprawnień funkcjonariuszy przez przyznanie prawa do wykonywania następujących czynności: przeprowadzania wywiadu środowiskowego, ustalania miejsca pobytu małżonka lub innego członka rodziny cudzoziemca, a także osoby, z którą cudzoziemca łączą więzi o charakterze rodzinnym,
- określenie uprawnień funkcjonariuszy do dokonywania sprawdzenia lokalu oraz celu, warunków i zakresu czynności podejmowanych w ramach tego sprawdzenia. Czynności te podejmowane są za zgodą cudzoziemca. W przypadku braku takiej zgody albo utrudnienia lub uniemożliwienia przeprowadzenia czynności w tym zakresie uznaje się, że informacje podane przez cudzoziemca nie zostały potwierdzone. Sprawdzenie lokalu nie jest czynnością każdorazowo podejmowaną w celu weryfikacji informacji podanych przez cudzoziemca o jego faktycznym miejscu pobytu. Stanowić ma szczególną formę potwierdzenia danych podanych przez cudzoziemca, w przypadku gdy inne dostępne środki nie doprowadziły do ustalenia stanu faktycznego w tym zakresie. Szczegółowy sposób przeprowadzania sprawdzenia, obejmujący w szczególności konieczność okazania legitymacji służbowej lub znaku identyfikacyjnego przez funkcjonariusza przed rozpoczęciem sprawdzania lokalu oraz sposób i formę (notatka lub protokół kontroli) dokumentowania przeprowadzonych czynności, zostanie uregulowany w rozporządzeniu,
- delegację ustawową zawierającą upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w rozporządzeniu:

- 1) sposobu i trybu przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz jego zakresu, a także formy sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu,
- 2) trybu sprawdzania lokalu we wskazanym przez cudzoziemca miejscu jego pobytu oraz dokumentowania tych czynności.

Ze względu na okoliczność, że materia objęta przedmiotową regulacją dotyczy statusu jednostki, niezbędne jest określenie sposobu postępowania w tych sprawach w przepisach powszechnie obowiązujących.

5) art. 13

Doprecyzowano ust. 1 wskazując, że warunkiem wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest posiadanie ważnej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium, jeżeli są wymagane oraz posiadanie zezwolenia na wjazd do innego państwa lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenia takie są wymagane w przypadku przejazdu tranzytem. Powyższa zmiana uwzględnia regulacje *acquis Schengen* – art. 21 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. WE L 239, 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, oraz art. 26 ww. Konwencji, w związku z postanowieniami dyrektywy Rady 2001/51/WE z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającej postanowienia art. 26 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. (Dz. Urz. UE L 187 z 10.07.2001, str. 45), odzwierciedlonymi w projektowanym art. 135 ust. 1 i art. 138 ust. 1 ustawy.

6) art. 13a

Przepis nie jest nowym rozwiązaniem. Regulacja dotyczy zasad przekraczania granicy przez cudzoziemców będących członkami załóg statków morskich, przyplływających do polskich portów morskich, którzy przekraczają granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowe-

go. Dotychczas unormowanie to było przewidziane w art. 15a. Jednakże projektodawca, dokonując zmian w rozdziale dotyczącym przekraczania przez cudzoziemców granicy, stwierdził, że właściwszym miejscem na ww. uregulowanie będzie projektowany obecnie art. 13a.

Zmiany wprowadzane w ust. 1, 2 i 7 mają charakter redakcyjny i polegają na dostosowaniu nazwy organu Straży Granicznej do obowiązującej obecnie.

W ust. 8 i 9 dostosowano dotychczasowe odesłania do art. 21 ust. 1 w związku z nadaniem nowego brzmienia przepisowi w projektowanej ustawie. W art. 21 w ust. 1 uwzględniono bowiem podstawę prawną do wydawania decyzji o odmowie wjazdu zarówno w przypadku wjazdów cudzoziemców na terytorium Polski na pobyt nieprzekraczający 3 miesięcy w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, jak również w przypadku wjazdów na pobyt przekraczający 3 miesiące.

7) art. 15

Przepisowi nadano nowe brzmienie w celu dostosowania regulacji do rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”.

Z uregulowań kodeksu granicznego Schengen wynika, że od cudzoziemców wjeżdżających na pobyty krótkoterminowe wizowe i bezwizowe nie można żądać okazania ubezpieczenia kosztów leczenia, a także, że środki na pokrycie kosztów utrzymania nie mogą obejmować kosztów leczenia. Stąd niezbędne było określenie w nowy sposób obowiązków cudzoziemca oraz sformułowania innego brzmienia upoważnienia do wydania aktu wykonawczego.

Na podstawie ust. 4 minister właściwy do spraw wewnętrznych został zobowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, wysokości środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwania planowanego pobytu na tym terytorium oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt, dokumentów, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem oraz cel i długość planowanego pobytu, jeżeli ze względu na cel lub długość planowanego pobytu następuje zróżnicowanie wysokości środków.

8) art. 15a

Uchylenie przepisu jest konsekwencją dodania regulacji w art. 13a.

9) art. 16

W przepisie zdanie wstępne uległo zmianie w związku ze zmianą redakcji art. 15.

10) art. 17 ust. 3

Dodawany przepis zawiera podstawę prawną do orzekania w drodze decyzji o odmowie wpisania lub o unieważnieniu wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, jeżeli zapraszający nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 16 ust. 1. Art. 16 ust. 1 ustawy określa krąg podmiotów, które mogą wystawić zaproszenie. Dotychczas obowiązujące przepisy nie zawierały regulacji, która pozwalałaby na wydanie decyzji o odmowie wpisania lub o unieważnieniu wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, jeżeli zapraszający nie jest jednym z podmiotów uprawnionych do wystawienia zaproszenia. Zmiana pkt 1 wynika ze zmiany w rozdziale dotyczącym wiz.

11) art. 21

Zmiany wprowadzone do przepisu mają na celu określenie w ustawie o cudzoziemcach podstawy prawnej do wydawania decyzji o odmowie wjazdu zarówno w przypadku wjazdów cudzoziemców na terytorium Polski na pobyt nieprzekraczający 3 miesięcy w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu, zgodnie z treścią Załącznika V część B do kodeksu granicznego Schengen, jak i w przypadku wjazdów na pobyt przekraczający 3 miesiące.

Zmiany w ust. 2 uwzględniają:

- 1) przewidziane w projekcie zastąpienie wydawania wize na szczególnej podstawie uchylanego obecnie art. 33 wydawaniem zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na szczególnej podstawie przewidzianej w dodawanym w art. 53a ust. 2,
- 2) możliwość wydawania wiz pobytowych jednolitych upoważniających tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, tj. przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe.

W ust. 3 przewidziano, że przesłanki odmowy wskazane w ust. 1 pkt 1 – 7 i pkt 9 – 11 nie będą miały zastosowania do cudzoziemca przejeżdżającego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem w przypadkach określonych w art. 5 ust. 4 lit. a kodeksu granicznego Schengen. Ponadto w przepisie wprowadzono skrót „kodeks graniczny Schengen” w celu zapewnienia większej przejrzystości przepisom ustawy, w której pojawiają się często odesłania do ww. aktu prawnego.

W ust. 4 jest konieczne wyłączenie wobec cudzoziemca wjeżdżającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres nieprzekraczający 3 miesięcy stosowania przesłanki odmowy wjazdu opartej na niewykonaniu obowiązku uiszczenia opłaty na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy.

W ust. 5 wskazano, że wyłączną podstawą odmowy wjazdu cudzoziemcowi, który posiada wizę krajową lub wizę jednolitą pobytową upoważniającą tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie może być ani wykorzystanie dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu (chyba że inny termin wynika z umów międzynarodowych), ani też figurowanie danych cudzoziemca w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu.

W ust. 6 przewidziano, że zarówno brak dokumentu potwierdzającego posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub po-

twierdzącego pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium, jak i wykorzystanie dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu (chyba że inny termin wynika z umów międzynarodowych), nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy wjazdu cudzoziemcowi podróżującemu do innego państwa obszaru Schengen, które wydało mu wizę krajową lub posiadającemu wizę jednolitą tranzytową.

Ust. 7 określa upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zdrowia do określenia, w drodze rozporządzenia, wykazu chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie lub podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kryteriów pozwalających rozpoznać lub podejrzewać wystąpienie chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. W art. 21 w ust. 1 w pkt 9 przewidziano możliwość odmowy wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wjazd lub pobyt cudzoziemca może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. Dodanie ww. przepisu wynika z faktu, że o ile inne wymienione w art. 21 ust. 1 przyczyny mogące stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być łatwo zweryfikowane przez funkcjonariusza Straży Granicznej dokonującego odprawy granicznej, to zagrożenie dla zdrowia publicznego jest przesłanką, której zaistnienie w danym przypadku jest trudne do ustalenia przez funkcjonariusza Straży Granicznej. Może to spowodować, że osoba chora na chorobę mogącą powodować poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego zostanie wpuszczona na terytorium Polski, ale jednocześnie może być przyczyną zarzutu nieuzasadnionego dyskryminowania cudzoziemców próbujących przekroczyć granicę przy nadużywaniu ww. regulacji. Osoba chora na szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną chorobę może sama spowodować zagrożenie dla zdrowia publicznego w obszarze przejścia granicznego, szczególnie na obszarze przejść granicznych położonych na lotniskach, co może stanowić zagrożenie dla innych osób przekraczają-

cych granicę, a w przypadku chorób wysoce zakaźnych i szczególnie niebezpiecznych (kwarantannowych) również ryzyko zawleczenia choroby zakaźnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez inne zakażone przez cudzoziemca osoby. Dlatego przewidziano wprowadzenie delegacji do wydania rozporządzenia w celu doprecyzowania przepisów o charakterze materialnym i ułatwienia ich stosowania w praktyce przez organy Straży Granicznej.

12) art. 21a

Dodawany przepis jest konsekwencją uchylecia art. 144 i ma na celu uwzględnienie postanowień art. 5 ust. 4 lit. c kodeksu granicznego Schengen, który daje państwom obszaru Schengen możliwość zezwolenia na wjazd na terytorium danego państwa tego obszaru, cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków wjazdu na terytorium Schengen, ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zobowiązania międzynarodowe. W przypadku gdy dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, państwo zezwalające na wjazd powiadamia o tym państwo, które dokonało wpisu.

Nowelizacja przewiduje, że zezwolenia na wjazd będzie udzielał komendant placówki Straży Granicznej po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej, a więc organy, które są właściwe w sprawach kontroli wjazdu.

Zezwolenie na wjazd będzie mogło być wydane cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków dotyczących wjazdu określonych w ustawie lub w art. 5 kodeksu granicznego Schengen, na okres pobytu nieprzekraczający 15 dni, analogicznie, jak to ma miejsce w przypadku wiz wydawanych na granicy, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem.

W ust. 2 przewidziano, że o wydaniu zezwolenia Komendant Główny Straży Granicznej informuje Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a w przypadku gdy dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, informuje także właściwy or-

gan innego państwa obszaru Schengen, które dokonało wpisu.

13) art. 24a ust. 1

Zmiana została przewidziana w konsekwencji wprowadzenia w ustawie skrótu „kodeks graniczny Schengen”.

14) art. 24b

Zmiana treści przepisu jest konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 15.

15) art. 24c

Regulacja przewiduje, że przepisy rozdziału dotyczącego przekraczania granicy nie będą stosowane do przekraczania granicy przez cudzoziemców w ramach małego ruchu granicznego. W konsekwencji dodania w art. 21 ust. 7 wprowadzono wyjątek w odniesieniu do tego przepisu, który będzie stosowany do przekraczania granicy przez cudzoziemców w ramach małego ruchu granicznego.

16) rozdział 2a

Rozdział reguluje zasady przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego.

art. 24d

Przepis przewiduje, że cudzoziemcy zamieszkujący w strefie przygranicznej państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską, przekraczający granicę w celu pobytu w polskiej strefie przygranicznej na podstawie ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, na zasadach określonych w umowie o małym ruchu granicznym zawartej przez Rzeczpospolitą Polską z tym państwem, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

art. 24e

Przepis odsyła w zakresie zasad wydawania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego do rozporządzenia nr 1931/2006. Wskazano przy tym, że w przypadku niespełnienia przez

cudzoziemców warunków wskazanych w ww. rozporządzeniu odmawia mu się wydania zezwolenia.

art. 24f

W przepisie tym określa się tryb postępowania w sprawie wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, co stanowi konieczne uzupełnienie rozporządzenia nr 1931/2006. Wskazano zakres danych zamieszczanych w zezwoleniu na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

art. 24g

Przepis określa przesłanki cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego. W przypadku wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przewidziano zwrot wydanego dokumentu konsulowi, który je wydał.

art. 24h

Przepis ten ustanawia właściwość konsula w sprawie wydania, odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego. Decyzje konsułów w sprawie wydania lub cofnięcia zezwolenia są ostateczne.

art. 24i

Przepis określa przesłanki unieważnienia zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz tryb postępowania w tych sprawach. Unieważnienie zezwolenia będzie następowało bądź z mocy prawa (art. 90 ust. 3 lub art. 97 ust. 4), bądź przez wydanie decyzji o unieważnieniu. Decyzja o unieważnieniu zezwolenia będzie wydawana, w tych przypadkach gdy, pomimo istnienia przesłanek do wydania decyzji o wydaleniu lub decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na naruszenie zasad pobytu w ramach małego ruchu granicznego, przepisy prawne sprzeciwiają się wydaniu takich decyzji np. art. 89 ust. 1 lub art. 97 ust. 2 ustawy.

art. 24j

Przepis w ust. 1 daje podstawę do zatrzymania zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przez komendanta placówki Straży Granicznej w celu wyeliminowania z obiegu zezwoleń podlegających unieważnieniu w trybie odrębnej decyzji administracyjnej albo z mocy prawa, w przypadku wydania decyzji o wydaleniu lub decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Organ ten będzie także upoważniony do zatrzymania zezwoleń, którymi posługują się cudzoziemcy, pomimo istnienia obowiązku ich zwrotu na podstawie art. 15d ust. 4.

Ponadto w ust. 2 przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania po zatrzymaniu podczas kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia, uwzględniając konieczność uniemożliwienia korzystania z tego zezwolenia.

art. 24k

W przepisie tym przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, który w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz wzór zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Projektowane przepisy rozdziału 2a, wprowadzające zasady małego ruchu granicznego, stwarzają tylko ramy prawne do zawarcia stosownych umów z państwami sąsiednimi. To od przyjętych w tych umowach rozwiązań będzie uzależniona skala przekroczeń przez cudzoziemców granicy na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego. W uzasadnieniu do projektu ustawy nie jest więc możliwe określenie skali skutków gospodarczych i społecznych wprowadzenia zasad małego ruchu granicznego, jak też ustalenie, czy i jaki będzie miał on wpływ na skalę ruchu granicznego odbywającego się na ogólnych zasadach.

17) rozdział 3

Zmiany przewidziane w rozdziale dotyczącym wiz mają na celu dalsze dostosowanie przepisów z tego zakresu do uregulowań wspólnotowych. Regulacje wskazanego rozdziału były już wielokrotnie zmieniane w związku ze zmieniającymi się przepisami Unii Europejskiej. Projektodawca dostrzegając, że przepisy wizowe wymagają wprowadzenia głębszych zmian, gdyż stały się już one mało czytelne, zdecydował o opracowaniu nowego rozdziału o wizach.

art. 25

Przepis określa zakres danych zamieszczanych w wizie.

art. 26

Ust. 1 wyraźnie przewiduje, że wiza jest wydawana jako wiza jednolita (pobykowa lub tranzytowa) albo jako wiza krajowa.

W ust. 2 określono, że wiza jednolita pobykowa uprawnia do jednego lub więcej wjazdów, pod warunkiem, że ani długość ciągłego pobytu, ani całkowita długość kolejnych pobytów na terytorium państw obszaru Schengen nie przekraczają 3 miesięcy w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.

Z ust. 3 wynika, że wiza jednolita tranzytowa uprawnia do przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen drodze na terytorium innego państwa niż państwa obszaru Schengen, pod warunkiem że tranzyt nie przekracza 5 dni, a także do pobytu w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego. Regulacja uwzględnia unormowania wynikające z art. 1 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (Dz. Urz. WE L 64 z 7.03.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 119).

W ust. 4 wskazano, że wiza krajowa uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających łącznie dłużej niż 3 miesiące i nieprzekraczających łącznie roku w okresie ważności wizy.

Ust. 5 dotyczy okresu pobytu na podstawie wizy.

Z ust. 6 wynika, że na wniosek cudzoziemca może być wydana wiza krajowa, która przez okres 3 miesięcy licząc od daty jej ważności, uprawnia do wjazdu i pobytu także jako wiza jednolita pobytowa, jeżeli nie zachodzą przesłanki odmowy wydania wizy krajowej oraz wizy jednolitej pobytowej.

W ust. 7 przewidziano uregulowanie dotyczące okresu ważności wizy.

art. 27

Przepis wprowadza do ustawy o cudzoziemcach w sposób czytelny uregulowania *acquis* Schengen dotyczące przypadków wydawania wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej.

Zgodnie z ust. 1 wiza jednolita może być wydana cudzoziemcowi, który spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 lit. a i c – e kodeksu granicznego Schengen.

W ust. 2 pkt 1 wskazano, że wize jednolite o ograniczonej ważności terytorialnej, upoważniające do wjazdu i pobytu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wydawane cudzoziemcom, którzy nie spełniają warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. c – e kodeksu granicznego Schengen. W przepisie nie przewidziano wydawania wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej, upoważniających do wjazdu i pobytu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemcom, którzy nie posiadają dokumentu podróży (nie spełniają warunku wjazdu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. a kodeksu granicznego Schengen). Wydawanie tego typu wiz zależy bowiem od uznania państw członkowskich, natomiast w art. 21a, zastępującym uchylany art. 144, przewidziano możliwość wydawania cudzoziemcom zezwolenia na wjazd na terytorium Polski przez komendanta placówki Straży Granicznej, w szczególnych przypadkach, obejmujących sytuacje braku posiadania przez cudzoziemców dokumentu podróży.

art. 28

W przepisie odrębnie uregulowano cele, w jakich może być wydawana wiza. Uwzględniono przy tym cele, w których może być wydana wiza jednolita pobytowa lub wiza krajowa, możliwość wydawania wizy dyplomatycznej,

służbowej i kurierskiej, a także wskazano, w jakich celach wydaje się tylko wizę krajową.

Jako jeden z celów wskazano przyjazd ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, uwzględniając art. 16 Konwencji Wykonawczej Schengen oraz art. 5 ust. 4 lit. c kodeksu granicznego Schengen.

W celu pełniejszego dostosowania przepisów ustawy o cudzoziemcach do *acquis* Schengen wśród celów, w których może być wydana wiza, nie wskazano już pobytu małoletniego w przypadku, o którym była mowa w art. 34 (obecnie zrezygnowano już bowiem z tego przepisu). Niezamieszczenie w rozdziale o wizach przepisu przewidującego wydawanie wiz w szczególnym trybie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz przepisu przewidującego wydawanie przez wojewodę wiz małoletnim cudzoziemcom urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek przedstawiciela ustawowego przebywającego na tym terytorium na podstawie wizy ma na celu zwiększenie przejrzystości ustawodawstwa polskiego, które uwzględnia *acquis* Schengen przewidujące, że wizy krótkoterminowe powinny być wydawane przez konsula lub na granicy.

Z brzmienia dotychczasowego art. 33 wynika, że wizy wydawane w trybie tego przepisu są wizami pobytowymi krajowymi (długoterminowymi), chociaż są one wydawane na okres nie dłuższy niż 3 miesiące, a więc tak jak wizy jednolite, co pozostaje w sprzeczności z *acquis* Schengen. Zatem w miejsce wiz pobytowych krajowych, o których mowa w art. 33, w projekcie ustawy przewiduje się możliwość wydawania przez konsula oraz przez komendanta placówki Straży Granicznej wizy pobytowej jednolitej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe. Wiza taka będzie mogła być wydana także jako wiza pobytowa jednolita z ograniczoną ważnością terytorialną tylko do terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Uzupełnieniem tego nowego rozwiązania zgodnego z *acquis* Schengen jest wprowadzenie w projekcie ustawy w art. 53a ust. 2. Zgodnie z tym przepisem możliwe będzie udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na okres nie dłuży niż 3 miesiące cudzoziemcowi przeby-

wającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, w stosunku do którego zachodzą szczególne przesłanki uregulowane w dotychczas obowiązującym przepisie art. 33 ustawy, poza przypadkiem wjazdu ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym ratowaniu życia. W takim przypadku cudzoziemiec będzie mógł uzyskać wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.

W przepisie przewidziano dodatkowo wydawanie wiz w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka. Jest to konieczne ze względu na rozwiązania przyjęte w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. Nr 180, poz. 1280). Wprowadzenie nowego celu, w którym wydaje się wizy jest uzasadnione zmianami, jakie ustawa o Karcie Polaka wprowadziła bezpośrednio do postanowień ustaw regulujących sprawy zatrudnienia oraz podejmowania nauki i studiów przez cudzoziemców. Posiadacz Karty Polaka w myśl art. 6 ustawy z dnia 7 września 2007 r. może przebywać w Polsce w różnych celach, a nie tylko w jednym z wymienionych w przepisie, co uwzględnia proponowana regulacja.

art. 29

Przepis umożliwia wydawanie wiz w celu wykonywania pracy zarówno jako wiz pobytowych jednolitych, jak również jako wiz pobytowych krajowych. Przepis w nowym brzmieniu umożliwia wydanie cudzoziemcowi wiz w celu wykonywania pracy na okres pobytu do 3 miesięcy, w okresie 6 miesięcy od dnia pierwszego wjazdu, a także na okres pobytu powyżej 3 miesięcy, co jest zgodne z *acquis Schengen*.

art. 30

Zgodnie z przepisem wizę dyplomatyczną wydaje się szefowi i członkowi personelu misji dyplomatycznej, kierownikowi urzędu konsularnego i członkowi personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osobie zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

art. 31

W przepisie uregulowano, że wizę służbową wydaje się członkowi personelu administracyjnego i technicznego, członkowi personelu służby misji

dyplomatycznej, pracownikowi konsularnemu, członkowi personelu służby urzędu konsularnego, innej osobie skierowanej do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżającej służbowo zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członkom ich rodzin.

art. 32

Przepis normuje, że cudzoziemcowi uprawnionemu do uzyskania dokumentów, o których mowa w art. 3 pkt 1, wydaje się wizę dyplomatyczną i służbową na okres pełnienia funkcji, z którą jest związane uprawnienie do uzyskania tego rodzaju wizy.

art. 33

Uregulowanie przewiduje, że wizę kurierską wydaje się kurierowi dyplomatycznemu.

art. 34

Zgodnie z ust. 1 cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub cudzoziemiec nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a i c – e kodeksu granicznego Schengen.

W ust. 2 zastrzeżono, że przepis nie ma zastosowania do wiz jednolitych o ograniczonej ważności terytorialnej.

art. 35

Regulacja zawiera katalog przesłanek odmowy wydania wizy krajowej.

art. 36

W przepisie wskazano organy właściwe do wydania lub odmowy wydania wiz.

art. 37

Przepis dotyczy wydawania wiz na granicy.

W ust. 1 przewidziano, że komendant placówki Straży Granicznej może wydać wizę jednolitą na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na

granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem (Dz. Urz. WE L 64 z 7.03.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 119).

Przewidziano w ust. 2 możliwość ograniczenia postępowania w sprawie wydania wizy na granicy do czynności wskazanych w art. 24 ustawy.

Ust. 3 dotyczy odnotowywania wydania decyzji o odmowie wydania wizy na granicy w dokumencie podróży cudzoziemca.

Zgodnie z ust. 4 Komendant Główny Straży Granicznej informuje właściwe organy innych państw obszaru Schengen o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzi informacje o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw.

art. 38

Przepis reguluje kwestie dotyczące składania wniosku o wydanie wizy. Wskazano zakres danych, które powinien zawierać wniosek oraz dokumenty do niego dołączane.

Przewidziano obowiązek dołączenia do wniosku o wydanie wizy dokumentów potwierdzających pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium państw obszaru Schengen w wysokości co najmniej 30 000 euro przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – gdy cudzoziemiec ubiega się o wydanie wizy jednolitej pobytowej, co jest zgodne z rozdziałem V pkt 1.4 Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz, a także dokumentów potwierdzających posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub pokrycie przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres zamierzonego pobytu na tym terytorium – gdy cudzoziemiec ubiega się o wydanie wizy krajowej, co odpowiada przesłance odmowy wydania wizy krajowej, o której mowa w art. 35 pkt 4.

art. 39

Regulacja odnosi się do konsultacji możliwości wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej w kraju lub przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen. Projektowane przepisy uwzględniają unormowania wynikające z Konwencji Wykonawczej Schengen.

W stosunku do poprzednio obowiązującego brzmienia przepisu (art. 45a obowiązującej ustawy) zaproponowano następujące zmiany:

Celem projektowanych zmian w ust. 2 pkt 2 oraz w ust. 6 jest zapewnienie większej przejrzystości w stosowaniu przepisów dorobku prawnego Schengen dotyczących prowadzenia konsultacji wizowych, przez wskazanie w przepisie wszystkich typów konsultacji wizowych, którym podlegać może wniosek wizowy oraz ujednoczenie dla wszystkich typów konsultacji terminów, z upływem których możliwe jest podjęcie przez konsula decyzji wizowej w przypadku braku reakcji ze strony centralnego organu wizowego.

Zmiana ust. 3 ma na celu zapewnienie jednoznacznej podstawy konsultowania wiz pobytowych krajowych ważnych tak samo, jak wize pobytowe jednolite, w przypadku wniosków wpływających z innych państw obszaru Schengen. Niezależnie od tego zmiana koresponduje z inicjatywą Republiki Słoweńskiej w sprawie zmiany części 1 i części 2 dokumentu Schengen Consultation Network (technical specification), która wprowadzając zmiany w formularzach konsultacyjnych, umożliwia przekazywanie w toku konsultacji informacji na temat wiz pobytowych krajowych ważnych tak samo, jak wize pobytowe jednolite.

W ust. 7 wskazano, że ust. 5 i 6 w zakresie dotyczącym terminów nie stosuje się, w przypadku gdy inne terminy wynikają z umów międzynarodowych o ułatwieniach wizowych zawartych z Unią Europejską.

Przewidywane w ust. 9 uregulowanie stanowi, że wiza wydawana na granicy przez komendanta placówki Straży Granicznej nie wymaga zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, co jest zgodne z rozporządzeniem Rady (WE) nr 415/2003 z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie wydawania wiz na granicy, w tym wydawania takich wiz marynarzom podróżującym tranzytem.

art. 40

Przepis przewiduje, że przed wydaniem wizy jednolitej, do której nie stosuje się art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen, lub wizy krajowej, organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności do odmowy wydania wizy jednolitej lub krajowej.

Projektowana regulacja ma na celu określenie sytuacji, w których organ wizowy jest uprawniony do zwrócenia się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności do odmowy wydania wizy jednolitej lub krajowej oraz zapewnienie jednoznacznej podstawy prawnej dla uczestnictwa w procesie konsultacji wizowych organów, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1.

art. 41

Regulacja odnosi się do zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży lub polskim dokumencie tożsamości cudzoziemca (wyjątkowo także na blankiecie wizowym). Ponadto uregulowano sposób i tryb postępowania w przypadku błędów pisarskich i oczywistych omyłek w wizie.

W stosunku do obecnie obowiązującego brzmienia regulacji w ust. 1 doprecyzowano, że wskazane dokumenty, w których zamieszcza się wizę, dotyczą wizy krajowej. Dokumenty, w których zamieszcza się wize jednolite określają przepisy wspólnotowe, zwłaszcza przepisy Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz.

Natomiast w ust. 2 – 5 doprecyzowano, że wymienione w tych przepisach czynności organów dotyczą wiz krajowych. Zasady postępowania w przypadku wiz jednolitych określają przepisy Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz.

art. 42

Przepis określa przesłanki przedłużenia cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wizej jednolitej pobytowej lub wizej krajowej. Ponadto wskazuje tryb przedłużenia takiej wizej.

Przepis przewiduje, że gdy cudzoziemiec przebywa w szpitalu, a jego stan zdrowia wyklucza przewiezienie lub wyjazd do innego państwa, wówczas wizej przedłuża się do dnia, w którym stan jego zdrowia pozwoli na opuszczenie terytorium Polski. Jednocześnie przewidziano, że przedłużenie wizej następuje przez zamieszczenie naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca. Przedłużenia wizej dokonuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Może on to zrobić tylko jednokrotnie.

W ust. 7 nałożono na wojewodę obowiązek informowania o przedłużeniu wizej jednolitej pobytowej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen właściwego organu tego państwa, zgodnie z ust. 8 decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. przedłużającej wizej jednolitą.

art. 43

Uregulowanie przewiduje obowiązek złożenia przez cudzoziemca wniosku o przedłużenie wizej, wskazując przy tym termin wykonania tego obowiązku.

Dotychczas obowiązujący przepis przewidywał, że cudzoziemcowi, który złożył wniosek o przedłużenie wizej w terminie przewidzianym w ust. 1 wojewoda wydawał wizej do czasu zakończenia postępowania w pierwszej instancji. Proponowana w ust. 4 regulacja stanowi, że w przypadku gdy cudzoziemiec złożył wniosek o przedłużenie wizej w terminach, o których mowa w ust. 1, wojewoda wydaje mu wizej pobytową krajową na okres postępowania w sprawie przedłużenia wizej i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.

art. 44

Przepis zawiera katalog przesłanek unieważnienia wizej krajowej. W przypadku wizej jednolitej ustawa odsyła w tym zakresie do załącznika V do kodeksu granicznego Schengen oraz decyzji Komitetu Wykonawczego

z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej (Dz. Urz. WE L 239 z 22.09.2000, str. 154; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 131).

W ust. 5 przewidziano, że decyzję o unieważnieniu wizy może wydać nie tylko komendant placówki Straży Granicznej, ale i komendant oddziału Straży Granicznej, co jest zgodne z ust. 2 decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej. Zgodnie z ust. 6 od decyzji komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej o unieważnieniu wizy będzie przysługiwało odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W ust. 9 przewidziano, że Komendant Główny Straży Granicznej informuje o wydaniu decyzji o unieważnieniu wizy pobytowej jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia, co uwzględnia przepisy ust. 1 i 2 decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej.

art. 45

Uregulowanie odnosi się do sytuacji, gdy cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Polski.

Przepis ust. 1 został uproszczony w stosunku do obowiązującego obecnie. Uwzględniono możliwość posiadania przez cudzoziemców dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który został wydany również przez inne państwo obszaru Schengen, zgodnie z art. 21 Konwencji Wykonawczej Schengen.

W ust. 2 uwzględniono fakt, że polskie organy nie wydają już rozporządzeń znoszących obowiązek wizowy, z uwagi na wspólną politykę wizową prowadzoną w Unii Europejskiej. Uwzględniono ponadto możliwość posiadania przez cudzoziemca dokumentu uprawniającego do pobytu na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej wydanego również przez inne państwo obszaru Schengen zgodnie z art. 21 Konwencji Wykonawczej Schengen.

Natomiast zgodnie z ust. 5 cudzoziemiec, do którego stosuje się częściowe lub całkowite zniesienie obowiązku wizowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającym państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz. Urz. WE L 81 z 21.03.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 4, str. 65, z późn. zm.) jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem czasu pobytu określonego w tym rozporządzeniu, chyba że posiada ważny dokument uprawniający do pobytu na tym terytorium.

art. 46

Uregulowanie zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw zagranicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia dokumentów potwierdzających pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz status członków ich rodzin, a także wzorów tych dokumentów i oznaczenie wiz wydawanych ww. osobom.

art. 47

Przepis stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych do wydania rozporządzenia określającego oznaczenie wiz, wzór wize krajowej, wzór blankietu wizowego, wzory formularzy wniosków o wydanie wize lub jej przedłużenie, sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego, sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wniosku o wydanie wize w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39 lub przekazania informacji, o których mowa w art. 40, sposób zamieszczania wize krajowej w dokumencie podróży oraz sposób zamieszczania wize krajowej w dokumencie podróży

oraz anulowania wizej krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wizej, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz sposób odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o odmowie wydania wizej lub unieważnieniu wizej w dokumencie podróży.

Sposób zamieszczania wiz jednolitych w dokumencie podróży oraz ich anulowania określają przepisy wspólnotowe, tj. Wspólne Instrukcje Konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz oraz decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizej jednolitej.

art. 48

Zgodnie z przepisem, w zakresie nie uregulowanym przepisami rozdziału o wizach, stosuje się przepisy Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz. Zamieszczenie w ustawie przedmiotowej regulacji ułatwi stosowanie odpowiednich przepisów przez organy wydające wizej.

18) art. 53

Wprowadzona w ust. 1 zmiana polega na rozszerzeniu dotychczasowego kręgu podmiotów, którym udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. W projekcie w dodawanym pkt 19 przewidziano udzielanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcom posiadającym uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz. Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687). Wprowadzana regulacja ma na celu dostosowanie polskiego prawa do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE.

Proponowana zmiana ust. 6 pkt 1 jest związana z wprowadzeniem w miejsce wiz pobytowych krajowych wydawanych w trybie art. 33 ust. 1 szczególnego rodzaju krótkoterminowych zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanych cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie (art. 53a ust. 2) oraz wiz pobytowych jednolitych upoważniających tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10. Wprowadzona zmiana przewiduje, że cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w szczególnym trybie art. 53a ust. 2 lub na podstawie wizy pobytowej jednolitej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10 nie może ubiegać się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie przepisów art. 53 ust. 1. Wyjątek w omawianym przypadku będą stanowili cudzoziemcy będący ofiarami handlu ludźmi ubiegający się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony z tego tytułu. Powyższe rozwiązanie jest analogiczne z dotychczas obowiązującymi przepisami przewidującymi, że cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej krajowej wydanej w trybie art. 33 ust. 1 nie może ubiegać się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Zmiana ust. 8 pkt 2 polega na wskazaniu, że przepisu art. 53 ust. 1 pkt 16 nie stosuje się do cudzoziemca wykonującego pracę lub działalność gospodarczą we własnym imieniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że cudzoziemiec ubiega się o wydanie kolejnego zezwolenia na podstawie pkt 16. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 16, ma uprawnienie do wykonywania pracy bez zezwolenia (art. 87 ust. 1 pkt 2a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) oraz prowadzenia działalności gospodarczej (art. 13 ust. 2 lit. c ustawy o swobodzie działalności gospodarczej), które to uprawnienia są związane z uzyskaniem zezwolenia na zamieszkanie na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 16 ustawy

o cudzoziemcach. Równocześnie, obecny przepis art. 53 ust. 8 pkt 2 uniemożliwia uzyskanie przedłużenia zezwolenia na warunkach art. 53 ust. 1 pkt 16, co powoduje wygaśnięcie uprawnień określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy lub konieczność zaprzestania działalności gospodarczej, czyli likwidacji przedsiębiorstwa.

19) art. 53a ust. 2

Proponowana zmiana polega na wprowadzeniu możliwości udzielania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, jeżeli przepisy prawa polskiego wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej, wyjątkowa sytuacja osobista wymaga obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej lub organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi stwierdza, że cudzoziemiec jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 1.08.2002, str. 1; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 52). Proponowana regulacja ma charakter szczególny i umożliwi organom administracji publicznej udzielanie cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w szczególnie uzasadnionych przypadkach wymagających obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Proponowana regulacja ma zastąpić uchylony przepis art. 33 ust. 1, poza przypadkiem wjazdu ze względu na konieczność poddania się zabiegom lekarskim służącym ratowaniu życia. W takim przypadku cudzoziemiec będzie mógł uzyskać wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.

20) art. 53b

Projektowana zmiana ust. 1 polega na poprawieniu oznaczenia przepisu, do którego odsyła się w regulacji, bowiem dotychczas bezustępowy art. 53a po zmianach wprowadzonych w projekcie ustawy będzie podzielony na dwa ustępy.

Zmiana dotychczasowej regulacji ust. 4 polega na zwolnieniu z obowiązku udokumentowania posiadania ubezpieczenia zdrowotnego oraz stabilnego i regularnego źródła dochodu małoletnie dziecko cudzoziemca pozostającego w związku małżeńskim z obywatelem polskim, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 6 lub posiadającego zezwolenie na osiedlenie się udzielone w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną. Powyższa regulacja ułatwi udzielanie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony małoletnim dzieciom cudzoziemców pozostających w związku małżeńskim z obywatelem polskim. Ponadto ww. zwolnienie będzie dotyczyło także członka rodziny cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej. Należy zwrócić uwagę, że został wydłużony okres z 3 do 6 miesięcy, w którym nie wymaga się wykazania przez cudzoziemca stabilnego i regularnego źródła dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania.

Wprowadzenie ust. 5a ma na celu doprecyzowanie, że w ramach ustalania wysokości kosztów zamieszkania cudzoziemca w Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 5, uważa się, że koszty te obejmują co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowanego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto obejmują opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. Powyższa regulacja usprawni prowadzenie postępowań w sprawie udzielania zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony i umożliwi uwzględnienie faktycznych kosztów pobytu cudzoziemca w Rzeczypospolitej Polskiej w ramach badania, czy cudzoziemiec posiada dochód wystarczający do pokrycia kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu.

21) art. 53c

Wprowadzanie powyższej regulacji jest związane z dostosowaniem polskiego prawa do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE, które nakłada na Rzeczpospolitą Polską obowiązek uwzględnienia przepisu art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (Dz. Urz. WE L 293 z 29.12.1972, str. 4; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 11, str. 43), zatwierdzonego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. dotyczącym Protokołu dodatkowego oraz Protokołu finansowego, podpisanych dnia 23 listopada 1970 r. załączonych do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją i odnoszącego się do środków, które należy podjąć w celu ich wprowadzenia w życie (Dz. Urz. WE L 293 z 29.12.1972, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 11, str. 41) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony obywatelom Republiki Tureckiej, w związku z prowadzeniem lub zamiarem prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej. Ze wskazanego przepisu wynika zakaz wprowadzania wobec obywateli tureckich będących w ww. sytuacji jakichkolwiek nowych ograniczeń materialnych lub proceduralnych w stosunku do tych, jakie istniały w dniu wejścia w życie ww. Protokołu w stosunku do Polski, czyli w dniu 1 maja 2004 r.

22) art. 54

Wprowadzana zmiana polega na dodaniu pkt 3a wskazującego, że zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się członkowi rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z udzieleniem ochrony uzupełniającej. Dotychczasowy przepis został uzupełniony w konsekwencji wprowadzenia instytucji „ochrony uzupełniającej” do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w drodze ustawy z dnia 11 kwietnia 2008 r.

o zmianie ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 70, poz. 416). Uprawnienie powyższe zostało przyznane w związku z tym, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców, którym zostanie udzielona ochrona uzupełniająca, będzie długotrwały. Ponadto ustawą z dnia 11 kwietnia 2008 r. w innych ustawach zrównano uprawnienia osób, którym nadano status uchodźcy z uprawnieniami osób, którym udzielono ochrony uzupełniającej.

23) art. 56 ust. 2

Projektowana zmiana ust. 2 pkt 6 polega na poprawieniu oznaczenia przepisu art. 53a ust. 1, do którego odsyła się w zmienianym uregulowaniu, bowiem dotychczasowy bezustępowy art. 53a po zmianach wprowadzonych w projekcie ustawy będzie podzielony na dwa ustępy.

W ust. 2 wskazane są okresy, na które udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcom, których pobyt na terytorium Polski jest zależny od pobytu innego cudzoziemca. W pkt 7 przepisu przewidziano, że zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53a ust. 2, udzielane jest na okres niezbędny do realizacji celu w którym zostało wydane lub do podjęcia decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy niż 3 miesiące.

24) art. 57

Przepis dotyczy odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Dodanie w ust. 1 pkt 8a, wskazującego jako jedną z przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, koresponduje z przesłanką odmowy określoną w obecnym pkt 8, tj. niewywiązywaniem się ze zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa. W obu przypadkach odmowa udzielenia ww. zezwolenia jest bowiem tak samo zasadna.

Zmiana ust. 3 ma charakter redakcyjny, a ponadto w przepisie przewidziano, że nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na

czas oznaczony cudzoziemcowi, będącemu małoletnim dzieckiem cudzoziemca, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przebywającym na tym terytorium bez opieki, oraz małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także cudzoziemcowi, który osiągnął pełnoletność w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w ciągu roku od dnia osiągnięcia pełnoletności – jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłby nielegalny pobyt tego cudzoziemca (ust. 3 pkt 3 i 6). W przypadku cudzoziemca, który osiągnął pełnoletność, wymagany będzie przy tym dodatkowo szczególnie ważny interes cudzoziemca przemawiający za udzieleniem zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

W ust. 3 pkt 5 przewidziano ponadto, że również cudzoziemcowi ubiegającemu się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1, czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa, nie można odmówić udzielenia tego zezwolenia, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłby nielegalny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzenie powyższej regulacji jest związane z koniecznością dostosowania polskiego prawa do postanowień wyroku C-168/04 Trybunału Sprawiedliwości WE.

Ust. 4 i 5 zostały uchylone w związku z zamieszczeniem ich treści w ust. 3 pkt 2 i 4.

Potrzeba wprowadzenia ust. 8 wynika z konieczności dostosowania przepisów ustawy o cudzoziemcach do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE. Dodawany przepis przewiduje przypadki, kiedy nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony

cudzoziemcowi, który posiada dostęp do rynku pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r. (Dz. Urz. WE L 217 z 29.12.1964, str. 3687).

Dodanie ust. 9 wiąże się z wprowadzeniem w art. 53a w ust. 2 szczególnego rodzaju zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanych tylko w enumeratywnie wymienionych szczególnych przypadkach. Z uwagi na fakt, że powyższe zezwolenie będzie udzielane tylko w wyjątkowych przypadkach, przepisy art. 57 ust. 1 pkt 1,2 i 3 – 9 oraz ust. 2 – 7, wskazujące przyczyny odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, nie będą miały zastosowania do tego typu zezwoleń.

25) art. 58

Zmiana zaproponowana w ust. 1 pkt 2 ma na celu wyłączenie możliwości cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli jego dane znajdują się w Systemie Informacji Schengen dla celów odmowy wjazdu. W takiej sytuacji ma bowiem zastosowanie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen.

Przewidziano uchylenie przesłanki cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony określonej w ust. 1 pkt 3, tj. wykorzystywanie zezwolenia do realizacji innego celu niż ten, dla którego zostało udzielone.

W ust. 2, w konsekwencji zmian w art. 57, wskazano, które przepisy dotyczące odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony będą miały zastosowanie do cofnięcia tego zezwolenia.

26) art. 60

W ust. 2 doprecyzowano, że udzielenie małoletniemu cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną wymaga przedstawienia zgody osób sprawujących nad nim władzę rodzicielską. Powyższe rozwiązanie ma na celu uniknięcie sytuacji, w których

małoletni cudzoziemiec przebywa w Rzeczypospolitej Polskiej bez wiedzy i zgody osób, które sprawują nad nim władzę rodzicielską.

Zmiana ust. 5a pkt 1 wiąże się z doprecyzowaniem pojęcia kosztów zamieszkania w art. 53b ust. 5a i polega na odstępieniu od wymogu formalnego dołączania do wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, oprócz tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego, także dokumentów potwierdzających wysokość kosztów zamieszkania. Wysokość kosztów zamieszkania będzie badana w trakcie postępowania o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, tj. po złożeniu wniosku w tej sprawie. Proponowana zmiana polega również na poprawieniu oznaczenia przepisu art. 53a ust. 1, do którego odsyła regulacja, ponieważ dotychczasowy bezustępowy art. 53a po zmianach wprowadzonych w projekcie ustawy będzie podzielony na ust. 1 i ust. 2.

W ust. 5a w pkt 4 uregulowano sytuację, gdy o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony ubiega się małoletni cudzoziemiec. Nałożono obowiązek przedstawienia zgody na jego pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej osób sprawujących nad nim władzę rodzicielską. Powyższe rozwiązanie ma na celu uniknięcie sytuacji, w których małoletni cudzoziemiec przebywa w Rzeczypospolitej Polskiej bez wiedzy i zgody osób, które sprawują nad nim władzę rodzicielską.

27) art. 61

W ust. 1 określono termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony przez cudzoziemca przebywającego w Rzeczypospolitej Polskiej. Przewidziano, że termin nie obowiązuje cudzoziemców przebywających w Polsce na podstawie wizej pobytowej jednolitej, upoważniającej do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe oraz cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w trybie art. 53a ust. 2. Cudzoziemcy przebywający na podstawie ww. wizej nie będą mogli ubiegać się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, z wyłączeniem przypadku ubiegania się o udzielenie zezwole-

nia na zamieszkanie na czas oznaczony dla ofiar handlu ludźmi, co odpowiada dotychczasowym regulacjom dotyczącym cudzoziemców przebywających na podstawie wizy wydanej w trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach. Z kolei o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w trybie art. 53a ust. 2 będą mogli ubiegać się także cudzoziemcy przebywający w Polsce nielegalnie.

Jednocześnie w ust. 1a wskazano, że wniosek cudzoziemca przebywającego w Polsce na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego w szczególnym trybie, o którym mowa w art. 53a ust. 2, lub na podstawie wizy pobytowej jednolitej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, pozostawia się bez rozpoznania. Powyższe odpowiada dotychczasowej regulacji art. 61 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, przewidującej pozostawienie wniosku o udzielenie ww. zezwolenia bez rozpoznania, jeżeli został on złożony przez cudzoziemca przebywającego w Polsce na podstawie wizy pobytowej krajowej wydanej w trybie art. 33 ust. 1. Wskazano jednak przy tym, że uregulowania nie stosuje się w przypadku, gdy z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony występuje cudzoziemiec będący ofiarą handlu ludźmi. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami (Dz. Urz. WE L 261, z 6.08.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 7, str. 69).

Proponowana zmiana ust. 3 ma na celu zwiększenie przejrzystości ustawodawstwa polskiego uwzględniającego *acquis* Schengen przez odejście od regulacji prawnych przewidujących wydawanie wiz krótkoterminowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie ze zmienionym przepisem, jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony został złożony w terminie, o którym mowa w ust. 1, wojewoda

wydaje cudzoziemcowi wizę pobytową krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie.

28) art. 62

Zmianie uległ ust. 1, wskazujący wojewodę jako organ właściwy do wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Dotychczas obowiązująca regulacja przewiduje, że decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca w Polsce. W związku z występującymi w praktyce trudnościami w ustaleniu miejsca zamierzonego pobytu cudzoziemca, często różnym od miejsca jego faktycznego pobytu, w projekcie ustawy zaproponowano zmianę tej regulacji. Zgodnie ze zmienionym przepisem decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca pozostanie organem właściwym w sprawie udzielenia ww. zezwolenia w przypadku cudzoziemca przebywającego za granicą.

Zmiany przewidziane w ust. 3 i 4 zostały wprowadzone w konsekwencji zmiany brzmienia ust. 1.

W ust. 5 przewidziano, w przypadku udzielania zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony w trybie art. 53a ust. 2, wprowadzenie krótszego, siedmiodniowego terminu, w którym komendant oddziału Straży Granicznej, komendant wojewódzkiej Policji, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także konsul, mają obowiązek przekazać wojewodzie informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przewidziane w art. 53a ust. 2 zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielane będzie na okres nie dłuższy niż 3 miesiące tylko w wyjątkowych, enumeratywnie wymienionych w ustawie przypadkach, dlatego

też zasadne jest skrócenie czasu trwania postępowania o udzielenie przedmiotowego zezwolenia.

Zmiany ust. 7b i 8a są konsekwencją wprowadzenia w ustawie skrótu „Konwencja Wykonawcza Schengen”.

W nowym ust. 8b ustalono, że w postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 6, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe umożliwi organom administracji publicznej – w postępowaniu administracyjnym przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie, czy cudzoziemiec w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, jak również czy zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał – uniknąć konieczności zawiadomienia strony o miejscu i terminie przeprowadzania dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin oraz umożliwienia jej udziału w ww. czynnościach.

Za przedmiotową regulacją przemawia cel i charakter przeprowadzania ww. czynności wyjaśniających w postępowaniu w sprawach cudzoziemców, podobnie jak to ma miejsce w sytuacji, o której mowa w art. 55 ustawy o cudzoziemcach, przy ustalaniu, czy związek małżeński cudzoziemca nie został zawarty w celu obejścia przepisów dotyczących legalizacji pobytu, gdzie stosowanie art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego również zostało wyłączone. Powyższa regulacja ma na celu usprawnienie postępowania administracyjnego w sprawach udzielania cudzoziemcom zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Projektowana zmiana ust. 9 pkt 2 polega na wskazaniu, że wojewoda informuje o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony komendanta oddziału Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji. Zgodnie z obowiązującym przepisem wojewoda o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony informuje Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji. Zasadne było ujednoczenie-

nie rangi ww. organów, którym przekazuje się informacje. Natomiast zmiana ust. 9 pkt 3 to konsekwencja wprowadzenia w ustawie skrótu „Konwencja Wykonawcza Schengen”.

29) art. 64 ust. 1 pkt 3

Regulacja dotyczy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie udzielania zezwolenia na osiedlenie się jedynie cudzoziemcom posiadającym zgodę na pobyt tolerowany z uwagi na fakt, że jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego, albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. Nr 147, poz. 962 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1084). Ponadto zezwolenie na osiedlenie się będzie mogło być, jak dotychczas, udzielone cudzoziemcowi, który posiada zgodę na pobyt tolerowany z uwagi na fakt, że jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z proponowanym przepisem o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się nie będą mogli ubiegać się cudzoziemcy, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany, z uwagi na fakt, że ich wydalenie jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca.

Proponowana regulacja wynika z faktu nadużywania przez cudzoziemców instytucji zgody na pobyt tolerowany udzielanej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochro-

ny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a niewykonalność decyzji o wydaleniu często wynika ze złej woli cudzoziemców przy współudziale władz kraju pochodzenia prowadzącego politykę popierania emigracji z tego kraju. Brak możliwości osiedlania się na terytorium Polski cudzoziemców, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany na ww. podstawie może stanowić czynnik zniechęcający cudzoziemców do nadużywania tej instytucji.

30) art. 65

Regulacja dotyczy udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W ust. 2 określono krąg cudzoziemców, do których nie stosuje się przepisów ust. 1 o udzielaniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Zmiana w pkt 5 jest konsekwencją zastąpienia wizy wydawanej w szczególnym trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach zezwoleniem na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanym na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 oraz wizą pobytową jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10. Ponadto przepis rozszerzono również na cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego w celu podjęcia lub kontynuowania nauki (art. 53a ust. 1 pkt 1 lit. a), co wynika z art. 3 ust. 2 lit. e dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi (Dz. Urz. UE L 16 z 23.01.2004, str. 44; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 272), zgodnie z wykładnią tego przepisu przedstawioną przez Komisję Europejską odnośnie zezwoleń pobytowych ograniczonych formalnie.

Wprowadzenie ust. 3a ma na celu doprecyzowanie, że wysokości kosztów zamieszkania cudzoziemca w Polsce, o których mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej wysokość stałych opłat związanych z eksploatacją zajmowa-

nego lokalu w rozliczeniu na liczbę osób zamieszkujących w tym lokalu, a ponadto obejmuje opłaty za dostawy do lokalu energii, gazu, wody oraz odbiór ścieków, odpadów i nieczystości ciekłych. Powyższa regulacja usprawni prowadzenie postępowań w sprawie udzielania zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE i umożliwi uwzględnienie faktycznych kosztów pobytu cudzoziemca w Polsce w ramach badania, czy cudzoziemiec posiada dochód wystarczający do pokrycia kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu. Regulacja analogiczna, jak przy udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony (art. 53b ust. 5a).

W ust. 4 zostały wymienione okresy pobytu cudzoziemca na terytorium Polski, których nie zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu, od którego zależy udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Zmiana w pkt 3 jest konsekwencją zastąpienia wizy wydawanej w szczególnym trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach zezwoleniem na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanym na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 oraz wizą pobytową jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10. Ponadto w przepisie wskazano również, że okresów pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej wydanej w celu podjęcia lub kontynuowania nauki lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w celu podjęcia lub kontynuowania nauki nie wlicza się do 5-letniego okresu pobytu warunkującego udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z art. 4 ust. 2 w związku z art. 3 ust. 2 lit. e dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi, i odpowiada interpretacji przedstawionej przez Komisję Europejską odnośnie zezwoleń pobytowych ograniczonych formalnie.

Proponowana zmiana ust. 5 polega na poprawieniu oznaczenia przepisu art. 53a ust. 1, do którego odsyła regulacja, ponieważ dotychczasowy

bezustępowy art. 53a po zmianach wprowadzonych w projekcie ustawy będzie podzielony na dwa ustępy.

31) art. 66

Dodanie w ust. 1 pkt 8, wskazującego na niezwrócenie kosztów wydalenia, które zostały sfinansowane z budżetu państwa, jako jedną z przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, koresponduje z przesłanką odmowy określoną w obecnym pkt 7, tj. niewywiązywaniem się ze zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa. W obu przypadkach odmowa udzielenia ww. zezwolenia jest bowiem tak samo zasadna.

32) art. 68

Przepis ust. 1 pkt 1a reguluje przesłanki cofania zezwolenia na osiedlenie się. Zmiana polega na dodaniu nowej przesłanki umożliwiającej cofnięcie zezwolenia na osiedlenie w sytuacji, gdy cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie tego zezwolenia lub dołączone do niego dokumenty zawierały nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje. Powyższy przepis koresponduje z przesłanką odmowy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, określoną w art. 66 ust. 1 pkt 6 lit. a.

Nadanie nowego brzmienia ust. 2 i 3 jest związane z rezygnacją z odrębnej instytucji pn. nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zastosowaniem w to miejsce istniejącego już orzeczenia o wydaleniu.

33) art. 69

Nadanie nowego brzmienia ust. 3 i 4 jest związane z rezygnacją z odrębnej instytucji pn. nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zastosowaniem w to miejsce istniejącego już orzeczenia o wydaleniu.

34) art. 71 ust. 5 pkt 3

Powyższa regulacja przewiduje, że jedynie cudzoziemcy ubiegający się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 3 lub ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE będą obowiązani dołączyć do wniosku także tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym przebywają lub zamierzają

przebywać. Z obowiązku tego zostały natomiast zwolnione małoletnie dzieci cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się, urodzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz dzieci obywatela polskiego pozostające pod jego władzą rodzicielską. Ponadto tytułu prawnego do zajmowania lokalu mieszkalnego nie będzie musiał przedstawiać cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim. Powyższy zapis ma na celu uproszczenie wymagań formalnych dla małżonków obywateli polskich oraz małoletnich cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się.

Ponadto zmiana wiąże się z doprecyzowaniem pojęcia kosztów zamieszkania w art. 65 ust. 3a i polega na odstępieniu od wymogu formalnego dołączania do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, oprócz tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego, także dokumentów potwierdzających wysokość kosztów zamieszkania. Wysokość kosztów zamieszkania będzie badana w trakcie postępowania o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, tj. po złożeniu wniosku w tej sprawie, co odpowiada również zmienionej regulacji art. 60 ust. 5a pkt 1.

35) art. 71a

Przepis wskazuje sytuacje, w których wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca pozostawia się bez rozpoznania. Zgodnie z ust. 2 zasada ta ma mieć zastosowanie także do sytuacji, gdy wniosek w ww. sprawach został złożony przez cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie lub przebywającego za granicą. Powyższe uzupełnienie przepisu wynika z treści art. 71a ust. 1, który stanowi, że cudzoziemiec może złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dotychczas obowiązujące przepisy nie przewidywały, jak należy postępować z wnioskiem o udzielenie jednego z ww. zezwoleń, złożonym

w czasie niezgodnego z prawem pobytu lub złożonego przez cudzoziemca przebywającego za granicą.

Zmieniona regulacja ust. 2 uwzględnia także zastąpienie wizy wydawanej w szczególnym trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach zezwoleniem na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanym na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 oraz wizą pobytową jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10.

Z ust. 2 został wyodrębniony nowy ust. 2a z uwagi na zmianę brzmienia dotychczasowego ust. 2. Zmiana ma charakter redakcyjny, a ponadto jest konsekwencją zmiany w art. 65 ust. 2 pkt 5.

Ust. 3 przewiduje, że w przypadku, gdy przed upływem zgodnego z prawem pobytu cudzoziemca na terytorium Polski nie wydano decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda wydaje cudzoziemcowi wizę pobytową krajową na okres postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub na pobyt rezydenta długoterminowego i anuluje ją po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie. Dotychczasowy przepis przewidywał wydawanie wiz na czas toczącego się postępowania w I i w II instancji. Powyższa zmiana jest związana z odstąpieniem od wydawania na terytorium Polski wiz krótkoterminowych w celu zwiększenia przejrzystości ustawodawstwa polskiego uwzględniającego *acquis Schengen*.

36) art. 71b

Zmianie uległa regulacja wskazująca wojewodę jako organ właściwy do wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Dotychczas obowiązujące przepisy przewidywały, że decyzję w sprawie udzielenia wskazanych wyżej zezwoleń wydawał wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca w Polsce. Proponowana zmiana przewiduje, że decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE będzie wydawał

wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Powyższa zmiana ma na celu usprawnienie prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiotowych sprawach. Proponowana regulacja odpowiada rozwiązaniu przyjętemu w sprawach udzielania zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony (art. 62 ust. 1).

W dodawanym ust. 7a ustalono, podobnie jak przy zezwoleniu na zamieszkanie na czas oznaczony (art. 62 ust. 8b), że w postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 6 lub art. 68 ust. 1 pkt 2, nie stosuje się art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego. Powyższe umożliwi organom administracji publicznej – w postępowaniu administracyjnym przy wykonaniu czynności mających na celu ustalenie, czy cudzoziemiec w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, jak również czy zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał – uniknąć konieczności zawiadomiania strony o miejscu i terminie przeprowadzania dowodu ze świadków, biegłych lub oględzin oraz umożliwienia jej udziału w ww. czynnościach. Powyższa regulacja ma na celu usprawnienie postępowania administracyjnego w sprawach udzielania cudzoziemcom zezwolenia na zamieszkanie na osiedlenie się.

Zmiany w ust. 9 i 10 polegają na uzupełnieniu przepisów o wskazanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowe WE. Regulacje dotyczą przekazywania właściwym organom państw obszaru Schengen informacji o wydaniu zezwolenia lub braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia, co uwzględnia postanowienia art. 25 Konwencji Wykonawczej Schengen.

37) art. 88

Ust. 1 przepisu określa przesłanki stanowiące podstawę wydalenia cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Doprecyzowano brzmienie pkt 1, który po zmianie przewiduje, że cudzoziemca wydała się z teryto-

rium Polski, jeżeli przebywa na tym terytorium bez ważnej wizy, gdy jest ona wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium. Regulacja odpowiada zmienionemu art. 13 ust. 1.

W pkt 1a dodano nową przesłankę wydalenia cudzoziemca z terytorium Polski. Zgodnie z dodaną regulacją cudzoziemca będzie wydalano się z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie opuścił tego terytorium po wykorzystaniu dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu.

Powyższe zmiany wynikają z potrzeby bardziej precyzyjnego sformułowania przepisów uwzględniających dorobek prawny Schengen.

Uzupełnienie przepisu art. 88 ust. 1 jest także konsekwencją wprowadzenia uregulowań dotyczących małego ruchu granicznego przez wskazanie nowych przesłanek do wydania decyzji o wydaleniu z terytorium Polski. Dodano pkt 11 i 12 przewidujące, że cudzoziemcowi wydaje się decyzję o wydaleniu, jeżeli przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego może przebywać, lub jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie i w okresie ważności zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

38) art. 89

W ust. 1 w pkt 3 wprowadzono uregulowanie, zgodnie z którym decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy jednolitej pobytowej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2, co uwzględnia szczególny charakter ww. wizy i zezwolenia.

Wprowadzane brzmienie ust. 2 ma na celu dostosowanie polskich przepisów do orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE. Projektowany przepis stanowi, że decyzji o wydaleniu z uwagi na przebywanie na terytorium Polski bez ważnej wizy, jeżeli jest wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium lub z uwagi na niezgodne z przepisami przekroczenie lub usiłowanie przekroczenia granicy nie wydaje się cudzoziemcowi czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa.

Ust. 3 pozostał niezmienny w stosunku do obowiązującego dotychczas.

39) art. 90

W ust. 1 pkt 1 został uzupełniony o wskazanie, że w decyzji o wydaleniu określa się termin opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie dłuższy niż 14 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu. Przepis pozwoli usprawnić procedurę związaną z wykonywaniem decyzji o wydaleniach podlegających przymusowemu wykonaniu.

Ust. 3 uzupełniono o wskazanie, że decyzja o wydaleniu powoduje z mocy prawa unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego w konsekwencji wprowadzenia w ustawie uregulowań dotyczących małego ruchu granicznego.

W dodawanym ust. 4 przewidziano, że jeżeli decyzja o wydaleniu powoduje unieważnienie wizy pobytowej jednolitej wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, wojewoda informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia, co uwzględnia ust. 2 decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej.

40) art. 92

Zmiana brzmienia ust. 2 polega na odstąpieniu od obowiązku wojewodów informowania komendanta wojewódzkiego Policji o wydaniu decyzji o wydaleniu, gdyż nie jest to już organ właściwy do wykonania decyzji o wydaleniu, zgodnie z projektowanym art. 95 ust. 2.

Dodawany ust. 3 stanowi, że w przypadku przekazania decyzji o wydaleniu za pośrednictwem urzędów umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym lub za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczenia cudzoziemcowi decyzji w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu, wydanie decyzji o wydaleniu odnotowuje w dokumencie podróży cudzoziemca organ obowiązany do wykonania decyzji. Dodawany przepis pozwoli usprawnić procedurę związaną z wykonywaniem decyzji o wydaleniu.

41) art. 95

W ust. 1 określono przypadki, w których decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. Obecnie obowiązujące przepisy przewidują, że organ zobowiązany do wykonania decyzji o wydaleniu może doprowadzić cudzoziemca do granicy w przypadkach określonych w tym przepisie, mimo że w ust. 2 i 3 tego przepisu jest wyraźnie mowa o obowiązku doprowadzenia cudzoziemca do granicy. Przepis nie wyłącza przy tym stosowania art. 89 określającego sytuacje, w których decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje. W ust. 2 przewidziano przejęcie przez Straż Graniczną należącego do tymczas do Policji obowiązku konwojowania cudzoziemca do granicy wskazując, że obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Wprowadzenie powyższego rozwiązania pozwoli na usprawnienie przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu.

W ust. 4 dokonano korekty redakcyjnej, dostosowując nazwę organu Straży Granicznej do obowiązującego w tym zakresie stanu prawnego.

42) art. 97

W ust. 1 rozszerzono możliwość zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 7 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek, na przypadku naruszenia zasad pobytu na terytorium Polski w ramach małego ruchu granicznego, analogicznie jak to ma miejsce w przypadku decyzji o wydaleniu z terytorium Polski (art. 88 ust. 1 pkt 11 i 12).

W ust. 2 wskazano sytuacje, w których decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się na podobnych zasadach, jak to ma miejsce w przypadku decyzji o wydaleniu. Dotyczy to małżonka obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, cudzoziemca przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 lub wizy pobytowej jednolitej upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10 oraz cudzoziemca czasowo oddelegowanego w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionego do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa – ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1.

Treść dotychczasowego ust. 2 została zamieszczona w projektowanym ust. 3.

W dodawanym ust. 4 wskazano, że decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje z mocy prawa m.in. unieważnienie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego w konsekwencji wprowadzenia w ustawie uregulowań dotyczących małego ruchu granicznego, analogicznie jak

w przypadku decyzji o wydaleniu. Ponadto decyzja ta skutkuje unieważnieniem wizy, cofnięciem zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony oraz zezwolenia na pracę.

Z projektowanego nowego ust. 5 wynika, że jeżeli decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powoduje unieważnienie wizy pobytowej jednolitej, wydanej przez organ innego państwa obszaru Schengen, organ, który wydał decyzję, informuje o unieważnieniu wizy właściwy organ tego państwa, podając przyczynę unieważnienia, co uwzględnia treść ust. 2 decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej.

43) art. 98

Ust. 3 został uzupełniony, w konsekwencji dodania w art. 88 w ust. 1 pkt 11 i 12, o wskazanie, że organ wydający decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma obowiązek poinformować dodatkowo ministra spraw zagranicznych o wydaniu ww. decyzji w przypadku wydania jej w związku z naruszeniem zasad małego ruchu granicznego.

Dodawany ust. 6 nakłada na komendanta placówki Straży Granicznej obowiązek odnotowywania w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej daty opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informowania o tym niezwłocznie organu, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w związku z przewidzianym w art. 126 ust. 1 pkt 3 gromadzeniem w ww. rejestrze informacji o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Polski, w celu umożliwienia gromadzenia i przekazywania Komisji Europejskiej danych statystycznych wymaganych rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007, str. 23).

44) art. 99a

Zmiana w dotychczasowym ust. 1 ma na celu doprowadzenie do bardziej precyzyjnego stosowania przepisów decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia Republiki Tureckiej i EWG z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, utworzonej na mocy Porozumienia Ustanawiającego Stowarzyszenie pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turecką, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., która reguluje prawo dostępu do rynku pracy państw członkowskich obywateli Republiki Tureckiej oraz członków ich rodzin.

Konieczność usunięcia dotychczasowego ust. 2 wynika z rozwoju orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości WE dotyczącego ww. decyzji Rady Stowarzyszenia. Orzecznictwo w sposób bardzo kazuistyczny doprecyzowuje treść postanowień przedmiotowej decyzji, w szczególności w zakresie kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania z uprawnień z niej wynikających. Treść ust. 1, wskazująca na osoby posiadające uprawnienie do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w aktach prawnych wydanych przez organy powołane na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Ankarze dnia 12 września 1963 r., jest zatem wystarczająca, aby nie pominąć osób uprawnionych zgodnie z wciąż rozwijającym się orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości WE.

45) rozdział 8b

Wprowadzenie do ustawy o cudzoziemcach nowego rozdziału 8b, dotyczącego wykonywania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego, ma na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich i związanej z nią decyzji Rady 2004/191/WE z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze sto-

sowania dyrektywy 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich.

art. 100k

W przepisie określono, które decyzje o wydaleniu cudzoziemca wydane przez organy innych państw członkowskich mogą zostać wykonane, oraz wskazano polskie organy, które mogą takie decyzje wykonać. Regulacja ta uwzględnia art. 1 ust. 2 oraz art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100l

W ust. 1 określono tryb postępowania w przypadku, gdy decyzja o wydaleniu wydana przez organ wydającego państwa członkowskiego dotyczy cudzoziemca posiadającego zezwolenie pobytowe wydane przez polski organ. Obowiązek wystąpienia przez Komendanta Głównego Straży Granicznej do wojewody z wnioskiem o cofnięcie udzielonego zezwolenia koresponduje z przepisem art. 100m ust. 1 pkt 4, w myśl którego decyzji o wydaleniu wydanej przez organ innego państwa członkowskiego nie wykonuje się, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej jednolitej, upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 10, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2. Regulacja uwzględnia art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

W ust. 2 wyłączono stosowanie przepisów art. 58 ust. 4, art. 68 ust. 2 i art. 69 ust. 3 w odniesieniu do cofnięcia zezwolenia pobytowego, z uwagi na konieczność wyeliminowania przypadków wykonywania decyzji o wydaleniu przez organ w sytuacji, gdy cudzoziemiec będzie zobowiązany do dobrowolnego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w decyzji o cofnięciu zezwolenia pobytowego. Regulacja uwzględnia art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100m

W przepisie nałożono na Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązek ustalenia z właściwymi organami innych państw członkowskich, czy decyzja jest wykonalna oraz czy zachodzą przesłanki do cofnięcia ze-

zwolenia pobytowego udzielonego przez organ innego państwa członkowskiego. Brak potwierdzenia wykonalności decyzji o wydaleniu jest negatywną przesłanką wykonania decyzji o wydaleniu (art. 100m pkt 7 lit. a), zaś niecofnięcie zezwolenia pobytowego powodować będzie skutek w postaci doprowadzenia cudzoziemca do granicy lub portu lotniczego albo morskiego państwa, które zezwolenie pobytowe wydało. Powyższe uregulowanie jest zgodne z art. 1 ust. 1 oraz art. 6 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100n

W ust. 1 wskazane zostały przypadki, kiedy decyzja o wydaleniu wydana przez organ wydającego państwa członkowskiego nie może być wykonana. Katalog negatywnych przesłanek wykonania decyzji o wydaleniu wydanych przez organy innych państw członkowskich obejmuje sytuacje, gdy zgodnie z prawem polskim decyzji o wydaleniu nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje. Powyższe uregulowanie uwzględnia pkt 4 preambuły oraz art. 1 ust. 2 i art. 4 dyrektywy Rady 2001/40/WE. Przypadek określony w pkt 7 lit. b uwzględnia art. 7 dyrektywy Rady 2001/40/WE oraz art. 3 ust. 5 decyzji Rady 2004/191/WE.

Regulacja zawarta w ust. 2 odpowiada analogicznej regulacji art. 99a, mającej zastosowanie w sprawach wydalenia cudzoziemców z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z ust. 3 w przypadku wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego, podobnie jak w przypadku decyzji o wydaleniu wydanej przez polski organ (art. 90 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach) przewidziano unieważnienie wizy, zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i zezwolenia na pracę. Regulacja ta jest zgodna z art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100o

Przepisy ust. 1 i 2 regulują kwestie doprowadzenia cudzoziemca, wobec którego wykonywana jest decyzja o wydaleniu wydana przez inne państwo członkowskie. Od zasady doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego al-

bo morskiego tego państwa, przewidziano wyjątek dotyczący sytuacji, gdy doprowadzenie cudzoziemca powinno nastąpić do państwa, które nie cofnęło cudzoziemcowi zezwolenia pobytowego. Przepisy te uwzględniają art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

W ust. 3, dotyczącym obowiązku informowania o opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w wyniku wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez organ innego państwa członkowskiego, uwzględniono treść art. 6 akapit 4 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100p

Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą ponoszenia kosztów wykonania decyzji o wydaleniu, wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego. W przepisach uwzględniono art. 7 akapit 1 dyrektywy Rady 2001/40/WE oraz postanowienia decyzji Rady 2004/191/WE.

W ust. 2 określony został organ, który występuje z wnioskiem do państwa, którego decyzja o wydaleniu jest wykonywana, o zwrot kosztów wykonania decyzji o wydaleniu w przypadku, gdy kosztów wydalenia nie ponosi cudzoziemiec.

W ust. 3 określono źródło, z którego będą finansowane koszty wykonania decyzji o wydaleniu wydanej przez inne państwo członkowskie do czasu ich uiszczenia przez cudzoziemca lub zwrotu przez państwo członkowskie, którego decyzja o wydaleniu została wykonana. Przepisy te uwzględniają art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100r

W przepisie uregulowano kwestię ponoszenia kosztów wykonania przez inne państwo członkowskie decyzji o wydaleniu, wydanej przez polski organ, zgodnie z art. 7 akapit 1 dyrektywy Rady 2001/40/WE, określając źródło, z którego będą finansowane.

art. 100s

W sprawach dotyczących kryteriów i sposobu wyrównywania kosztów wynikających z wykonywania decyzji o wydaleniu wydanych przez organ Rzeczypospolitej Polskiej albo inne państwo członkowskie przepis odsyła do decyzji Rady 2004/191/WE zarówno w przypadku, gdy decyzja o wyda-

leniu wydana przez organ innego państwa członkowskiego wykonywana będzie przez polski organ, jak też gdy organ innego państwa członkowskiego będzie wykonywał decyzję o wydaleniu wydaną przez polski organ.

art. 100t

Przepis odsyła do przepisów art. 94 – 95 oraz rozdziału 8a – 10 i rozciąga ich stosowanie do cudzoziemców, w stosunku do których polski organ wykonywać będzie decyzję o wydaleniu wydaną przez organ innego państwa członkowskiego. Regulacja ta uwzględnia art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2001/40/WE.

art. 100u

Przepis wskazuje, że Komendant Główny Straży Granicznej pełni funkcję krajowego punktu kontaktowego do spraw wykonywania decyzji Rady 2004/191/WE (uregulowanie w pkt 1 jest zgodne z art. 3 ust. 4 tej decyzji) oraz nakłada na Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązki dotyczące przekazywania właściwym organom państw członkowskich, wykonującym decyzje o wydaleniu, dokumentów niezbędnych do wykonania decyzji o wydaleniu (uregulowanie w pkt 2 i 3 uwzględnia art. 3 ust. 1 oraz 6 dyrektywy Rady 2001/40/WE).

art. 100w

Przepis wskazuje, że wykonywanie decyzji o wydaleniu, wydanych przez organy innych państw członkowskich, możliwe jest wyłącznie w relacjach z państwami członkowskimi stosującymi dyrektywę Rady 2001/40/WE.

46) art. 109 ust. 2

W projekcie ustawy przesądzono, że strzeżone ośrodki podlegać będą tylko Straży Granicznej, a nie jak dotychczas także Policji. W konsekwencji należało zmienić delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do tworzenia i likwidacji w drodze rozporządzenia strzeżonych ośrodków. Jednocześnie delegacja do wydania rozporządzenia została uzupełniona przez konieczność określenia w nim również okresu niezbędnego na zorganizowanie funkcjonowania ośrodka.

47) art. 124

Dotychczasowa treść przepisu została oznaczona jako ust. 1, w którym:

- 1) w pkt 1 pod lit. h wskazano rejestr, który zastąpił dotychczasowy rejestr, w związku z reorganizacją wydawania zezwoleń na wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacjach nadzwyczajnych,
- 2) w pkt 1 pod lit. n wskazano nowy rejestr spraw dotyczących wykonania przez polskie organy decyzji o wydaleniu cudzoziemca, wydanej przez organ innego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady Nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, które w rozdziale 8b jest nazwane „wydającym państwem członkowskim”. Zmiana w ust. 1 w pkt 1 lit. h jest konsekwencją uchylecia art. 144 i dodania art. 21a.

W ust. 2 przewidziano, że rejestr spraw dotyczących wykonania przez polskie organy decyzji organu wydającego państwa członkowskiego może być prowadzony w systemie kartotecznym.

48) art. 124a

Z rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen wynika obowiązek prowadzenia określonych tym aktem rejestrów. Art. 124a wskazuje organy właściwe do prowadzenia tych rejestrów, tj. konsula, komendanta wojewódzkiego Policji, komendanta powiatowego (miejskiego) Policji, komendanta placówki Straży Granicznej i komendanta oddziału Straży Granicznej i wojewody. Organy te będą odpowiedzialne za prowadzenie rejestrów w zakresie swojej właściwości.

Wskazano także zakres informacji gromadzonych w wyżej wymienionych rejestrach.

49) art. 125 ust. 1

Zmiany w pkt 3 i 4 mają charakter redakcyjny i polegają na dostosowaniu nazwy organu Straży Granicznej do obowiązującej obecnie.

Zmiana pkt 5 jest konsekwencją zmiany w art. 124 w ust. 1 w pkt 1 lit. h. Rejestr zezwoleń na wjazd udzielanych na podstawie art. 21a będzie prowadzony przez Komendanta Głównego Straży Granicznej, w związku z uchyleniem art. 144 i dodaniem art. 21a.

W pkt 6a dostosowano nazwę organu Straży Granicznej do obowiązującej obecnie.

W pkt 6b wskazano organ właściwy do prowadzenia rejestru spraw dotyczących wykonania przez polskie organy decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu cudzoziemca. Będzie nimi Komendant Główny Straży Granicznej.

50) art. 126 ust. 1

W pkt 3 wskazano, że w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przechowuje się także informacje o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, analogicznie jak to ma miejsce w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej.

Zmiana pkt 5 jest konsekwencją uchylenia art. 144 i dodania art. 24c.

W dodawanym pkt 8 wskazano, że w rejestrze spraw dotyczących wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu cudzoziemca przechowuje się dane cudzoziemców, w stosunku do których wykonano decyzję organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu cudzoziemca, oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

51) art. 128 ust. 1

Nadanie nowego brzmienia pkt 1 jest konsekwencją zmian wprowadzonych projektowaną ustawą w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z zaproponowanym brzmieniem decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy nie będzie zawierała nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego należało stosować przepisy o wydaleniu (dawny art. 16 ust. 2), ale decyzję o wydaleniu (projektowany art. 48 ust. 2).

Projektowana zmiana pkt 3 lit. a polega na wskazaniu, że w wykazie przechowuje się dane cudzoziemca skazanego prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę także jednego roku pozbawienia wolności. Dotychczas przepis dotyczył tylko danych cudzoziemca skazanego na karę poniżej jednego roku pozbawienia wolności.

52) art. 130 ust. 3 i 4

Projektowane zmiany mają na celu nałożenie na sąd obowiązku przekazywania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu prawomocnego wyroku w sytuacji skazania cudzoziemca za przestępstwo na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku, w tym także w sytuacji zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. Jest to konieczne dla wykonania obowiązku wpisu do wykazu.

53) art. 131 ust. 3

Celem projektowanych zmian jest doprecyzowanie obowiązku informacyjnego, który dotyczy wpisania danych osobowych cudzoziemca do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu. Fakt, że wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców dla celów odmowy wjazdu wynika z brzmienia ust. 1a, tak więc proponowana zmiana w ust. 3 ma w tym zakresie jedynie charakter redakcyjny. Ponadto w przepisie tym dokonuje się rozszerzenia gwarancji prawnych strony poprzez zapewnienie jej dostępu do informacji dotyczących terminu obowiązywania wpisu, podstawy prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także dotyczący podstawy faktycznej wpisu.

54) art. 132 ust. 2

Zmiana przepisu polega na dodaniu pkt. 3a, skutkującym włączeniem rejestrów, o których mowa w art. 124a, do Systemu Pobyt. Jest to uzasadnione z uwagi na wymagania rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego

przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen. Zgodnie z tymi wymogami znajdują się one w krajowym zbiorze prowadzonym przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

55) art. 133

Zmiany w przepisie polegają na określeniu zasad udostępniania danych z nowego rejestru spraw dotyczących wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu cudzoziemca, w tym określeniu organu uprawnionego do udostępniania tych danych, którym będzie Komendant Główny Straży Granicznej. Ponadto rozszerzono możliwość udostępniania danych przetwarzanych w Systemie Pobyt oraz w innych rejestrach określonych w ust. 1 na wszystkie organy Policji i Straży Granicznej.

Ust. 4 tego przepisu uzupełniono o wskazanie, że również rejestry, o których mowa w art. 124a, mogą być udostępniane organom wymienionym w tym przepisie.

56) art. 134a

Zmiana przepisu ma charakter redakcyjny i ma na celu doprecyzowanie, że dane cudzoziemców przechowywane w wykazie są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.

57) art. 135 ust. 1

W art. 138 w związku z brakiem posiadania przez cudzoziemca ważnego dokumentu podróży i wizy wymaganych do przekroczenia granicy, o których mowa w art. 13 ust. 1, lub zezwolenia na wjazd do innego państwa, lub zezwolenia na pobyt w innym państwie, jeżeli zezwolenie takie jest wymagane, nakładana jest na przewoźnika kara administracyjna. Należało zatem wyraźnie przewidzieć w art. 135 w ust. 1 obowiązek podjęcia przez przewoźnika działania dla upewnienia się, że cudzoziemiec zamierzający wjechać do Polski posiada ww. zezwolenia.

58) art. 137

Przepis otrzymał nowe brzmienie. Dotychczasowy regulował nie tylko kwestie nakładania na cudzoziemca obowiązków, w przypadku gdy odmówiono mu wjazdu, a został przywieziony przez przewoźnika morskiego, powietrznego lub lądowego, ale także określał, kto ponosi koszty jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu wjazdu. Przy czym ustalenie, że koszty te są czasami pokrywane przez Skarb Państwa, było bezzasadne. Sugerowało to, że są przypadki, w których mimo istnienia odpowiedzialności przewoźnika, koszty ponosi Skarb Państwa. Tymczasem w rzeczywistości zawsze, ilekroć odpowiedzialny w myśl przepisów rozdziału jest przewoźnik – to on ponosi koszty. Skarb Państwa zaś może angażować swoje środki tylko w sytuacji, gdyby doszło do konieczności wydania decyzji o wydaleniu, ale te zagadnienia są uregulowane w art. 96c.

W projektowanym brzmieniu art. 137 będzie regulował tylko rodzaje obowiązków, jakie mogą być nałożone na cudzoziemca, o którym mowa w art. 136.

59) art. 137a

Do tego przepisu przeniesiona została regulacja dotycząca ponoszenia kosztów pobytu cudzoziemca, któremu odmówiono wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub podróżującego tranzytem, przy czym państwo docelowe odmówiło mu wjazdu lub dalszy przewoźnik odmówił wykonania przewozu.

Koszty pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do czasu opuszczenia przez niego tego terytorium ponosi przewoźnik, który drogą powietrzną, morską lub lądową przywiózł do granicy cudzoziemca nieposiadającego dokumentu podróży, wymaganej wizy lub wymaganego zezwolenia na wjazd do innego państwa.

60) art. 138 ust. 1

Zmiana przepisu polega na uzupełnieniu przesłanek nałożenia kary na przewoźnika. Dodatkową przesłanką będzie teraz także przywiezienie do

granicy cudzoziemca nieposiadającego wymaganej wizy lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 21 Konwencji Wykonawczej Schengen oraz wykładnią art. 26 ww. Konwencji, przedstawioną przez Komisję Europejską. Pozostałe zmiany mają charakter redakcyjny.

Zmiany w przepisach dotyczących odpowiedzialności przewoźników mają charakter tylko porządkujący. Jedyna zmiana merytoryczna dotyczy wprowadzenia odpowiedzialności przewoźnika w przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada wizy. Zmiany te nie będą więc miały wpływu na wzrost kosztów działalności przewoźników.

61) art. 143 ust. 1

Nadanie nowego brzmienia pkt 4a to konsekwencja wprowadzenia w ustawie skrótu „Konwencja Wykonawcza Schengen”.

Zmiana pkt 7a polega na dodaniu nowego zadania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Organ ten będzie pełnił funkcję krajowego punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 1931/2006, oraz przekazywał właściwym organom państw stosujących to rozporządzenie oraz Komisji Europejskiej informacje przechowywane w rejestrze przypadków nadużycia zasad małego ruchu granicznego oraz sankcji za nadużycie tych zasad, o którym mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia nr 1931/2006. Proponowana zmiana wynika z wprowadzenia w ustawie o cudzoziemcach regulacji dotyczących małego ruchu granicznego.

62) art. 144

Uchylenie przepisu jest konsekwencją uwzględnienia zasad wynikających z *acquis* Schengen. W miejsce rozwiązania znajdującego się w art. 144 projektuje się wprowadzenie do ustawy art. 24c. Tym samym polskie przepisy będą zgodne z postanowieniami art. 5 ust. 4 lit. c kodeksu granicznego Schengen, który daje państwom obszaru Schengen możliwość zezwolenia na wjazd na terytorium danego państwa tego obszaru, cudzoziemcowi, który nie spełnia warunków wjazdu na terytorium Schengen, ze względów humanitarnych, ze względu na interes narodowy lub zo-

bowiązania międzynarodowe.

63) art. 148 ust. 1

Zmiana przepisu karnego polega na uzupełnieniu regulacji, w związku z określeniem w ustawie zasad małego ruchu granicznego, o sankcje odnoszące się do sytuacji, kiedy cudzoziemiec naruszy zasady pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynikające z rozporządzenia nr 1931/2006. Przewidziano karę grzywny dla osób, które korzystając z zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego przebywają poza strefą przygraniczną, w ramach której są uprawnione do przemieszczania się albo nie opuszczają terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu określonego w tym zezwoleniu.

Zmiany w:

- ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców,
- ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych,
- ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
- ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej

Konieczność wprowadzenia zmian w ww. ustawach wynika z potrzeby uwzględnienia zmian wprowadzonych projektowaną ustawą w ustawie o cudzoziemcach, polegających na zastąpieniu wizej wydawanej w szczególnym trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach, zezwoleniem na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanym na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 ww. ustawy. Zamiast dotychczasowej wizej wydawanej cudzoziemcom w enumeratywnie wymienionych w przepisie przypadkach, także gdy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizej, wprowadzono możliwość udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie.

W związku z powyższym zaistniała konieczność wprowadzenia wyłączeń dotyczących ww. zezwolenia w ustawie o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Obecnie ww. ustawy nie obejmują swoim zakresem cudzoziemców posiadających wize wydane na podstawie art. 33 ustawy o cudzoziemcach. Uprawnienia wynikające z ww. ustaw dotyczą natomiast wszystkich cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. A zatem powstała potrzeba wprowadzenia stosownych wyłączeń w ustawach, które przyznają określone uprawnienia cudzoziemcom przebywającym w Polsce na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

W ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przewidziano natomiast zwolnienie z obowiązku uzyskania zezwolenia na pracę cudzoziemca przebywającego w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wize był zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie art. 87 ust. 1 pkt 2a i 5a – 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Ponadto w art. 87 dodano ust. 4 przewidujący, że do wykonywania pracy na warunkach określonych ustawą nie są uprawnieni cudzoziemcy, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize jednolitej tranzytowej, wize wydanej w celu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, 9 i 10 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, oraz na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

W ustawie o swobodzie działalności gospodarczej przewidziano możliwość podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy przez cudzoziemców, którzy posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej wizę, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wize byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na

podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. c. Powyższa regulacja umożliwi cudzoziemcom będącym przedsiębiorcami prowadzącymi działalność na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o swobodzie działalności gospodarczej na kontynuację swojej działalności w okresie oczekiwania na wydanie kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Zmiany w ustawie o opłacie skarbowej polegają na wskazaniu w części III załącznika do ustawy dodatkowej podstawy do pobierania opłaty skarbowej, tj. za wydanie cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 – 3 ustawy o cudzoziemcach, tzn. gdy przebywa w Polsce nielegalnie, co nie będzie dotyczyło cudzoziemców, którzy są prawdopodobnie ofiarami handlu ludźmi. Dotychczas w takiej sytuacji były wydawane wize w szczególnym trybie przewidzianym w art. 33 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Wize te wydawał Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców i nie podlegały one opłacie skarbowej. Opłata skarbową była pobierana za wydanie decyzji w sprawie odmowy wydania wize oraz decyzji w sprawie unieważnienia wize. Natomiast samo wydanie wize nie podlegało takiej opłacie, gdyż jest to czynność polegająca na zamieszczeniu naklejki wypełnionej wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca, a nie decyzja administracyjna w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wprowadzono również zwolnienie z opłaty skarbowej za zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone cudzoziemcowi będącemu ofiarą handlu ludźmi, który podjął współpracę z organami ścigania (art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy o cudzoziemcach).

Ponadto przewidziano obniżenie wysokości opłaty skarbowej za wydanie wize na granicy z 305 zł na równowartość 60 euro, tj. około 216 zł, według kursu tej waluty z grudnia 2007 r. (3,6 zł), w przypadku wize grupowych powiększoną o równowartość 1 euro na jedną osobę. Podwyższeniu uległa natomiast opłata skarbową za przedłużenie wize pobytowej jednolitej z 206 zł na równowartość 60 euro, tj. około 216 zł, według kursu tej waluty z grudnia 2007 r. (3,6 zł). Powyższe zmiany mają na celu dostosowanie wysokości opłaty pobieranej za wize do wymogów przewidzianych w tym zakresie przez przepisy wspólnotowe (załącznik nr 12 do Wspólnych In-

strukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz).

Ustalenie stawek opłaty skarbowej za wydanie wizy na granicy oraz za przedłużenie wizy jako równowartości kwoty w euro uwzględnia uregulowania przewidziane w decyzji Rady nr 2006/440/WE z dnia 1 czerwca 2006 r. zmieniającej załącznik nr 12 Wspólnych Instrukcji Konsularnych i załącznik 14a Wspólnego Podręcznika w sprawie pobieranych opłat odpowiadających kosztom administracyjnym rozpatrywania wniosków wizowych (Dz. Urz. UE L 175 z 29.06.2006, str. 77). Ustalony w przepisach projektowanej ustawy sposób przeliczania euro na złote przewiduje, że przeliczenia dokonuje się według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski dla tej waluty w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień złożenia wniosku o wydanie wizy lub wniosku o przedłużenie wizy. Wskazany sposób przeliczania euro na złote uwzględnia określone odrębnymi przepisami zasady wyliczania i ogłaszania średniego kursu euro przez Narodowy Bank Polski oraz wynikający z przepisów o opłacie skarbowej obowiązek uiszczenia tej opłaty z chwilą złożenia wniosku.

Wprowadzono także zwolnienia z opłaty za wydanie wiz na granicy, przewidziane w załączniku nr 12 do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz.

Wykreślono natomiast z załącznika do ustawy opłatę skarbową od wiz pobytowych wydawanych przez wojewodę małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe jest konsekwencją uchylecia art. 34 w ustawie o cudzoziemcach, który przewidywał wydawanie małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu w Polsce wizy pobytowej, która była objęta opłatą skarbową. Po uchyleniu przepisu przewidującego wydawanie ww. wizy usunięto także stawkę opłaty skarbowej, która była od niej pobierana.

Zmiana w ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych:

Wprowadzana zmiana polega na dodaniu w art. 10 ust. 5a, zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia,

w drodze rozporządzenia, postępowania ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemca lub przebywających w areszcie w celu wydalenia. Dotychczas istniała luka prawna w zakresie postępowania ze zwłokami osób umieszczonych w strzeżonych ośrodkach lub przebywających w aresztach w celu wydalenia, która w ten sposób jest likwidowana.

Zmiany w:

- ustawie z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej,

Wprowadzana zmiana jest bezpośrednio związana z uregulowaniem w ustawie o cudzoziemcach zasad umożliwiających cudzoziemcom podróżowanie w ramach małego ruchu granicznego na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającym przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającym postanowienia Konwencji z Schengen.

W art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej uzupełniono kompetencje konsulów poprzez wskazanie, że będą także organem właściwym do wydawania zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

- ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej

Zaproponowana zmiana art. 17 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, polegająca na dodaniu ust. 2a, ma na celu stworzenie możliwości dokonywania przez wojewodów inwestycji w obrębie przejść granicznych, których zasięg terytorialny obejmuje nieruchomości oraz infrastrukturę stanowiącą własność spółek prawa handlowego lub przedsiębiorstw państwowych.

Obowiązki w tym zakresie spoczywają na wojewodzie w oparciu o art. 17 ustawy o ochronie granicy państwowej oraz § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie obowiązków wojewody w zakresie finansowania i utrzymywania przejść granicznych, przejść turystycznych, miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych, ich

wyposażenia w sprzęt, a także organów właściwych do osadzania i utrzymywania znaków granicznych na morskich wodach wewnętrznych (Dz. U. Nr 256, poz. 2145). Wobec braku możliwości dokonywania inwestycji w obrębie nieruchomości i obiektów będących składnikami majątku przedsiębiorców, takich jak PKP Polskie Linie Kolejowe S. A. (przejścia kolejowe) czy Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze” (przejścia lotnicze), proponuje się wprowadzenie możliwości zlecenia przez wojewodę realizacji zadań inwestycyjnych właścicielowi lub posiadaczowi gruntów lub obiektów położonych w obrębie zasięgu terytorialnego przejścia granicznego, przy jednoczesnym przyznaniu takiemu właścicielowi lub posiadaczowi stosownej dotacji celowej.

Powyższa zmiana przyczyni się do stworzenia warunków sprawnej kontroli granicznej niezbędnej przy funkcjonowaniu małego ruchu granicznego.

Uchylenie art. 17b ustawy o ochronie granicy państwowej, zawierającego obligatoryjne upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia w sprawie rodzajów obiektów i wyposażenia, których utrzymanie jest niezbędne do sprawnego przywrócenia kontroli granicznej oraz organów zobowiązanych do ich utrzymania, ma na celu dostosowanie stanu prawnego do aktualnych rozstrzygnięć w zakresie metod wykonywania kontroli granicznej, w przypadku jej przywrócenia na granicy państwowej stanowiącej granicę wewnętrzną w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen.

Art. 17b został dodany do ustawy o ochronie granicy państwowej na etapie prac legislacyjnych, mających na celu dostosowanie krajowego porządku prawnego do pełnego stosowania dorobku Schengen. Miał on stanowić jeden z instrumentów sprawnego przywracania kontroli granicznej w przypadku zaistnienia warunków uzasadniających przywrócenie kontroli osób, określonych w przepisach wspólnotowych. Aktualnie, po zniesieniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, problem dalszego utrzymywania obiektów przejść granicznych i wyposażenia celem wykorzystania w przypadku ewentualnego przywrócenia kontroli, stał się przedmiotem analiz i dyskusji odnośnie zasadności utrzymania wskazanego rozwiązania. Ponieważ dalsze utrzymywanie obiektów i wyposażenia w odpowiednim stanie technicznym łączy się ze znacznym, stałym zaangażowaniem na ten cel

środków finansowych z budżetu państwa, przyjęto rozwiązanie zakładające stosowanie innych metod wykonywania przywróconej kontroli, w szczególności przy wykorzystaniu urzędzeń mobilnych.

W związku z powyższym utrzymanie upoważnienia zawartego w art. 17b ustawy stało się bezzasadne.

- ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej

Straż Graniczna wykonując zadania – zgodnie z ustawą z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej – sprawuje kontrolę wjazdu, przejazdu i pobytu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich wyjazdu z tego terytorium. Kontrola legalności pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemców, sprawowana przez funkcjonariuszy Straży Granicznej na podstawie ustawy o cudzoziemcach, jest szczególnym instrumentem prawnym, zapewnia ochronę interesów państwa oraz wymagań bezpieczeństwa i porządku publicznego. Obowiązująca aktualnie ustawa o Straży Granicznej enumeratywnie wymienia uprawnienia, na podstawie których funkcjonariusze Straży Granicznej wykonują ustawowe zadania. Koniecznością stało się zaktualizowanie dotychczasowych regulacji prawnych o uprawnienie do kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy i innej pracy zarobkowej. Potrzeba nowej regulacji wynika z konieczności rozszerzenia kompetencji kontrolnych Straży Granicznej oraz wzmocnienia instrumentów prawnych dla sprawniejszego działania kontrolno-nadzorczego, zdecydowanie reagującego na przypadki naruszenia prawa przez cudzoziemców.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami uprawnienie do kontroli legalności zatrudnienia przysługuje na podstawie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy – inspektorom pracy, oraz ustawy o Służbie Celnej – funkcjonariuszom celnym. Obecny stan prawny nakłada więc na Straż Graniczną obowiązek współdziałania w ww. zakresie z Państwową Inspekcją Pracy oraz ze Służbą Celną.

Przedłożona propozycja nowych rozwiązań ustawowych ma na celu poprawę skuteczności działań Straży Granicznej, zmierzających do zapobiegania zjawisku nielegalnego zatrudniania oraz usprawnienia procedur kontroli.

Konieczność rozszerzenia kompetencji Straży Granicznej jest odpowiedzią na dynamicznie zwiększający się problem nielegalnego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracy przez cudzoziemców.

Przewidywany koszt związany z wprowadzeniem w życie nowej regulacji wynika z konieczności sfinansowania specjalistycznego szkolenia dla funkcjonariuszy Straży Granicznej, niezbędnego dla przygotowania do wykonywania czynności kontrolnych w rozszerzonym zakresie.

Projektowana regulacja nie spowoduje więc znacznych dodatkowych skutków finansowych dla budżetu Straży Granicznej ponad dotychczasowe wydatki związane z aktualnym funkcjonowaniem Straży Granicznej.

Projektowany przepis rozszerza katalog uprawnień funkcjonariuszy Straży Granicznej do czynności z zakresu doprowadzenia cudzoziemców, wobec których są prowadzone postępowania określone w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (wobec których zachodzą okoliczności uzasadniające wydania decyzji o wydaleniu albo którzy uchylają się od obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu, umieszczonych w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców lub wobec których zastosowano areszt w celu wydalenia oraz cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy) odpowiednio do właściwego organu Straży Granicznej, właściwej jednostki organizacyjnej Policji, sądu, prokuratury, wojewody, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, zakładów opieki zdrowotnej.

Przepis określa zamknięty katalog podmiotów, na wniosek których przedmiotowa czynność będzie wykonywana.

Wprowadzenie w życie projektowanego przepisu ma na celu dostosowanie dotychczasowych rozwiązań do specyfiki zadań Straży Granicznej w zakresie postępowań dotyczących cudzoziemców.

- ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji

W związku ze zmianami wprowadzonymi w rozdziale dotyczącym wiz w ustawie o cudzoziemcach konieczne było dostosowanie terminologii używanej w ustawie o repatriacji do terminologii przyjętej w ustawie o cudzoziemcach. Dlatego w projekcie ustawy przewidziano zastąpienie stosowanego w ustawie o repatriacji określenia „wiza wjazdowa w celu repatriacji” wyrazami „wiza krajowa w celu repatriacji”. Zmiana ma charakter porządkujący.

- ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

W art. 5 w pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi przewidziano wyłączenie właściwości sądów administracyjnych w sprawach zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego wydawanych przez konsulów. W ww. ustawie w art. 5 w pkt 4 istnieje już wyłączenie właściwości sądów w sprawach wiz wydawanych przez konsulów, z wyjątkiem wiz wydanych cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin.

Zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego są co do skutków prawnych porównywalne z wizami i będą także wydawane przez konsulów. Stąd uzupełnienie art. 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi jest zasadne i dopuszczalne w myśl art. 37 ust. 2 Konstytucji RP oraz w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 listopada 2000 r., P.12/99 (OTK 2000, z. 7, poz. 260). W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że ograniczenie prawa do sądu jest legitymowane konstytucyjnie przez brzmienie art. 37 ust. 2 Konstytucji RP, który dopuszcza możliwość określenia w drodze ustawy wy-

jątków od zasady korzystania z wolności i praw wymienionych w Konstytucji RP w odniesieniu do cudzoziemców.

Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) art. 41

Wprowadzana w ust. 3 zmiana jest konsekwencją zmiany art. 95 ust. 2 w ustawie o cudzoziemcach. W przepisie przewidziano przejęcie przez Straż Graniczną należącego dotychczas do Policji obowiązku konwojowania cudzoziemca do granicy, wskazując, że obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Wprowadzenie powyższego rozwiązania pozwoli na usprawnienie przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu.

Brzmienie ust. 5 zostało dostosowane do brzmienia art. 95 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach.

2) art. 97 ust. 1 pkt 2

Przepis wskazuje przypadki, w których cudzoziemcom udziela się zgody na pobyt tolerowany. Obecnie obowiązująca regulacja przewiduje, że cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca. Projektowana zmiana polega na zastąpieniu wyrazu „lub” wyrazem „i” w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych. Doprecyzowano, że niewykonalność wydalenia powinna wynikać zarówno z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu, jak i od cudzoziemca.

Proponowana regulacja wynika z faktu nadużywania przez cudzoziemców instytucji zgody na pobyt tolerowany udzielanej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, a niewykonalność decyzji o wydaleniu często wynika ze złej woli cudzoziemców przy współdziałaniu władz kraju ich pochodzenia prowadzącego politykę popierania emigracji z tego kraju.

3) art. 101a

Projektowana zmiana polega na wprowadzeniu obowiązku zgłaszania się przez cudzoziemca, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji o jej udzieleniu oraz do zawiadamiania tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu. Powyższy obowiązek ma być określany w decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany.

Powyższy przepis ma na celu ograniczenie nadużywania przez cudzoziemców instytucji zgody na pobyt tolerowany udzielanej w trybie art. 97 ust. 1 pkt 2, tj. w sytuacji, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu oraz od cudzoziemca. Proponowana zmiana ma także zapewnić lepszą kontrolę nad cudzoziemcami przebywającymi w Polsce, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany na ww. podstawie w celu stwierdzenia, czy w dalszym ciągu zachodzi przesłanka udzielenia zgody na pobyt tolerowany. Przepis umożliwi także cofnięcie zgody na pobyt tolerowany w sytuacji uchylania się cudzoziemca od ww. obowiązków.

Regulacja ma istotne znaczenie w związku z wejściem Polski do strefy Schengen, a przez to umożliwieniem przemieszczania się cudzoziemców po całym obszarze Schengen w sytuacji posiadania tytułu pobytowego udzielonego przez jedno z państw tego obszaru.

4) art. 102 ust. 1 pkt 5

W ust. 1 określono przypadki, w których cudzoziemcowi cofa się zgodę na pobyt tolerowany w Polsce. Projektowany przepis przewiduje, że cudzoziemcowi cofa się zgodę na pobyt tolerowany, jeżeli cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, uchyła się od nałożonego w tej decyzji obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego organu lub zawiadomienia tego organu o każdej zmianie miejsca pobytu.

Powyższy zapis związany jest z wprowadzeniem uregulowania w art. 101a i ma na celu umożliwienie wyegzekwowania od cudzoziemców obowiązków, które nakłada na nie art. 101a.

5) art. 104

Nadanie nowego brzmienia pkt 1 w ust. 1 sprowadza się do następujących zmian w obowiązującej obecnie regulacji:

- zmiana w lit. b polega na odstąpieniu od konieczności występowania przez organ zobowiązany do wykonania decyzji o wydaleniu do wojewody z wnioskiem o udzielenie cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany, w przypadku gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca. Decyzja o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany będzie mogła być wydana przez wojewodę z urzędu w razie wystąpienia ww. okoliczności jej udzielenia, bez konieczności złożenia formalnego wniosku w tej sprawie przez organ zobowiązany do wykonania decyzji o wydaleniu. Ponadto zmiana jest konsekwencją zmiany w art. 97 ust. 1 pkt 2.
- regulacja proponowana w lit. c jest związana ze zmianą ustawy o cudzoziemcach i wprowadzeniem nowej instytucji wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego. Zgodnie z projektowanym przepisem wojewoda udziela cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany na wniosek organu obowiązującego do przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy w postępowaniu w sprawie wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1.

Zmiana ust. 1 pkt 2 lit. c polega na odstąpieniu od konieczności występowania przez organ wykonujący decyzję o odmowie nadania statusu uchodźcy i ochrony uzupełniającej, która zwiera orzeczenie o wydaleniu lub decyzję o pozbawieniu azylu do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o udzielenie cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany, w przypadku gdy wydalenie cudzoziemca na podstawie ww. decyzji jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję i od cudzoziemca. Decyzja o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany będzie mogła być wydana przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z urzędu, w razie wystąpienia ww. okoliczności jej

udzielenia, bez konieczności złożenia formalnego wniosku w tej sprawie przez organ zobowiązany do wykonania ww. decyzji. Ponadto zmiana jest konsekwencją wprowadzenia zmiany w art. 97 ust. 1 pkt 2.

Nadając nowe brzmienie ust. 1a wskazano, że decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1 lub pkt 1a, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu. Zmiana jest konsekwencją dodania w art. 97 w ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pkt 1a w drodze nowelizacji ustawy z dnia 11 kwietnia 2008 r.

6) art. 105 ust. 1 pkt 3

Zmiana przepisu jest związana ze zmianą ustawy o cudzoziemcach i wprowadzeniem nowej instytucji wykonania decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ wydającego państwa członkowskiego stosującego dyrektywę Rady nr 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich. Proponowany przepis przewiduje, że cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany w wyniku postępowania o wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca, wydanej przez organ innego państwa członkowskiego, jest obowiązany poddać się pobraniu odcisków linii papilarnych.

7) art. 126 ust. 1 pkt 6

W dodawanym przepisie przewidziano, że cudzoziemiec, który uchyla się od obowiązku zgłaszania się w określonych odstępach czasu do wskazanego organu lub zawiadomienia o każdej zmianie miejsca pobytu, o których mowa w art. 101b, podlega karze grzywny.

Powyższe uregulowanie jest związane ze zmianą zawartą w art. 101a i ma na celu umożliwienie wyegzekwowania od cudzoziemców obowiązków, które nakłada na nich art. 101a.

Zmiany w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej:

Potrzeba wprowadzenia zmian w ustawie powstała w wyniku zmian wprowadzonych projektowaną ustawą w ustawie o cudzoziemcach, polegających na zastąpieniu wizy wydawanej w szczególnym trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach zezwoleniem na zamieszkanie na czas oznaczony udzielanym na szczególnej podstawie art. 53a ust. 2 ww. ustawy. Zamiast dotychczasowej wizy wydawanej cudzoziemcom w enumeratywnie wymienionych w przepisie przypadkach, także gdy zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę wydania wizy, wprowadzono możliwość udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie.

Konieczna była zmiana odesłań do ustawy o cudzoziemcach w art. 5a i wskazanie właściwych przepisów ustawy. Zgodnie ze zmienionym przepisem prawo do świadczeń w formie interwencji kryzysowej, schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego przysługuje cudzoziemcom, o których mowa w art. 53a ust. 2 pkt 4 oraz art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy o cudzoziemcach.

W konsekwencji zmiany wymagał także ust. 3a w art. 47. W przepisie przewidziano, że cudzoziemcom, o których mowa w art. 5a, można udzielić schronienia na okres zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 i art. 53a ust. 2 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach.

Zmiany w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin:

1) art. 7a, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 1

Projektowana w art. 7a zmiana polega na wskazaniu, że w postępowaniach w sprawach uregulowanych w ustawie obywatel UE lub członek rodziny obywatela UE może przedstawić inny dowód niż dokument urzędowy w celu potwierdzenia w niebudzący wątpliwości sposób swej tożsamości i obywatelstwa, jeżeli nie ma możliwości okazania dokumentu podróży lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo.

Dotychczasowy art. 10 ust. 2 został rozszerzony o wskazanie, że członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE odmawia się wydania wizy także wte-

dy, gdy jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

W art. 11 w ust. 1 wśród przesłanek fakultatywnej odmowy wjazdu na terytorium Polski obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE wymieniono okoliczność, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego.

Wprowadzane zmiany w ww. przepisach mają na celu uwzględnienie sytuacji, gdy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierza wjechać członek rodziny obywatela UE, który nie przebywał wcześniej na tym terytorium, a jego pobyt w naszym kraju będzie stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zdrowia publicznego. W ten sposób zostaną uwzględnione regulacje *acquis* Schengen dotyczące warunków wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen, w zakresie zgodnym z przepisami dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77).

2) art. 11 ust. 3 i 4

W ust. 3 przewidziano, że decyzji o odmowie wjazdu nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności, co jest zgodne z art. 31 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 158 z 30.04.2004, str. 77). Należy również wskazać, że zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE można odmówić wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w

przypadku, gdy nie posiada dokumentu, o którym mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, tylko wtedy, gdy nie udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób. Ponadto zgodnie z art. 12, komendant placówki Straży Granicznej umożliwia obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE przez okres nie dłuższy niż 72 godziny przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.

Ust. 4 przewiduje wydanie decyzji o unieważnieniu wizy w przypadku wydania członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE decyzji o odmowie wjazdu na podstawie ust. 1 pkt 1 lub 2. Regulacja została dodana w konsekwencji zmian wprowadzonych do ustawy o cudzoziemcach w zakresie unieważniania wizy, gdzie doprecyzowano, że przesłanki unieważnienia wizy określone w art. 48 ust. 1 dotyczą wiz krajowych, natomiast zasady unieważniania wizy jednolitej określa załącznik V do kodeksu granicznego Schengen oraz przepisy decyzji Komitetu Wykonawczego z dnia 14 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad anulowania, unieważniania lub skracania okresu ważności wizy jednolitej. Członkom rodziny obywateli UE niebędącym obywatelami UE będą wydawane wizy pobytowe jednolite w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim. Zastosowanie do członków rodziny obywateli UE przepisów dorobku prawnego Schengen musi jednak być zgodne z postanowieniami dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, stąd konieczne było utworzenie w niezbędnym zakresie odrębnej regulacji dotyczącej unieważniania wiz ww. osobom.

3) art. 13 ust. 1

Zmiana jest konsekwencją dodania w ustawie art. 11a dotyczącego unieważniania wiz członkom rodziny obywateli UE niebędącym obywatelami UE. Określony w art. 13 ust. 1 przepis kompetencyjny dla komendanta placówki Straży Granicznej rozszerzono na decyzje orzekające o unieważnieniu wizy.

4) art. 14 ust. 3

Zgodnie z wprowadzanym przepisem obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE może wyjechać z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pomimo nieposiadania dokumentu, o którym mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, jeżeli udowodni w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że jest uprawniony do korzystania ze swobody przepływu osób. Regulacja jest wzorowana na brzmieniu art. 11 ust. 1 pkt 2, który dotyczy wjazdu na terytorium Polski.

Zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej:

Proponowana zmiana art. 4 ust. 1 pkt 4 przewiduje, że uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informacyjnego w celu wglądu do danych Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do SIS dla celów odmowy wjazdu, przysługuje Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowni, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsulowi lub ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

Powyższa zmiana ma charakter redakcyjny. Dane SIS dotyczące cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 roku o cudzoziemcach, nie stanowią odrębnej kategorii prawnej, lecz są pojęciem zawierającym się w całości w definicji danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu. W obecnym brzmieniu przepisu wyodrębnienie kategorii pojęciowej danych, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r., może

sugerować zakwalifikowanie ich jako odrębnej kategorii danych, do których mają dostęp organy, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Przepisy przejściowe i końcowe:

W art. 17 projektu wskazano, że wizy wydane na podstawie art. 33, art. 34 ust. 1, art. 44 ust. 3, art. 61 ust. 3, art. 71a ust. 3 ustawy o cudzoziemcach zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. Przepisy dotyczące wydawania ww. wiz zostały bowiem w projekcie uchylone lub zmienione.

W związku z uchyleniem w projekcie art. 33 ustawy o cudzoziemcach, w art. 18 projektowanej ustawy wskazano, że do cudzoziemców, którym wydano przed wejściem w życie ustawy wizy na podstawie art. 33 ustawy o cudzoziemcach, stosuje się przepisy dotyczące cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2.

W art. 19 projektu przewidziano przepis przejściowy wynikający ze zmiany art. 68 ust. 2 i 3 oraz art. 69 ust. 3 i 4, w których instytucję nakazu wyjazdu zastąpiono orzeczeniem o wydaleniu.

W art. 20 projektu wskazano, że dane cudzoziemców, zgromadzone w wykazie w związku z wydaniem decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będą przechowywane przez okres, na jaki zostały w nim zamieszczone.

Art. 21 projektu przewiduje, że cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany do okresu nieprzerwanego pobytu wymaganego do uzyskania zezwolenia na osiedlenie się będą zaliczały się także okresy pobytu na podstawie zezwolenia udzielonego na podstawie art. 97 pkt 1 lub 3 ustawy, o której mowa w art. 9, w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 października 2005 r. Regulacja powyższa pozostaje w związku ze zmianą przewidzianą w art. 64 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. Wprowadzenie powyższej regulacji miało na celu zapewnienie równego traktowania wszystkich cudzoziemców, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany, tzn. także tych osób, które uzyskały zgodę na pobyt tolerowany przed dniem 1 października 2005 r., kiedy art. 97 był bezustępowy – na podstawie art. 97 pkt 1 lub 3.

W art. 22 projektu rozstrzygnięto, że do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W art. 23 projektu przewidziano regulację dotyczącą zachowania mocy obowiązującej dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 5, art. 15a ust. 12, art. 51 ust. 1, art. 52 ust. 1 oraz art. 109 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, a także art. 11 ust. 2 i 9 ustawy o Straży Granicznej oraz art. 14 ust. 1 ustawy o repatriacji.

Jako termin wejścia w życie projektowanej ustawy zaproponowano 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 41 oraz art. 9 pkt 1, które mają wejść w życie z dniem 1 stycznia 2009 r. Konieczne jest dostosowanie przepisów ustawy do prawa Unii Europejskiej w jak najszybszym możliwym czasie, przy jednoczesnym zachowaniu stosownego *vacatio legis*, niezbędnego na zapoznanie się z nowymi regulacjami i przygotowanie do ich stosowania.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte ustawą

Przepisy ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców oraz członków ich rodzin,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
  - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
  - b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
  - c) Szefa Agencji Wywiadu,
  - d) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendantów oddziałów i placówek Straży Granicznej,
  - e) Komendanta Głównego Policji i komendantów wojewódzkich, powiatowych (miejskich) Policji,
  - f) wojewodów,
  - g) konsulów,
  - h) sądy,
- 3) organy zobowiązane do wydania aktów wykonawczych wynikających z projektowanej regulacji:
  - a) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
  - b) ministra właściwego do spraw zagranicznych,
  - c) Radę Ministrów.

2. Konsultacje

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji i w procesie uzgodnień międzyresortowych został przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji i wojewodom.

Ponadto projekt był konsultowany z Helsińską Fundacją Praw Człowieka oraz Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”. Zgłoszone

przez ww. podmioty spostrzeżenia dały podstawę do weryfikacji niektórych pierwotnie proponowanych rozwiązań.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Wnioskodawca nie otrzymał zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem w trybie przepisów tej ustawy.

Projekt był konsultowany z wojewodami i uwzględnia uwagi tych organów w części, dotyczącej przepisów w projekcie przekazanym do konsultacji. Nie uwzględniono natomiast tych propozycji, które wykraczały poza zakres projektowanych zmian. Propozycje wojewodów były często ze sobą sprzeczne, a niektóre sprzeczne także z prawem Unii Europejskiej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy obejmują:

- koszty dotyczące dokonania nowych tłumaczeń pouczeń dla cudzoziemców o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach

W związku ze zmianą niektórych przepisów ustawy o cudzoziemcach konieczne jest przygotowanie pouczeń dla cudzoziemców o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach w sprawach uregulowanych w ustawie i dokonanie ich tłumaczenia. Szacuje się, że koszty z tym związane wyniosą 20 000 zł.

Koszty te zostaną sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, i nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

- koszty związane z modernizacją Systemu Pobyt

Zmiana wprowadzona w art. 126 w ust. 1 w pkt 3 ustawy o cudzoziemcach, dotyczącym danych gromadzonych w rejestrze spraw dotyczących zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest związana z kosztami modernizacji Systemu Pobyt, szacowanymi na kwotę 50 000 zł. Taki sam koszt spowoduje modernizacja Systemu Pobyt w związku ze zmianą wprowadzoną do art. 121 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dotyczącą danych gromadzonych w rejestrze spraw o nadanie statusu uchodźcy oraz o udzielenie pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy. Łącznie zatem koszty modernizacji Systemu Pobyt wyniosą ok. 100 000 zł.

Koszty te zostaną sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, i nie będą stanowiły tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

- koszty doprowadzenia do granicy RP cudzoziemca, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu oraz cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy
- W związku z przejęciem przez Straż Graniczną zadań związanych z realizacją doprowadzeń do granicy RP cudzoziemca, wobec którego podjęto decyzję o wydaleniu, powstaną skutki finansowe związane ze zmianami organizacyjno-etatowymi.

Łączna kwota przeznaczona na uposażenia funkcjonariuszy wykonujących doprowadzenia do granicy wyniesie ok. 9 005 000 zł rocznie. Koszty te zostaną pokryte w ramach limitów zatrudnienia oraz środków budżetowych na wynagrodzenia w Straży Granicznej.

Realizacja powyższego zadania łączy się również z koniecznością zabezpieczenia odpowiedniej ilości środków transportu w celu zapewnienia

właściwego realizowania doprowadzeń. Analiza potrzeb w tym zakresie wskazuje, że wydatki na ten cel szacuje się na ok. 5 640 000 zł. Będą to koszty jednorazowe związane z zakupem środków transportu do tworzonego taboru samochodowego. Koszty te zostaną zaplanowane w ustawie budżetowej na rok 2009.

Ww. koszty zostaną sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej, i nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

- koszty związane z wykonywaniem przez Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązków informowania właściwych organów innego państwa obszaru Schengen o wydaniu zezwolenia na podstawie art. 21a ustawy o cudzoziemcach oraz o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzenia informacji o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw

Wykonywanie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązków informowania właściwych organów innego państwa obszaru Schengen o wydaniu zezwolenia na podstawie art. 21a ustawy o cudzoziemcach oraz o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzenia informacji o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw, spowoduje konieczność poniesienia dodatkowych kosztów w wysokości 56 970 zł rocznie.

Ww. koszty zostaną sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej, i nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

- koszty związane z pochowaniem zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia pokrywa się ze środków zmarłego cudzoziemca

Zmiana przewidziana w ustawie z dnia 31 stycznia 1995 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, polegająca na dodaniu upoważnienia do określenia sposobu postępowania ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia.

Koszty związane z wprowadzeniem projektowanej regulacji są trudne do oszacowania. W latach 2005 – 2007 nie odnotowano żadnego przypadku zgonu cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia.

Do obliczenia kosztów związanych z pochowaniem zwłok cudzoziemca przyjęto założenie, że nastąpią dwa zgony rocznie. W związku z tym koszty związane z pochowaniem cudzoziemców mogą wynosić w stosunku rocznym ok. 12 000 zł. Do obliczenia ww. kosztów przyjęto wysokość zasiłku pogrzebowego wypłacanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, która od dnia 1 marca 2008 r. wynosi 5 799,66 zł.

Koszty związane z pochowaniem zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia pokrywa się ze środków finansowych zmarłego cudzoziemca. W przypadku gdy cudzoziemiec nie posiada środków lub gdy są one niewystarczające, koszty związane z pochowaniem zwłok pokrywane są z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

W przypadku powstania ww. kosztów zostaną one sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej, i nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

- koszty wynikające ze zmiany ustawy o opłacie skarbowej

Dodanie w części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej pkt 2a wiąże się ze wzrostem dochodów gmin z tytułu opłaty skarbowej za wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 – 3 ustawy o cudzoziemcach. Wydawanie ww. zezwoleń zastąpi dotychczasowe wydawanie wiz w szczególnym trybie art. 33 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, które obecnie (tj. od dnia 20 lipca 2007 r.) są wydawane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców i nie podlegają opłacie skarbowej. Opłata skarbową w wysokości 10 zł jest pobierana za wydanie decyzji administracyjnych w sprawach wizowych, tj. w sprawie odmowy wydania wizy oraz w sprawie unieważnienia wizy. Natomiast samo wydanie wizy nie podlega opłacie skarbowej, gdyż jest to czynność polegająca na zamieszczeniu naklejki wypełnionej wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca, a nie decyzja administracyjna w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

W 2007 r. do połowy grudnia wydano 208 wiz na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, w tym 11 na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 1 i 4, obecnie zastępowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 i 3, oraz 197 wiz na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 3, obecnie zastępowanego art. 53a ust. 2 pkt 2. W związku z powyższym dochody gmin z tytułu opłaty skarbowej za wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 – 3 ustawy o cudzoziemcach wyniosą ok. 68 000 zł rocznie. Powyższa kwota została obliczona przy uwzględnieniu wysokości opłaty, która będzie pobierana za udzielenie zezwoleń, tj. 85 zł za zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 i 3 oraz 340 zł za zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 2 pomnożonych przez liczbę wiz wydanych w 2007 r. w trybie art. 33 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Należy jednocześnie wziąć pod uwagę, że od dnia 21 lipca 2007 r. do końca 2007 r. zostało wydanych 29 decyzji negatywnych i 219 decyzji pozytywnych w sprawie udzielenia wizy w trybie art. 33 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, co pomnożone przez 10 zł opłaty skarbowej dało łączną kwotę 2 480 zł w okresie nieco

ponad 5 miesięcy, tj. średnio miesięcznie ok. 496 zł. Stanowi to w rozliczeniu rocznym kwotę ok. 5 952 zł dochodu. Uwzględnivszy ww. kwotę dochody gmin z tytułu opłaty skarbowej za wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie projektowanego art. 53a ust. 2 pkt 1 – 3 ustawy o cudzoziemcach wzrosną o ok. 62 048 zł rocznie.

Obniżenie wysokości opłaty skarbowej za wydanie wizy na granicy z 305 zł na równowartość 60 euro, tj. około 216 zł, według kursu tej waluty z grudnia 2007 r. (3,6 zł) spowoduje obniżenie dochodów gmin. W 2007 r. do końca listopada wydano 1883 wize na granicach Rzeczypospolitej Polskiej, które wraz z przystąpieniem Polski do strefy Schengen staną się granicami zewnętrznymi tego obszaru. Ww. liczba wiz wydanych na granicy pomnożona przez dotychczasową wysokość opłaty za ich wydanie (305 zł) dały dochód w wysokości 574 315 zł. Natomiast ww. liczba wiz pomnożona przez opłatę skarbową w projektowanej wysokości ok. 216 zł daje dochód w wysokości 406 728 zł. Można zatem przyjąć, że projektowana zmiana spowoduje obniżenie dochodów gmin z tego tytułu o ok. 167 600 zł. Uwzględnivjąc wprowadzone projektem ustawy zwolnienie z opłaty skarbowej dla uczniów szkół, studentów, studentów dyplomowych oraz towarzyszących im nauczycieli, którzy podróżują w celu nauki, studiowania lub szkolenia, a także zwolnienie dla naukowców przybywających w celu prowadzenia badań naukowych (brak jest danych o liczbie wiz na granicy wydawanych dzieciom do lat 6), ww. kwotę należy powiększyć o około 6 100 zł (20 x 305 zł), gdyż w 2007 r. do końca listopada wydano na granicy 20 wiz pobytowych w celu naukowym, szkoleniowym lub dydaktycznym. Zaproponowane zmiany spowodują zatem łącznie obniżenie dochodów gmin z tego tytułu o ok. 173 700 zł rocznie.

Z kolei podwyższenie opłaty skarbowej za przedłużenie wizej pobytowej jednolitej (odpowiednika dotychczas wydawanej wizej pobytowej krótkoterminowej) z 205 zł do równowartości 60 euro, tj. około 216 zł, według kursu tej waluty z grudnia 2007 r. (3,6 zł), spowoduje niewielki wzrost dochodów gmin z tego tytułu o kwotę 11 zł za przedłużenie tego typu wizej. Mając na uwadze, że w 2007 r. do połowy grudnia zostało przedłużonych

łącznie 512 wiz, w tym wiz pobytowych krótkoterminowych i długoterminowych, oraz przyjmując, że połowa z tej liczby dotyczyła wiz pobytowych krótkoterminowych (posiadane dane liczbowe obejmują łączną liczbę przedłużeń obu typów wiz), daje to liczbę 256 wiz. Liczba ta pomnożona przez kwotę 11 zł daje kwotę ok. 2 820 zł dodatkowego dochodu gmin rocznie.

Uchylenie w drodze projektowanej ustawy art. 34 ustawy o cudzoziemcach spowoduje obniżenie dochodów gmin uzyskiwanych z tytułu opłaty skarbowej za wydanie przez wojewodę wizy pobytowej małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o kwotę ok. 1 230 zł rocznie (6 x 205 zł). W 2007 r. do połowy grudnia wydano bowiem 6 wiz tego rodzaju. Przyjęto jednocześnie, że wydano na tej podstawie wizy pobytowe długoterminowe, podlegające opłacie skarbowej w wysokości 205 zł, w związku z brakiem szczegółowych danych w zakresie długości okresu pobytu wydanych wiz na tej podstawie.

Wprowadzone w projekcie zwolnienie z opłaty skarbowej za zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone cudzoziemcowi będącemu ofiarą handlu ludźmi, który podjął współpracę z organami ścigania (art. 53 ust. 1 pkt 15 ustawy o cudzoziemcach) będzie miało znikome skutki finansowe. Od wprowadzenia możliwości wydawania ww. zezwoleń w październiku 2005 r. do chwili obecnej zezwolenie to zostało wydane w zaledwie kilku przypadkach.

- koszty związane z wprowadzeniem do ustawy o cudzoziemcach zasad małego ruchu granicznego

Lp.	Zadania	Szacunkowy koszt
1.	Wykonanie i wdrożenie rejestrów małego ruchu granicznego (sprzęt i oprogramowanie)	5 400 000,00 zł
2.	Uruchomienie Krajowego Punktu Kontaktowego (w tym sprzęt kwaterunkowo-biurowy)	95 000,00 zł
3.	Zapewnienie obsady Krajowego Punktu Kontaktowego (6 etatów)	267 000,00 zł
4.	Zapewnienie dostępu do sieci SDH, z wykorzystaniem kanałów E1 i Ethernet w relacji Urzędu do Spraw Cudzoziemców z	500 000,00 zł

	instytucjami zewnętrznymi	
5.	Wykonanie i wdrożenie podsystemu obsługi operacyjnej małego ruchu granicznego	750 000,00 zł
6.	Wykonanie i wdrożenie podsystemu personalizacji zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz zakupu urządzeń do personalizacji graficznej dokumentów polimerowych formatu ID1 dla niskich nakładów kart	800 000,00 zł
7.	Wykonanie i wdrożenie podsystemu weryfikacji i kontroli małego ruchu granicznego w Straży Granicznej	620 000,00 zł
8.	Wykonanie i wdrożenie podsystemu weryfikacji i kontroli małego ruchu granicznego w Policji	2 900 000,00 zł
ŁĄCZNIE		
Koszty inwestycyjne MSWiA		11 065 000,00 zł
Dodatkowe koszty etatowe MSWiA		267 000,00 zł
Koszty łączne		11 332 000,00 zł

Przedstawione wyżej łączne koszty obejmują wyłącznie koszty związane z wprowadzeniem w ustawie o cudzoziemcach uregulowań dotyczących małego ruchu granicznego. Zostały one ograniczone do kosztów budowy systemu związanego z funkcjonowaniem małego ruchu granicznego. Pominięto natomiast koszty, które powstaną w wyniku zawarcia dwustronnych umów międzynarodowych o zasadach małego ruchu granicznego. Dopiero zawarcie umowy międzynarodowej wiąże się bowiem z koniecznością uruchomienia systemu dotyczącego małego ruchu granicznego, a w konsekwencji poniesienia związanych z tym kosztów. Koszty te powinny być ujęte w ocenie skutków regulacji każdej z zawieranych przez Polskę umów z tego zakresu.

Zmiany wprowadzane w ustawie o cudzoziemcach przedmiotowym projektem ustawy nie prowadzą do uruchomienia korzystania z systemu małego ruchu granicznego, tylko określają zasady korzystania z tego systemu przez cudzoziemców. Uruchomienie ww. systemu nastąpi w chwili podpisania umowy międzynarodowej.

Koszty budowy systemu związanego z funkcjonowaniem małego ruchu granicznego zostaną sfinansowane z rezerwy celowej budżetu państwa – pn. „Zakup blankietów dowodów osobistych (wielofunkcyjnych lub obecnie produkowanego wzoru)”, której przeznaczenie zostanie zmienione w trybie art. 133 ust. 5 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 i Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984), w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy, tak aby dotyczyła pokrycia kosztów związanych z małym ruchem granicznym.

W przypadku wejścia w życie projektowanej ustawy w 2008 r. koszty związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców, w związku z uruchomieniem krajowego punktu kontaktowego dotyczącego małego ruchu granicznego, zostaną sfinansowane z rezerwy celowej – pn. „Rezerwa płacowa na zmiany organizacyjne i nowe zadania (w tym na skutki przechodzące z 2007 r.)”, tj. z rezerwy celowej utworzonej dla państwowych jednostek budżetowych na zwiększenia wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań, na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 ustawy budżetowej na rok 2008.

Natomiast wejście w życie projektu ustawy w późniejszym terminie umożliwi zaplanowanie pokrycia kosztów zapewnienia obsady krajowego punktu kontaktowego dotyczącego małego ruchu granicznego z budżetu państwa na 2009 r. z części 42 – Sprawy wewnętrzne, działu 750, rozdziału 75073.

Kwota w wysokości 267 000 zł, obejmująca koszty związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców, została skalkulowana w następujący sposób:

- wzrost o 6 etatów członków korpusu służby cywilnej,
- wynagrodzenie osobowe – 227 000 zł,
- pochodne: składki ZUS – 34 000 zł,
- pochodne: składki FP – 6 000 zł.

Projektowana ustawa przewiduje także wprowadzenie nowych zadań, które nie spowodują dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, tzn.:

1. Doprecyzowanie w art. 11b ustawy o cudzoziemcach czynności, które może prowadzić Straż Graniczna w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy.

Organy Straży Granicznej już obecnie przeprowadzają czynności wyjaśniające, wynikające z ich kompetencji określonych przez obowiązujące przepisy ustawy o cudzoziemcach. Przepis umożliwi przeprowadzanie przez Straż Graniczną wymienionych w nim czynności na wniosek innych organów orzekających w sprawach cudzoziemców, natomiast czynności te będą przeprowadzane na zasadzie fakultatywnej, w miarę możliwości kadrowych i finansowych posiadanych przez Straż Graniczną.

2. Wskazanie w art. 100t ustawy o cudzoziemcach Komendanta Głównego Straży Granicznej jako krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 ust. 4 decyzji Rady z dnia 23 lutego 2004 r. określającej kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich.

Nie będzie konieczne zatrudnienie dodatkowej osoby do wykonywania tej funkcji, gdyż nastąpi odpowiednie przesunięcie etatowe w ramach etatów będących w posiadaniu przez Komendę Główną Straży Granicznej. Osoba pełniąca funkcję ww. krajowego punktu kontaktowego państwa członkowskiego będzie zajmowała się przekazywaniem właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu cudzoziemca wydaną przez właściwe organy polskie, dokumentów w celu potwierdzenia, że decyzja o wydaleniu jest w dalszym ciągu wykonalna, a także przekazywaniem właściwym organom państwa członkowskiego, które wykonują decyzję o wydaleniu wydaną przez inne państwo członkowskie, informacji, czy zachodzą przesłanki do cofnięcia cudzoziemco-

wi, którego decyzja dotyczy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy.

3. Wykonywanie przez polskie organy decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przez organ innego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich.

Koszty wykonania ww. decyzji o wydaleniu ponosi cudzoziemiec. Jeżeli cudzoziemiec nie uiszczył należności z tytułu kosztów wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z pisemnym wnioskiem o zwrot tych kosztów do właściwego organu wydającego państwa członkowskiego. Jedynie tymczasowo, do czasu uiszczenia przez cudzoziemca należności z tytułu kosztów wykonania decyzji organu wydającego państwa członkowskiego o wydaleniu lub ich zwrotu przez wydające państwo członkowskie, koszty te są pokrywane z budżetu.

Natomiast w przypadku pokrywania z budżetu państwa kosztów wydalenia cudzoziemca, wobec którego właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej wydały decyzję o wydaleniu, a która została wykonana przez inne państwo stosujące dyrektywę 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich, należy wskazać, że są to koszty, które w przypadku braku dobrowolnego wykonania przez cudzoziemca decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz braku możliwości wyegzekwowania kosztów wydalenia przymusowego przez podmiot zobowiązany, są pokrywane z budżetu państwa, stosownie do art. 96c ust. 2 ustawy o cudzoziemcach.

Koszty te mieszczą się w ogólnych kosztach wydalenia cudzoziemca, które obecnie już są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

4. Wprowadzenie uprawnienia dla Straży Granicznej do kontroli legalności pracy wykonywanej przez cudzoziemców.

Wykonywanie kontroli legalności pracy wykonywanej przez cudzoziemców nie wymaga zwiększenia zatrudnienia w Straży Granicznej, gdyż zadanie to będzie realizowane w ramach obecnie istniejącej struktury. W związku z powyższym nie powstaną dodatkowe koszty dla budżetu państwa.

5. Nałożenie na Straż Graniczną nowych zadań w związku z wprowadzeniem do ustawy o cudzoziemcach zasad małego ruchu granicznego.

Wprowadzenie zasad małego ruchu granicznego do ustawy o cudzoziemcach nie będzie początkowo wymagało zwiększenia ilości etatów w Straży Granicznej w związku z obsługą małego ruchu granicznego. Osoby, które będą realizować w Straży Granicznej te zadania, będą zatrudniane sukcesywnie wraz ze wzrostem małego ruchu granicznego. Koszty z tym związane będą planowane w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji. Koszty te nie będą stanowić tytułu do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

6. Nałożenie na Policję nowych zadań w zakresie unieważnienia zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Wykonywanie zadań związanych z unieważnianiem zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego nie wymaga zwiększenia zatrudnienia w Policji. W związku z tym budżet państwa nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami w tym zakresie. Koszty związane z tym zadaniem będą planowane w budżecie państwa w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Wskazane wyżej koszty związane z wejściem w życie projektowanej ustawy zostaną pokryte w następujący sposób:

- z części 83 – rezerwy celowe, poz. 37 – pn. „Zakup blankietów dowodów osobistych (wielofunkcyjnych lub obecnie produkowanego wzoru)”, której przeznaczenie zostanie zmienione w trybie art. 133 ust. 5

ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy, tak aby dotyczyła pokrycia kosztów związanych z małym ruchem granicznym – koszty związane z wprowadzeniem zasad małego ruchu granicznego,

- z części 83 – rezerwy celowe, poz. 26 – pn. „Rezerwa płacowa na zmiany organizacyjne i nowe zadania (w tym na skutki przechodzące z 2007 r.)”, tj. z rezerwy celowej utworzonej dla państwowych jednostek budżetowych na zwiększenia wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań, na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 ustawy budżetowej na rok 2008 – koszty związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców w związku z uruchomieniem krajowego punktu kontaktowego dotyczącego małego ruchu granicznego,
- z części 42 – Sprawy wewnętrzne – pozostałe koszty, tzn. koszty związane z:
  - 1) dokonaniem nowych tłumaczeń pouczeń dla cudzoziemców o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących im prawach i ciążących na nich obowiązkach w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach,
  - 2) modernizacją Systemu Pobyt,
  - 3) doprowadzeniem do granicy RP cudzoziemca, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu oraz cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy,
  - 4) wykonywaniem przez Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązków informowania właściwych organów innego państwa obszaru Schengen o wydaniu zezwolenia na podstawie art. 21a ustawy o cudzoziemcach oraz o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzenia informacji o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw

obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw,

- 5) pochowaniem zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia pokrywa się ze środków zmarłego cudzoziemca.

Wydatki związane z wejściem w życie projektowanych regulacji spowodują następujące obciążenie:

- 1) jednorazowe – do poniesienia w latach, w których wejdą w życie poszczególne przepisy ustawy:
budżetu państwa – w wysokości ok. 26 165 890 zł

Lp.	Tytuł	Kwota obciążenia
1.	dokonanie nowych tłumaczeń pouczeń dla cudzoziemców o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących im prawach i ciężących na nich obowiązkach w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach	20 000 zł
2.	modernizacja Systemu Pobyt	100 000 zł
3.	uruchomienie i funkcjonowanie systemu dotyczącego małego ruchu granicznego	
	- koszty inwestycyjne	11 065 000 zł
	- koszty etatowe	267 000 zł
4.	doprowadzenie do granicy RP cudzoziemca, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu oraz cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy	
	- koszty etatowe	9 005 000 zł
	- koszty zakupu środków transportu	5 640 000 zł
5.	wykonywanie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązków informowania właściwych organów innego państwa obszaru Schengen o wydaniu zezwolenia na podstawie art. 21a ustawy o cudzoziemcach oraz o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzenia informacji o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw	56 970 zł
6.	pochowanie zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia	12 000 zł

- 2) roczne – w kolejnych latach po wejściu w życie projektowanej ustawy:
budżetu państwa – w wysokości ok. 9 340 890 zł

Lp.	Tytuł	Kwota obciążenia
1.	funkcjonowanie systemu dotyczącego małego ruchu granicznego	
	- koszty etatowe	267 000 zł
2.	doprowadzenie do granicy RP cudzoziemca, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu oraz cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy	
	- koszty etatowe	9 005 000 zł
3.	wykonywanie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązków informowania właściwych organów innego państwa obszaru Schengen o wydaniu zezwolenia na podstawie art. 21a ustawy o cudzoziemcach oraz o wydaniu na granicy wizy jednolitej o ograniczonej ważności terytorialnej, a także gromadzenia informacji o wizach wydanych na granicy przez organy innych państw obszaru Schengen, upoważniających do wjazdu na terytorium tych państw	56 970 zł
4.	pochowanie zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia	12 000 zł

Z tytułu opłaty skarbowej roczne dochody budżetów gmin obniżą się o kwotę ok. 110 062 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1318/08/DP/ma

Warszawa, dnia 13 czerwca 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (pismo z dnia 9.06.2008 r., nr RM-10-83-08), wydaję następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Piotr Stachańczyk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie sposobu, trybu i zakresu przeprowadzania wywiadu środowiskowego,
oraz formy sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu**

Na podstawie art. 11c ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb przeprowadzania wywiadu środowiskowego, zwanego dalej „wywiadem”, zakres tego wywiadu, a także formę sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu.

§ 2. Wywiad przeprowadza się w miejscu pobytu cudzoziemca oraz w miejscu jego pracy lub nauki.

§ 3. 1. Przed rozpoczęciem wywiadu umundurowany funkcjonariusz Straży Granicznej, zwany dalej „funkcjonariuszem”, podaje swój stopień, imię i nazwisko w sposób umożliwiający odnotowanie tych danych, a także podstawę prawną i cel przeprowadzenia wywiadu.

2. Funkcjonariusz nieumundurowany, przed rozpoczęciem wywiadu okazuje ponadto legitymację służbową, a na żądanie osoby, wobec której podjęto czynności, umożliwia odnotowanie numeru legitymacji, organu, który ją wydał, oraz nazwiska funkcjonariusza.

§ 4. Wywiad przeprowadza się w godzinach 6⁰⁰ do 22⁰⁰.

§ 5. Funkcjonariusz przeprowadzający wywiad zbiera niezbędne informacje od rodziny cudzoziemca, osób z nim zamieszkujących i sąsiadów, przełożonych cudzoziemca w miejscu jego pracy, nauczycieli lub wychowawców w szkole oraz od innych osób lub instytucji, które mogą posiadać niezbędną wiedzę o cudzoziemcu.

§ 6. Funkcjonariusz przeprowadzający wywiad ma prawo żądać udzielenia niezbędnych wyjaśnień i informacji

§ 7. 1. Wywiad obejmuje potwierdzenie informacji uzyskanych od cudzoziemca w toku prowadzonego postępowania w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a w szczególności informacji o:

1) danych osobowych cudzoziemca oraz miejscu jego pobytu;

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

- 2) członkach rodziny cudzoziemca oraz o osobach, z którymi cudzoziemiec zamieszkuje we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 3) wykonywaniu pracy lub prowadzeniu działalności gospodarczej przez cudzoziemca;
- 4) podjęciu lub kontynuacji nauki.

2. W toku wywiadu należy uwzględnić również informacje dotyczące sytuacji materialnej cudzoziemca oraz jego warunków bytowych.

§ 8. 1. Sprawozdanie z wywiadu sporządza się w formie pisemnej w jednym egzemplarzu.

2. Sprawozdanie z wywiadu obejmuje:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza przeprowadzającego wywiad;
- 2) imię i nazwisko cudzoziemca, którego wywiad dotyczy;
- 3) imię i nazwisko osoby, z którą został przeprowadzony wywiad;
- 4) miejsce przeprowadzenia wywiadu;
- 5) okoliczności ustalone w toku wywiadu;
- 6) datę przeprowadzenia wywiadu;
- 7) podpis funkcjonariusza przeprowadzającego wywiad.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11c ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...). Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu i trybu przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz jego zakresu, a także formy sprawozdania z przeprowadzonego wywiadu. W przepisach projektu uwzględniono konieczność zebrania informacji niezbędnych na potrzeby postępowań prowadzonych na podstawie ustawy.

Wywiad środowiskowy przeprowadza, w trybie określonym w projektowanym rozporządzeniu, funkcjonariusz Straży Granicznej w miejscu pobytu cudzoziemca oraz w miejscu jego pracy lub nauki.

W § 3 zostały określone czynności, jakie jest obowiązany podjąć funkcjonariusz Straży Granicznej przed przystąpieniem do wywiadu środowiskowego. Projektowany przepis stanowi, że funkcjonariusz Straży Granicznej przed przystąpieniem do zbierania informacji podaje swój stopień, imię i nazwisko w sposób umożliwiający odnotowanie tych danych, a także podstawę prawną i cel przeprowadzenia wywiadu. Natomiast funkcjonariusz nieumundurowany, okazuje ponadto legitymację służbową, a na żądanie osoby, wobec której podjęto czynności, umożliwia odnotowanie numeru legitymacji, organu, który ją wydał, oraz nazwiska funkcjonariusza.

W § 5 został określony katalog podmiotów, z którymi funkcjonariusz Straży Granicznej przeprowadza wywiad. W celu zebrania niezbędnych informacji funkcjonariusz jest uprawniony do przeprowadzenia wywiadu z rodziną cudzoziemca, osobami z nim zamieszkującymi i sąsiadami, przełożonymi cudzoziemca w miejscu jego pracy, nauczycielami lub wychowawcami w szkole. Należy podkreślić, że wskazany katalog podmiotów nie jest zamknięty. Funkcjonariusz Straży Granicznej może zbierać niezbędne informacje również od innymi osobami i instytucji.

W § 4 zostały określone ramy czasowe, w których funkcjonariusze Straży Granicznej mogą przeprowadzać wywiady środowiskowe. Wywiad może być przeprowadzony wyłącznie w godzinach 6.00 - 22.00.

Zgodnie z § 7 wywiad obejmuje potwierdzenie informacji uzyskanych od cudzoziemca w toku prowadzonego postępowania w sprawach prowadzonych na podstawie przepisów ustawy, a w szczególności informacje o danych osobowych cudzoziemca oraz miejscu jego zamieszkania, o członkach rodziny cudzoziemca oraz o osobach, z którymi cudzoziemiec zamieszkuje we wspólnym gospodarstwie domowym, o wykonywaniu pracy lub prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemca oraz o podjęciu lub kontynuacji nauki.

W § 6 zostały określone uprawnienia funkcjonariusza podczas przeprowadzania wywiadu.

Projektowane rozporządzenie w § 8 przewiduje obowiązek sporządzenia sprawozdania. W ust. 2 ww. przepisu zostały określone elementy tego sprawozdania.

W projekcie rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z

dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Cudzoziemcy, wobec których prowadzone są postępowania na podstawie przepisów ustawy o cudzoziemcach oraz Straż Graniczna.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na wydatki lub dochody budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiotowe rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zakres konsultacji.

Projekt rozporządzenia w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie sposobu i trybu sprawdzania lokalu oraz dokumentowania tych czynności

Na podstawie art. 11c ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób i tryb sprawdzania lokalu we wskazanym przez cudzoziemca miejscu jego pobytu oraz sposób dokumentowania tych czynności.

§ 2. 1. Przed przystąpieniem do sprawdzenia lokalu cudzoziemcowi przekazuje się zawiadomienie.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) nazwę organu przeprowadzającego czynności;
- 2) imię i nazwisko cudzoziemca;
- 3) adres lokalu podlegającego sprawdzeniu;
- 4) datę i godzinę rozpoczęcia czynności;
- 5) pouczenie o:
  - a) konieczności poinformowania o wyrażeniu zgody na przeprowadzenie sprawdzenia lokalu,
  - b) możliwości zgłoszenia informacji mogących mieć wpływ na zmianę miejsca lub terminu przeprowadzenia czynności- w terminie 7 dni, od dnia otrzymania zawiadomienia.

3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek cudzoziemca, można wyznaczyć nowy termin sprawdzenia lokalu, nie więcej jednak niż jeden raz, w przypadku nie przeprowadzenia go w wyznaczonym terminie.

§ 3. Sprawdzenie lokalu jest dokonywane przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanych dalej „funkcjonariuszem”.

§ 4. 1. Sprawdzenia lokalu może dokonać funkcjonariusz na podstawie upoważnienia wystawionego przez właściwego komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej;

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

- 2) oznaczenie organu;
- 3) datę i miejsce wystawienia;
- 4) imię i nazwisko funkcjonariusza Straży Granicznej uprawnionego do sprawdzenia lokalu oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) adres lokalu podlegającego sprawdzeniu;
- 6) wskazanie daty sprawdzenia lokalu;
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska służbowego.

§ 5. Funkcjonariusze przed przystąpieniem do sprawdzenia lokalu okazuje upoważnienie, o którym mowa w § 3, oraz podaje stopień, imię i nazwisko lub okazuje legitymację służbową w sposób umożliwiający kontrolowanemu odczytanie i zanotowanie numeru legitymacji, organu, który ją wydał, oraz nazwiska funkcjonariusza.

§ 6. 1. Po dokonaniu sprawdzenia lokalu funkcjonariusz sporządza notatkę.

2. Notatka, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) imię i nazwisko funkcjonariusza dokonującego sprawdzenia lokalu;
- 2) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia sprawdzenia lokalu;
- 3) datę oraz godzinę rozpoczęcia i zakończenia sprawdzenia lokalu;
- 4) fakty ustalone w toku sprawdzenia lokalu;
- 5) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska funkcjonariusza sporządzającego notatkę.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11c ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...). Ww. przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu i trybu sprawdzenia lokalu oraz dokumentowania tych czynności, z uwzględnieniem konieczności uzyskania przez Straż Graniczną informacji o faktycznym miejscu pobytu i jego okolicznościach.

W § 2 projektu określono, że przystąpienie do sprawdzenia lokalu poprzedza się przekazaniem cudzoziemcowi zawiadania. Zawiadomienie to powinno obejmować nazwę organu przeprowadzającego czynności, imię i nazwisko cudzoziemca, który wskazał lokal do sprawdzenia, adres lokalu podlegającego sprawdzeniu, datę i godzinę rozpoczęcia czynności oraz pouczenie o konieczności zgłoszenia w terminie 7 dni, od dnia otrzymania zawiadomienia informacji o wyrażeniu zgody na sprawdzenie lokalu, a także o możliwości zgłoszenia informacji mogących mieć wpływ na zmianę miejsca lub terminu przeprowadzenia czynności. W ust. 3 dopuszczono możliwość złożenia przez cudzoziemca wniosku w sprawie wyznaczenia ponownego terminu przeprowadzenia sprawdzenia lokalu, w przypadku gdy nie został on przeprowadzony w wyznaczonym terminie.

W celu zagwarantowania sprawności i minimalizacji ewentualnych zagrożeń mogących wystąpić podczas prowadzonych czynności w § 3 projektu przewiduje się prowadzenie kontroli przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej.

W § 4 w ust. 1 projektu wskazano, że sprawdzenia lokalu może dokonać funkcjonariusz na podstawie upoważnienia wystawionego przez komendanta oddziału lub placówki Straży Granicznej. Ust. 2 określa elementy, które powinno zawierać upoważnienie do przeprowadzenia przedmiotowej kontroli.

W § 5 określono czynności, jakie jest obowiązany podjąć funkcjonariusz Straży Granicznej przed rozpoczęciem sprawdzenia lokalu.

Projektowane rozporządzenie nakłada w § 6 na funkcjonariuszy dokonujących sprawdzenia lokalu obowiązek dokumentowania tych czynności w formie notatki.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie rozporządzenia, obejmują swoim zakresem sprawy należące do kompetencji prawa krajowego i jako takie nie podlegają harmonizacji z prawem wspólnotowym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Cudzoziemcy, wobec których są prowadzone sprawy na podstawie przepisów ustawy o cudzoziemcach oraz Straż Graniczna.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie wpłynie na wydatki lub dochody budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przedmiotowe rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiotowe rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zakres konsultacji.

W procesie uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie wzoru formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz
wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich**

Na podstawie art. 13a ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór wniosku o wydanie/przedłużenie przepustki, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) wzór przepustki, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

WZÓR

.....
miejsce (place)   data (date)

.....
armator / kapitan
lub upoważniony
agent działający
w jego imieniu*
(owner / master
or authorized
agent acting
on his name*)

WNIOSEK
(Application)

o wydanie/przedłużenie* przepustki
(for issue/extension* shore leave pass)

KOMENDANT
PLACÓWKI STRAŻY GRANICZNEJ
(Chief of Post of Border Guard)

.....
(nazwa miejscowości / place)

Zwracam się o wydanie/przedłużenie* przepustek członkom załogi statku morskiego:
(I request for issue/extension* shore leave passes for crew members of the vessel:)

.....
(nazwa statku morskiego / vessel's name)

wymienionym w załączonej liście załogi, w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach:
(listed in attached crew list to leave on shore and stay, in the limits of:)

.....
nazwa miasta portowego (stoczni, przystani)
(name of the city of port (shipyard, harbour))

na okres postoju statku w porcie: od ..... do .....
(For period of stay vessel in the port:) (from)   (to)

W załączeniu: kopia listy załogi zawierająca informacje określone w załączniku do Konwencji o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z późn. zm.).

(In attachment: copy of crew list with informations specified in the Annex to the Convention on Facilitation of International Maritime Traffic, 1965.)

.....
(podpis wnioskującego / applicant's signature)

* Niepotrzebne skreślić.
(cross out needless)

WZÓR

.....
 pieczęć placówki Straży Granicznej
 (stamp of Post of Border Guard)

PRZEPUSTKA Nr .....
 (shore leave pass No)

Imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego: .....
 (Name (names) and surname of crew member of the vessel)

Nazwa statku morskiego: .....
 (Vessel's name)

Dokument podróży członka załogi statku morskiego:
 (Crewmember's travel document:)

nazwa ..... **seria** ..... **numer** .....
 (name) (serial No) (No)

Przepustka jest ważna: od ..... do .....
 (Shore leave pass is valid): (from) (to)

Okaziciel przepustki jest upoważniony do zejścia na ląd i pobytu w granicach
 (Holder of shore leave pass is authorized to leave on shore and stay, in the limits of the

miasta, podczas postoju statku w: .....
 city, during the vessel is staying in the) nazwa miasta portu
 (stoczni, przystani)
 (name of the city
 of port
 (shipyard, harbour))

.....
 Data wystawienia Stempel kontrolerski i podpis
 (Date of issue) wystawiającego przepustkę
 (Border stamp and signature
 of Border Guard officer
 issuing shore leave pass)

Przedłużenie przepustki: od ..... do .....
 (Extention of shore leave pass) (from) (to)

.....
 Data przedłużenia Stempel kontrolerski i podpis
 (Date of extention) przedłużającego przepustkę
 (Border stamp and signature
 of Border Guard officer
 extending shore leave pass)

Uwaga: Przepustka jest ważna tylko z ww. dokumentem podróży.
 (Remark: Shore leave pass is valid only with above mentioned travel document.)

Przepustka podlega zwrotowi do organu wydającego.
 The shore leave pass should be returned to the Border Guard post.)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 13a ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...). Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich.

Dotychczas problematyka ta była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 września 2005 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich (Dz. U. Nr 187, poz. 1576). W związku ze zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia konieczne było wydanie nowego rozporządzenia.

Należy podkreślić, że ustawodawca nie dokonał żadnej zmiany w dotychczasowym brzmieniu art. 15 a ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, stanowiącego upoważnienie do wydania przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji przedmiotowego rozporządzenia, a przy okazji nowelizacji ustawy dokonał jedynie innego usytuowania powyższego przepisu, umieszczając go w całości bez zmian jako art. 13a ust 12.

W projekcie rozporządzenia przewidziano uchylenie dotychczasowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowane rozporządzenie nie oddziałuje na sytuację prawną formacji.

2. Konsultacje społeczne.

W procesie uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wiąże się ze skutkami finansowymi po stronie wydatków budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Przepisy rozporządzenia nie będą miały istotnego wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie wysokości środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz dokumentów, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem

Na podstawie art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na czas trwania planowanego pobytu na tym terytorium oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt;
- 2) dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania środków utrzymania zgodnie z prawem;
- 3) cel i długość planowanego pobytu cudzoziemca, ze względu na który następuje różnicowanie wymaganej wysokości środków, które cudzoziemiec powinien posiadać.

§ 2. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu nieprzekraczający 3 dni powinien posiadać środki utrzymania na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia, tranzytu i powrotu do państwa pochodzenia, w wysokości co najmniej 300 złotych albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

2. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres pobytu powyżej 3 dni powinien posiadać środki utrzymania na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 1, w wysokości co najmniej 100 złotych na każdy dzień pobytu albo równowartość tej kwoty w walutach obcych.

3. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków utrzymania niezbędnych do pokrycia kosztów zakwaterowania, wyżywienia, tranzytu i powrotu do państwa pochodzenia w wysokości, o której mowa w ust. 1 i 2, są:

- 1) czek podróżny lub karta kredytowa;
- 2) zaświadczenie o posiadaniu środków płatniczych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości nie mniejszej niż określona w ust. 1 i 2, potwierdzone pieczęcią i podpisem

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

upoważnionego pracownika tego banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, wystawione najpóźniej na miesiąc przed przekroczeniem granicy;

- 3) oryginał zaproszenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

4. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca środków utrzymania niezbędnych do pokrycia kosztów tranzytu lub powrotu do państwa pochodzenia, mogą być także:

- 1) bilet uprawniający do podróży do kraju pochodzenia lub innego państwa;
- 2) dokument uprawniający do używania posiadanego środka transportu.

§ 3. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który:

- 1) jest uczestnikiem imprezy turystycznej, obozu młodzieżowego, zawodów sportowych,
  - 2) ma opłacone koszty pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej,
  - 3) przyjeżdża do placówki leczniczo-sanatoryjnej,
- powinien posiadać kwotę co najmniej 20 złotych na każdy dzień pobytu, nie mniej jednak niż 100 złotych, na każdy dzień pobytu albo ich równowartość w walutach obcych.

2. Dokumentami, które mogą potwierdzić cel planowanego pobytu przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) dokument potwierdzający uczestnictwo w imprezie turystycznej, obozie młodzieżowym lub zawodach sportowych;
- 2) dowód wniesienia opłat za pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie obejmującym co najmniej koszty zakwaterowania i wyżywienia;
- 3) skierowanie do placówki leczniczo-sanatoryjnej.

3. Dokument potwierdzający uczestnictwo w imprezie turystycznej, obozie młodzieżowym lub zawodach sportowych, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powinien zawierać imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres cudzoziemca, w przypadku przyjazdu indywidualnego, lub liczbę osób objętych zbiorową imprezą turystyczną, oraz w szczególności:

- 1) dane wystawcy dokumentu, a w szczególności jego nazwę i siedzibę;
- 2) dane dotyczące organizatora i realizatora usług turystycznych;
- 3) termin oraz miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) szczegółowy wykaz usług turystycznych, a w przypadku wycieczki turystycznej - jej dokładną trasę;
- 5) potwierdzenie opłacenia kosztów usługi turystycznej, z wyszczególnieniem kosztów zakwaterowania i wyżywienia oraz ceny tej usługi.

§ 4. 1. Cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia lub kontynuowania studiów, uczestniczenia w badaniach naukowych lub szkoleniach powinien posiadać kwotę 1.600 złotych albo jej równowartość w walutach obcych na pokrycie kosztów zakwaterowania i wyżywienia przez okres pierwszych 2 miesięcy pobytu na tym terytorium.

2. Dokumentami, które mogą potwierdzić posiadanie przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, środków utrzymania niezbędnych do pokrycia kosztów zakwaterowania i wyżywienia, są:

- 1) zaświadczenie o posiadaniu środków płatniczych w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w wysokości nie mniejszej niż określona w ust. 1, potwierdzone pieczęcią i podpisem upoważnionego pracownika banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, wystawione najpóźniej na miesiąc przed przekroczeniem granicy;
- 2) oryginał zaproszenia, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
- 3) dokument potwierdzający przyznanie stypendium.

3. Dokumentem, który może potwierdzić cel planowanego pobytu, o którym mowa w ust. 1, jest zaświadczenie o przyjęciu na studia, uczestniczeniu w badaniach naukowych lub szkoleniu.

4. W przypadku gdy z zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, wynika, że cudzoziemiec podejmuje studia, uczestniczy w badaniach naukowych lub szkoleniu na zasadach odpłatności, jest wymagany także dowód wniesienia opłaty za pierwszy rok nauki lub za cały okres nauki, gdy jest krótszy niż rok, albo potwierdzenie posiadania środków w wysokości wystarczającej do uiszczenia opłaty, wynikającej z tego zaświadczenia.

§ 5. W przypadku gdy cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdza posiadanie środków utrzymania w walucie obcej, do przeliczenia jej na walutę polską stosuje się średni kurs tej waluty ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym wjazd cudzoziemca na to terytorium.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2007 r. w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków (Dz. U. Nr 217, poz. 1616).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ..... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, rozporządzenia określającego wysokość środków utrzymania, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na czas trwania planowanego pobytu na tym terytorium oraz na powrót do państwa pochodzenia lub na tranzyt, dokumenty, które mogą potwierdzić możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem oraz cel i długość planowanego pobytu, jeżeli ze względu na ten cel lub długość planowanego pobytu następuje zróżnicowanie wysokości środków.

Dotychczas problematyka ta uregulowana była w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2007r. w sprawie wysokości środków finansowych, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dokumentów, które mogą potwierdzić posiadanie tych środków (Dz. U. Nr 217, poz. 1616). W związku ze zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia konieczne było wydanie nowego rozporządzenia.

Projektowane w rozporządzeniu zmiany wynikają z nadania nowego brzmienia art. 15 ustawy o cudzoziemcach, które ma na celu pełniejsze dostosowanie polskich przepisów do rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1).

Z uregulowań kodeksu granicznego Schengen wynika, że od cudzoziemców wjeżdżających na pobyty krótkoterminowe wizowe i bezwizowe nie można żądać okazania ubezpieczenia kosztów leczenia, a także, że środki na pokrycie kosztów utrzymania nie mogą obejmować kosztów leczenia. Stąd projektowane rozporządzenie nie będzie już określało wysokości środków na pokrycie kosztów leczenia, które powinien posiadać cudzoziemiec wjeżdżający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W projekcie rozporządzenia dostosowano również terminologię do wynikającej z art. 15 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach.

Projektowane rozporządzenie będzie miało zastosowanie przy wjazdach cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu pobytu nieprzekraczającego trzech miesięcy w okresie sześciomiesięcznym, których warunki reguluje rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), jak również przy pozostałych wjazdach, których warunki reguluje ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Przy określaniu w projekcie rozporządzenia wysokości środków finansowych na pokrycie kosztów zakwaterowania, wyżywienia, tranzytu i powrotu do kraju pochodzenia, zgodnie z regulacją art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólny kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), brano pod uwagę średnie koszty taniego wyżywienia i

zakwaterowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz długość i cel pobytu cudzoziemca na tym terytorium. Została zachowana dotychczasowa wysokość podstawowych kwot tych środków, tzn. w przypadku pobytu na okres powyżej 3 dni jest to 100 zł na każdy dzień pobytu (§ 2 ust. 2 projektu) oraz 300 zł - w przypadku wjazdów na okres pobytu nieprzekraczający 3 dni (§ 2 ust. 1 projektu).

Pozostałe przepisy projektu rozporządzenia pozostają bez zmian w stosunku do regulacji określonych w obecnie obowiązującym rozporządzeniu.

W projekcie rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
  - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
  - b) wojewodów,
  - c) organy Służby Celnej,
  - d) organy Straży Granicznej,
  - e) organy Policji.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

W związku z tym, że projekt rozporządzenia nie wprowadza rozwiązań, z którymi wiązałyby się konieczność poniesienia jakichkolwiek kosztów, wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i sektora finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie wykazu chorób mogących stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz kryteria pozwalające rozpoznać lub
podejrzewać wystąpienie chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia
publicznego**

Na podstawie art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wykaz chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie lub podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) kryteria pozwalające rozpoznać lub podejrzewać wystąpienie chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego.

§ 2. Określa się wykaz chorób, mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie i podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Za osobę podejrzaną o zachorowanie na choroby określone w załączniku do rozporządzenia uważa się osoby, u których stwierdza się jednocześnie występowania dwóch lub więcej spośród wymienionych niżej objawów:

- 1) gorączki;

---

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 216, poz. 1607).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 Nr 70, poz. 416 i Nr ... , poz. ...

- 2) zapalnych zmian skórnych lub wysypki;
- 3) zaburzeń świadomości;
- 4) kaszlu;
- 5) krwawienia;
- 6) biegunki;
- 7) duszności.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ZDROWIA

**Wykaz chorób, mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których
rozpoznanie lub podejrzenie wystąpienia może stanowić podstawę odmowy wjazdu
cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

- 1) gruźlica w okresie prątkowania,
- 2) błonica,
- 3) cholera,
- 4) dur brzuszny,
- 5) dury rzekome A, B, C,
- 6) dur wysypkowy (w tym choroba Brill-Zinssera),
- 7) dżuma,
- 8) grypa H7 i H5,
- 9) nagminne porażenie dziecięce oraz inne ostre porażenia wiotkie, w tym zespół
Guillain-Barré,
- 10) ospa prawdziwa,
- 11) zespół ostrej niewydolności oddechowej (SARS),
- 12) tularemia,
- 13) wąglik,
- 14) wścieklizna,
- 15) zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych i mózgu,
- 16) wirusowe gorączki krwotoczne, w tym żółta gorączka.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw zdrowia zawartego w art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 4126 i Nr ...., poz. ....).

Regulacje projektowanego rozporządzenia przyczynią się do realizacji polityki zdrowotnej państwa, której celem jest zapobieganie i zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w szczególności poprzez eliminację zagrożeń epidemiologicznych związanych z możliwością zawleczenia do kraju wysoce zakaźnych i szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych. Projekt rozporządzenia określa wykaz chorób mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, których rozpoznanie i podejrzenie może stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także sposób postępowania z osobą chorą lub podejrzaną o zachorowanie na chorobę stanowiącą zagrożenie dla zdrowia publicznego.

Przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zakażeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600) znajdują zastosowanie przy zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, a więc wobec osób chorych, podejrzanych o zachorowanie, które przekroczyły granice kraju. Jednocześnie przepis art. 21 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach przewiduje możliwość odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli wjazd i pobyt cudzoziemca może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego. O ile inne wymienione w art. 21 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach przyczyny mogące stanowić podstawę odmowy wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są ściśle formalne i mogą być łatwo weryfikowane przez komendanta placówki Straży Granicznej dokonującego odprawy granicznej, to kryterium zdrowotne odmowy jest kryterium, którego zasadność stosowania przy odmowie wjazdu jest trudna do ustalenia przez funkcjonariusza Straży Granicznej. Może to z jednej strony spowodować, że osoba chora na chorobę mogącą powodować poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego zostanie wpuszczona na terytorium kraju, a z drugiej strony może być przyczyną zarzutu nieuzasadnionego dyskryminowania cudzoziemców próbujących przekroczyć granicę przy nadużywaniu wspomnianego przepisu. Przedmiotowa regulacja wymienia wykaz chorób zakaźnych podlegających w Polsce obowiązkowej hospitalizacji i kwarantannowych z uwzględnieniem projektowanych w tym zakresie zmian (uszczegółowieniem wykazu) w związku z przewidywanym wejściem w życie ustawy o zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Regulacja określa kryteria dużych objawów klinicznych wskazujących na możliwość (podejrzenie) zachorowania na te choroby w celu ustanowienia wytycznych merytorycznych działania komendantów placówek Straży Granicznej nieposiadających kwalifikacji do rozpoznawania chorób zakaźnych, a przez to zapobieżeniu całkowitej dowolności tych działań.

Należy też zauważyć, że osoba chora na szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną chorobę może sama powodować zagrożenie dla zdrowia publicznego w obszarze przejścia granicznego, szczególnie na obszarze przejść granicznych położonych na lotniskach, co może stanowić zagrożenie dla innych osób przekraczających granicę.

Przedmiotowa regulacja określa ponadto tryb postępowania Straży Granicznej w przypadku stwierdzenia obecności w obszarze przejścia granicznego osoby chorej lub podejrzanej o zachorowanie na chorobę mogącą powodować zagrożenie dla zdrowia

publicznego, wskazując na konieczność czasowego izolowania tej osoby (od 2006 r. przejścia graniczne są wyposażone w pomieszczenia służące temu celowi) do czasu zawrócenia jej z granicy lub zbadania przez lekarza. W szczególności przewiduje powiadamianie właściwego dla obszaru przejścia granicznego państwowego granicznego inspektora sanitarnego oraz przekazywanie organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej danych osób przekraczających granicę chorych lub podejrzanych o zachorowanie oraz osób mających z nimi styczność w zakresie istotnym dla prowadzenia dochodzenia epidemiologicznego, powiadamiania międzynarodowych sieci nadzoru nad chorobami zakaźnymi oraz wszczynania postępowań administracyjnych w celu nałożenia na te osoby obowiązku hospitalizacji, izolacji, kwarantanny lub poddawania się nadzorowi epidemiologicznemu, które to działania są przewidziane przepisami ustawy o chorobach zakaźnych i zakażeniach. Należy stwierdzić, że zakres przekazywanych na żądania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej danych tych osób jest zgodny z zakresem danych podlegających rejestracji na podstawie przepisów ustawy o chorobach zakaźnych i zakażeniach

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i przepisów technicznych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Rozporządzenie nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Projektowane rozporządzenie obejmuje zakresem regulacji organy Straży Granicznej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz cudzoziemców wjeżdżających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zakres konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom (w ramach konsultacji społecznych) z Państwowym Zakładem Higieny w Warszawie, Krajowym Konsultantem w dziedzinie epidemiologii, Krajowym Konsultantem w dziedzinie chorób zakaźnych, Krajowym konsultantem w dziedzinie zdrowia publicznego, Naczelną Izbą Lekarską, Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych, rektorom akademii medycznych, związkami zawodowymi.

Projekt zostanie również opublikowany na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Zdrowia.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione w niniejszej ocenie skutków regulacji po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowa regulacja nie zwiększa wydatków sektora finansów publicznych, a może się przyczynić do zmniejszenia wydatków związanych z koniecznością finansowania z budżetu kosztów obowiązkowej hospitalizacji, izolacji lub kwarantanny osób (szczególnie nieubezpieczonych cudzoziemców) chorych lub podejrzanych o zachorowanie na wysoce zakaźne i szczególnie niebezpieczne choroby stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Regulacje proponowane w projekcie nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacje proponowane w projekcie nie będą miały wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Regulacje proponowane w projekcie nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi

Regulacje projektowanego rozporządzenia przyczynią się do realizacji polityki zdrowotnej państwa, której celem jest zapobieganie i zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, w szczególności poprzez eliminację zagrożeń epidemiologicznych związanych z możliwością zawleczenia do kraju wysoce zakaźnych i szczególnie niebezpiecznych chorób zakaźnych.

8. Wpływ regulacji na stan/ochronę środowiska naturalnego

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na stan i ochronę środowiska naturalnego.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie sposobu postępowania po zatrzymaniu w toku kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

Na podstawie art. 24j ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania po zatrzymaniu w toku kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, zwanego dalej „zezwoleńiem”, oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

§ 2. 1. Komendant placówki Straży Granicznej po zatrzymaniu zezwolenia, wydaje zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia.

2. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym:

- 1) pierwszy egzemplarz - otrzymuje cudzoziemiec, któremu zatrzymano zezwolenie;
- 2) drugi egzemplarz - dołącza się do zatrzymanego zezwolenia;
- 3) trzeci egzemplarz - pozostaje w dokumentacji organu zatrzymującego.

3. Odbiór zaświadczenia powinien być potwierdzony na wszystkich egzemplarzach podpisem cudzoziemca.

4. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. 1. Komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie przekazuje zezwolenie, za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się za pokwitowaniem przez pocztę, poprzez funkcjonariusza Straży Granicznej lub inne upoważnione osoby lub organy.

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

w porozumieniu:

**MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..... (poz. ...)

.....
(miejscowość) (data)

**KOMENDANT
PLACÓWKI STRAŻY GRANICZNEJ**
W.....

ZAŚWIADCZENIE O ZATRZYMANIU ZEZWOLENIA

Na podstawie art. 24j ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr..., poz.....)

Zatrzymuję zezwolenie na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego

nr..... wydane przez .....
(nazwa organu, który wydał zezwolenie)

Panu/i/.....
(imię i nazwisko)

Obywatelowi/ce/.....
(nazwa państwa)

Urodzonemu/nej/.....
(data i miejsce urodzenia)

Legitymującemu/cej/ się .....
(nazwa dokumentu)

Seria i numer.....wydanym przez .....
(nazwa organu)

W dniu.....ważnym do dnia.....

**Komendant
Placówki Straży Granicznej**
W.....

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24j ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...). Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu postępowania po zatrzymaniu w toku kontroli granicznej zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego zatrzymanym w wyniku kontroli granicznej, w celu uniemożliwienia korzystania z tego zezwolenia.

Zezwolenie, w trybie określonym w projektowanym rozporządzeniu, zgodnie z § 3 organ zatrzymujący niezwłocznie przekazuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Straży Granicznej do ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Ustawodawca określił również formę przekazania przedmiotowego zezwolenia. W § 2 określono także, że organ zatrzymujący przedmiotowe zezwolenie wydaje zaświadczenie potwierdzającego zatrzymanie zezwolenia. Zgodnie z ust. 2 ww. przepisu zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia sporządza się w 3 egzemplarzach. Projektowane rozporządzenie określa również wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

W projekcie rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Cudzoziemcy, którym zostało zatrzymane zezwolenie oraz organy uprawnione do kontroli granicznej.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przedmiotowe rozporządzenie nie zwiększy konkurencyjności gospodarki i nie będzie miało wpływu na przedsiębiorczość.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny:

Przedmiotowe rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zakres konsultacji:

Projekt rozporządzenia w procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie wzoru formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego i wzoru zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego

Na podstawie art. 24k ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku;
- 2) wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego,

§ 2. 1. Wzór wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego dołącza się po dwie aktualne fotografie cudzoziemca, którego wniosek dotyczy, nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe, o wymiarach 4,5 cm x 3,5 cm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami patrzącą na wprost, z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy.

2. Osoba z wadą wzroku, nosząca okulary z ciemnymi szklami, może dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie przedstawiające osobę z nakryciem głowy; nakrycie to nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

**W porozumieniu:
MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ....

Załączniki do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

**WNIOSEK O WYDANIE ZEZWOLENIA
NA PRZEKRACZANIE GRANICY
W RAMACH MAŁEGO RUCHU
GRANICZNEGO**

Pieczętka urzędu

Formularz wniosku jest bezpłatny

1. Nazwisko				aktualna fotografia
2. Inne nazwiska (nazwisko rodowe,)				
3. Imiona				
M/M ☐ K/F ☐		4. Miejsce urodzenia		5. Obywatelstwo
Data Urodzenia DDMMRRRR		6. Numer paszportu		7. Wydany przez
8. Wydany dnia		9. Ważny do		WYPEŁNIA URZĄD: Data złożenia wniosku ..... Przyjmujący wniosek .....
10. Adres stałego zamieszkania			Od dnia	
Miejscowość		Powiat/Rejon		
Województwo				
11. Cel podróży do polskiej strefy przygranicznej				Dodatkowe dokumenty ☐ Paszport ☐ Potwierdzenie miejsca zamieszkania ☐ Dowód osobisty ☐ Zaświadczenie o zameldowaniu ☐ Inne
Odwiedziny	Działalność gospodarcza	Kontakty rodzinne		
Kultura	Pobyt służbowy	Współpraca transgraniczna		
Odwiedzanie grobów	Inne			
12. Uzasadnienie wniosku o wydanie zezwolenia				Decyzja:

13. Dane osoby/firmy/institucji w polskiej strefie przygranicznej, które będą odwiedzane w trakcie pobytów w RP			☐ Odmowa wydania ☐ Wydanie zezwolenia Zezwolenie ważne Od dnia..... Do dnia..... Data, pieczęć i podpis osoby podejmującej decyzję .....
Nazwisko i imię/Nazwa firmy lub instytucji		Numer telefonu i faksu	
Pełny adres			
Miejscowość	Gmina	Powiat	
Województwo			

14. Inne wcześniej uzyskane zezwolenia do przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego (Seria Numer)	
Organ wydający	
Data wydania	Data ważności

15. Data oraz okoliczności ewentualnego unieważnienia lub cofnięcia wcześniej posiadanego zezwolenia
.....
.....
.....
.....

16. Jestem świadomy/a i wyrażam zgodę, aby zawarte w niniejszym formularzu dane osobowe dotyczące mojej osoby, były przekazywane odpowiednim organom w państwach obszaru Schengen i, w razie konieczności, mogły być przetwarzane w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia. Dane te mogą być wprowadzane i przechowywane w bazach danych udostępnianych właściwym organom w państwach obszaru Schengen.

Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą powyższe dane są prawdziwe i pełne. Wiem, że podanie fałszywych danych spowoduje odmowę wydania zezwolenia lub unieważnienie wydanego już zezwolenia, jak również może spowodować dla mnie konsekwencje karne zgodnie z polskim prawem.

Oświadczam, że zostałem poinformowany/a, iż zezwolenie upoważnia mnie do przebywania jedynie w strefie przygranicznej oznaczonej w zezwoleniu oraz, że przekroczenie granicy tej strefy będzie podstawą do unieważnienia wydanego zezwolenia oraz odmowy wydania kolejnego zezwolenia. Zobowiązuję się opuścić obszar strefy najpóźniej ostatniego dnia okresu pobytu, do którego uprawnia wydane mi zezwolenie.

Potwierdzam także, że zostałem/zostałam poinformowany/a, iż przekazanie zezwolenia innej osobie stanowi poważne naruszenie przepisów prawa polskiego. Zobowiązuję się również do natychmiastowego poinformowania organu wydającego zezwolenie o fakcie jego zagubienia a w przypadku zagubienia zezwolenia w czasie pobytu w polskiej strefie przygranicznej do poinformowania o powyższym właściwy organ Straży Granicznej. Jestem świadomy/a, iż naruszenie tych zasad będzie stanowiło przesłankę do unieważnienia wydanego mi zezwolenia oraz odmowy wydania nowego dokumentu.

Jestem świadomy/a faktu, że posiadanie zezwolenia stanowi tylko jeden z warunków wjazdu na terytorium polskiej strefy przygranicznej. Uzyskanie zezwolenia nie oznacza nabycia prawa do odszkodowania w przypadku odmówienia mi prawa wjazdu na terytorium polskiej strefy przygranicznej, w przypadku braku spełnienia warunków określonych w umowie o małym ruchu granicznym. Warunki, które należy spełnić przy wjeździe, mogą być każdorazowo sprawdzone przy wjazdach na terytorium polskiej strefy przygranicznej.

Miejsce	Data	Podpis własnoręczny wnioskodawcy (w przypadku małoletniego podpis przedstawiciela prawnego)	
.....	.....	.....	.....

WZÓR PODPISU

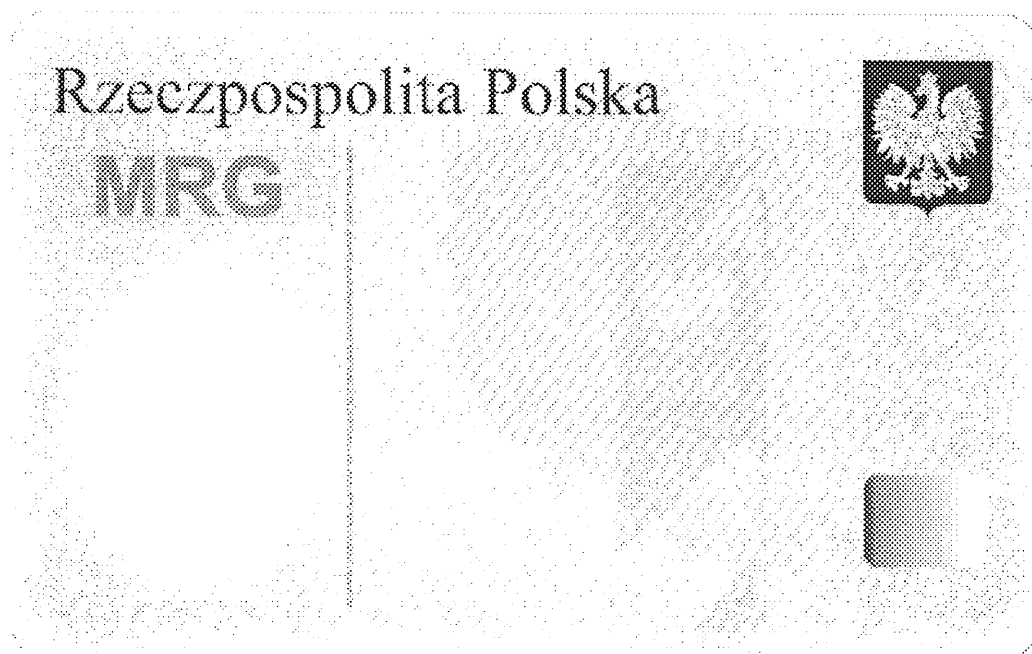
<i>aktualna fotografia</i>	
----------------------------	--

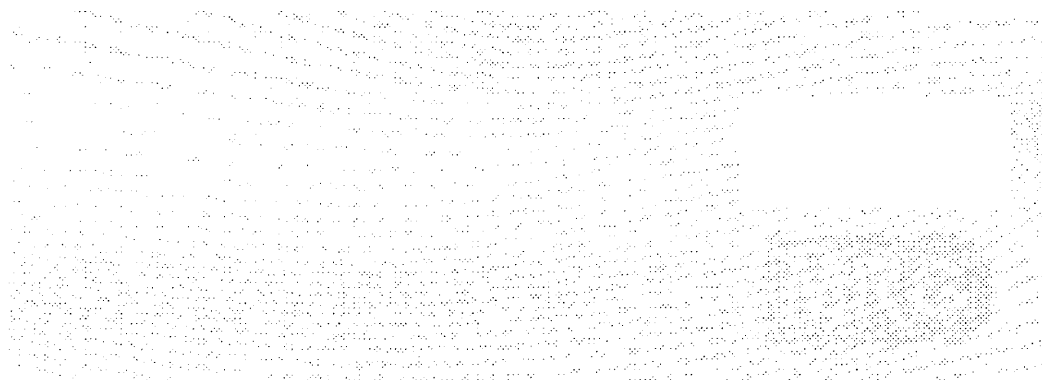
WZÓR

ZEZWOLENIE NA PRZEKRACZANIE GRANICY W MAŁYM RUCHU GRANICZNYM

AWERS

REWERS

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 24k ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...), w brzmieniu nadanym ustawą z dnia ..... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, rozporządzenia określającego wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku, a także wzoru zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z faktu, że w ustawie o cudzoziemcach wprowadzono nowe przepisy regulujące zasady przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego.

Przepisy regulujące zasady przekraczania granicy w ramach małego ruchu granicznego przewidują, że cudzoziemcy zamieszkujący strefę przygraniczną państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską, przekraczający granicę w celu pobytu w granicach polskiej strefy przygranicznej na podstawie ważnego zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, na zasadach określonych w umowie w sprawie małego ruchu granicznego zawartej przez to państwo z Rzeczpospolitą Polską, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

W związku z powyższym w § 1 pkt 1 projektu rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie określa wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

W konsekwencji w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia określono wzór formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego.

W projektowanym rozporządzeniu wskazano ponadto, że cudzoziemiec jest obowiązany dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego dwie aktualne fotografie nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe, o wymiarach 4,5 cm. x 3,5 cm., przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami patrzącą na wprost, z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy. Osoba z wadą wzroku, nosząca okulary z ciemnymi szklami, może dołączyć do wniosku o wydanie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie przedstawiające osobę z nakryciem głowy, jednakże nakrycie to nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

Projektowane rozporządzenie określa również wzór zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego, zgodnie z § 1 pkt 2. Określony w załączniku nr 2 do projektu rozporządzenia wzór zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego uwzględnia wymogi określone w art. 15d ust. 3 i w przepisach art. 7 ust. 3 i art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiającego przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniającego postanowienia Konwencji z Schengen (Dz. Urz. UE L 405 z 30.02.2006, str. 3).

W projekcie rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru formularza wniosku o wydanie zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego, liczby fotografii i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosku oraz wzoru zezwolenia na przekroczenie granicy w ramach małego ruchu granicznego będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
  - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
  - b) konsulów,
  - c) organy Służby Celnej,
  - d) organy Straży Granicznej,
  - e) organy Policji.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych oraz Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Koszty związane z wydaniem projektowanego rozporządzenia będą obejmowały opracowanie projektu, zakup i wykonanie poliwęglanowych blankietów zezwoleń na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego (200.000 szt.) i wyniosą 5 000 000,00 zł.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie dokumentów oraz wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych,
kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych
oraz innych osób**

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dokumenty potwierdzające pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innym osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także ich status;
- 2) wzory dokumentów, o których mowa w pkt 1;
- 3) oznaczenie wiz wydawanych osobom, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Dokumentami, o których mowa w § 1 pkt 1, są następujące legitymacje oraz zaświadczenie:

- 1) legitymacja dyplomatyczna, według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia, wydawana szefom i członkom personelu dyplomatycznego misji dyplomatycznych państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) legitymacja służbowa, według wzoru określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, wydawana członkom personelu administracyjnego i technicznego oraz członkom personelu służby misji dyplomatycznych państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) legitymacja konsularna, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, wydawana kierownikom urzędów konsularnych oraz członkom personelu konsularnego państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) legitymacja konsula honorowego, według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia, wydawana konsulom honorowym w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) zaświadczenie, według wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia, wydawane innym niż wymienione w pkt 1-4 osobom korzystającym w ograniczonym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych lub

---

¹⁾ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działem administracji rządowej - sprawy zagraniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. Nr 97, poz. 870 oraz z 2003 r. Nr 118, poz. 1111).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ....

konsularnych, jeżeli za wydaniem takiego zaświadczenia przemawia ustawa, umowa lub powszechnie ustalony zwyczaj międzynarodowy.

2. Legitymacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, mogą być także wydane innym osobom zrównanym z szefami i członkami personelu misji dyplomatycznych, kierownikami urzędów konsularnych lub z członkami personelu konsularnego państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.

§ 3. 1. Wizy wydawane szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oznacza się symbolem „D”.

2. Na naklejce wizowej w polu „uwagi” zamieszcza się napis „cel wydania:” i następujące oznaczenia:

- 1) „DYPLOMATYCZNA” - w przypadku wjazdu i pobytu szefów i członków personelu dyplomatycznego misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i urzędników konsularnych państw obcych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członków ich rodzin;
- 2) „SŁUŻBOWA” - w przypadku wjazdu i pobytu członków personelu administracyjnego i technicznego, członków personelu służby misji dyplomatycznych, pracowników konsularnych, członków personelu służby urzędów konsularnych państw obcych oraz innych osób skierowanych do pracy w Rzeczypospolitej Polskiej oraz przyjeżdżających służbowo zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także członków ich rodzin;
- 3) „KURIERSKA” - w przypadku wjazdu i pobytu kurierów dyplomatycznych i konsularnych.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 16 listopada 2003 r. w sprawie dokumentów i wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób (Dz. U. Nr 225, poz. 2234, z 2007 r. Nr 163, poz. 1163 oraz z 2008 r. Nr 48, poz. 287).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH**

**W porozumieniu:
MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia ..... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR LEGITYMACJI DYPLOMATYCZNEJ

awers

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

LEGITYMACJA DYPLOMATYCZNA Nr

Imię

Nazwisko

Stanowisko

Data wydania

Legitymacja ważna do

Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego

rewers

Wzywa się właściwe władze, aby posiadaczowi niniejszej legitymacji okazywały należne względy i udzielały w razie potrzeby niezbędnej pomocy.

Niniejszy dokument powinien niezwłocznie zostać zwrócony Ministerstwu Spraw Zagranicznych z chwilą utraty przez okaziciela oficjalnego statusu w Polsce.

This document must be returned to the Ministry of Foreign Affairs immediately upon the termination of the official status of its bearer in Poland.

Ce document doit être restitué sans délai au Ministère des Affaires Etrangères dès que le statut officiel de son titulaire prend fin en Pologne.

Legitymacja ofoliowana, wykonana na papierze ze znakiem wodnym umiejscowionym – „Orzeł”, z zabezpieczeniem chemicznym, z włóknami widocznymi w VIS, z włóknami niewidocznymi w VIS i świecącymi w UV.

WZÓR LEGITYMACJI SŁUŻBOWEJ

awers

The image shows the front side of a Polish official passport. It features the Polish coat of arms (Orzeł) at the top center. Below it, the text reads: "RZECZPOSPOLITA POLSKA" and "MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH". The title "LEGITYMACJA SŁUŻBOWA Nr" is followed by fields for "Imię", "Nazwisko", and "Stanowisko". At the bottom left, it says "Data wydania" and "Legitymacja ważna do". At the bottom right, it says "Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego".

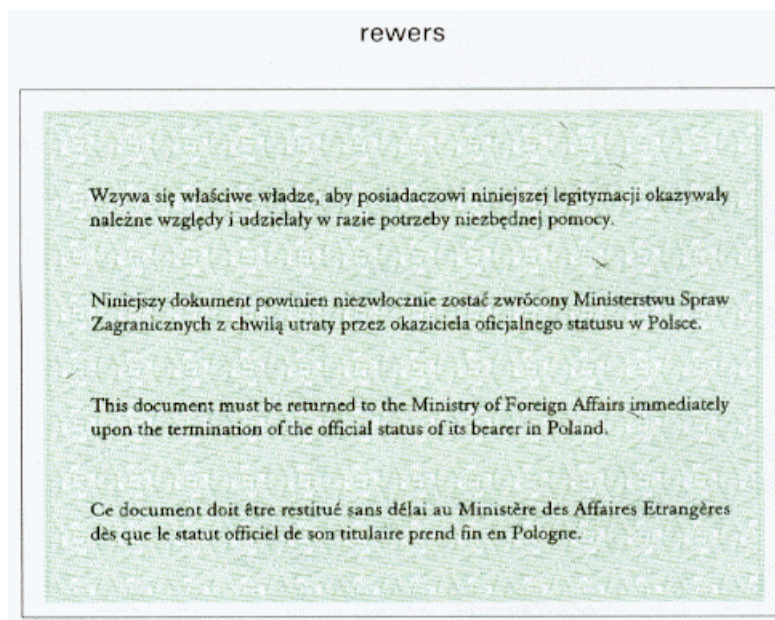
rewers

The image shows the back side of a Polish official passport. It contains three paragraphs of text in Polish, English, and French, all enclosed in a rectangular border. The Polish text reads: "Wzywa się właściwe władze, aby posiadaczowi niniejszej legitymacji okazywały należne względy i udzielały w razie potrzeby niezbędnej pomocy." and "Niniejszy dokument powinien niezwłocznie zostać zwrócony Ministerstwu Spraw Zagranicznych z chwilą utraty przez okaziciela oficjalnego statusu w Polsce." The English text reads: "This document must be returned to the Ministry of Foreign Affairs immediately upon the termination of the official status of its bearer in Poland." The French text reads: "Ce document doit être restitué sans délai au Ministère des Affaires Etrangères dès que le statut officiel de son titulaire prend fin en Pologne."

Legitymacja ofoliowana, wykonana na papierze ze znakiem wodnym umiejscowionym – „Orzeł”, z zabezpieczeniem chemicznym, z włóknami widocznymi w VIS, z włóknami niewidocznymi w VIS i świecącymi w UV.

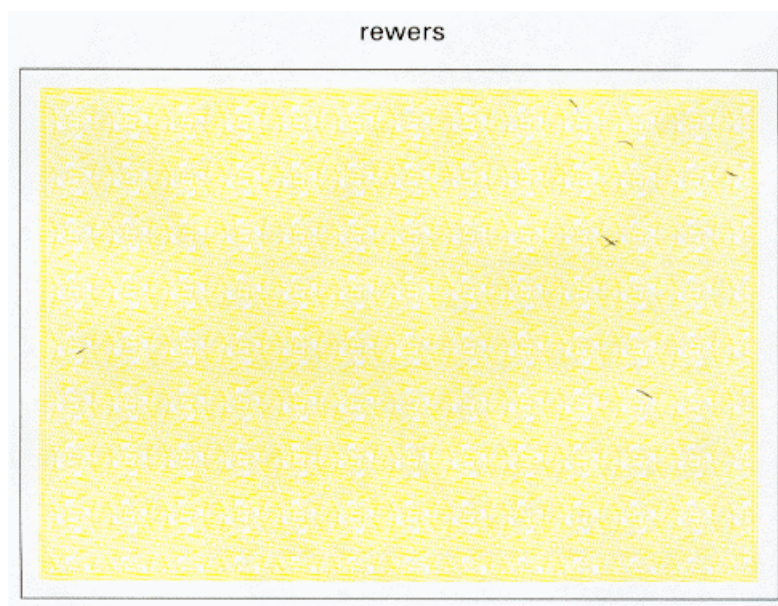

WZÓR LEGITYMACJI KONSULARNEJ

Legitymacja ofoliowana, wykonana na papierze ze znakiem wodnym umiejscowionym – „Orzeł”, z zabezpieczeniem chemicznym, z włóknami widocznymi w VIS, z włóknami niewidocznymi w VIS i świecącymi w UV.

WZÓR LEGITYMACJI KONSULA HONOROWEGO

Legitymacja ofoliowana, wykonana na papierze ze znakiem wodnym umiejscowionym – „Orzeł”, z zabezpieczeniem chemicznym, z włóknami widocznymi w VIS, z włóknami niewidocznymi w VIS i świecącymi w UV.

WZÓR ZAŚWIADCZENIA

awers

	
RZECZPOSPOLITA POLSKA MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH	
ZAŚWIADCZENIE	
Imię	
Nazwisko	
Data wydania	
Data ważności	Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego

rewers

--

Legitymacja ofoliowana, wykonana na papierze ze znakiem wodnym umiejscowionym – „Orzeł”, z zabezpieczeniem chemicznym, z włóknami widocznymi w VIS, z włóknami niewidocznymi w VIS i świecącymi w UV.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 47 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...). Przepis upoważnia ministra właściwego do spraw zagranicznych, do wydania rozporządzenia określającego dokumenty potwierdzające pełnienie funkcji szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innym osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, a także ich status, wzory tych dokumentów oraz oznaczenie wiz wydawanych ww. osobom.

Dotychczas przedmiotowa problematyka była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 16 listopada 2003 r. w sprawie dokumentów i wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób (Dz. U. Nr 225, poz. 2234, z 2007 r. Nr 163, poz. 1163 oraz z 2008 r. Nr 48, poz. 287). W związku ze zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia (dotychczas był to przepis art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach) konieczne było wydanie nowego rozporządzenia.

W projekcie rozporządzenia przewidziano uchylenie dotychczasowego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 16 listopada 2003 r. w sprawie dokumentów i wiz dla szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz innych osób.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych będą oddziaływać na szefów i członków personelu misji dyplomatycznych, kierowników urzędów konsularnych i członków personelu konsularnego państw obcych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw zagranicznych. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, gdyż wprowadzane wzory dokumentów nie ulegają zmianie w stosunku do dotychczas obowiązujących.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

w sprawie wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych oraz członków ich rodzin;
- 2) wzór wizy krajowej;
- 3) wzór blankietu wizowego;
- 4) wzory formularzy wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;
- 5) sposób odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego;
- 6) sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wypełnionego formularza wniosku o wydanie wizy w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”, lub przekazania informacji, o których mowa w art. 40 ustawy;
- 7) sposób zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży oraz anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 8) sposób odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o odmowie wydania wizy lub unieważnieniu wizy w dokumencie podróży.

§ 2. 1. Wize oznacza się następującymi symbolami:

- 1) wizę jednolitą tranzytową uprawniającą do:
  - a) przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen w drodze na terytorium innego państwa niż państwa obszaru Schengen, pod warunkiem że tranzyt nie przekracza 5 dni - „A”;
  - b) pobytu w strefie tranzytowej lotniska międzynarodowego - „B”;
- 2) wizę jednolitą pobytową - „C”;
- 3) wizę krajową - „D”;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

4) wizę krajową ważną tak samo, jak wiza jednolita pobytowa - „D + C”.

2. Na naklejce wizowej w polu „uwagi” zamieszcza się napis „cel wydania:” oraz następujące oznaczenia celu wydania dla wiz jednolitych pobytowych lub wiz krajowych:

- 1) „01” - gdy wiza jest wydawana w celu turystycznym;
- 2) „02” - gdy wiza jest wydawana w celu odwiedzin;
- 3) „03” - gdy wiza jest wydawana w celu udziału w imprezach sportowych;
- 4) „04” - gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) „05” - gdy wiza jest wydawana w celu prowadzenia działalności kulturalnej lub udziału w konferencjach międzynarodowych;
- 6) „06” - gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania zadań służbowych przez przedstawicieli organu państwa obcego oraz organizacji międzynarodowej;
- 7) „07” - gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy;
- 8) „08” - gdy wiza jest wydawana w celu wykonywania pracy zależnej od rytmu pór roku;
- 9) „09” - gdy wiza jest wydawana w celu naukowym, szkoleniowym, dydaktycznym;
- 10) „10” - gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z ochrony czasowej;
- 11) „11” - gdy wiza jest wydawana w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;
- 12) „12” - gdy wiza jest wydawana w celu dołączenia do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub przebywania z nim;
- 13) „13” - gdy wiza jest wydawana w celu udziału w programie wymiany kulturalnej lub edukacyjnej albo programie pomocy humanitarnej lub programie wakacyjnej pracy studentów;
- 14) „14” - gdy wiza jest wydawana w celu innym niż określone w art. 28 ust. 1 pkt 1-12, ust. 2 i 3 ustawy.

3. Na naklejce wizowej w polu „uwagi” zamieszcza się napis „cel wydania:” oraz następujące oznaczenia celu wydania dla wiz krajowych:

- 1) „15” - gdy wiza jest wydawana w celu udziału w postępowaniu w sprawie o udzielenie azylu;
- 2) „16” - gdy wiza jest wydawana w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 4, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3;
- 3) „17” - gdy wiza jest wydawana w celu przesiedlenia się jako członek najbliższej rodziny repatrianta;
- 4) „18” - gdy wiza jest wydawana w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 5) „19” - gdy wiza jest wydawana w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka;
- 6) „20” - gdy wiza jest wydawana w celu repatriacji.

§ 3. 1. Wzór wizy krajowej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór blankietu wizowego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór formularza wniosku o wydanie wizy określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Wzór formularza wniosku o przedłużenie wizy pobytowej określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Do wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie dołącza się po dwie aktualne fotografie osób, których wnioski dotyczy, nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe, o wymiarach 4,5 cm x 3,5 cm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami patrzącą na wprost, z otwartymi oczami, nieprzesłoniętymi włosami, z naturalnym wyrazem twarzy i zamkniętymi ustami, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy.

2. Osoba z wadą narządu wzroku, nosząca okulary z ciemnymi szklami, może dołączyć do wniosków o wydanie wizy lub jej przedłużenie fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie przedstawiające osobę z nakryciem głowy; nakrycie to nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

§ 5. 1. Przyjęcie wniosku wizowego odnotowuje się w dokumencie podróży na pierwszej wolnej, przeznaczony na wizy stronie.

2. Organy właściwe do wydania wizy, z wyłączeniem konsula, odnotowują przyjęcie wniosku wizowego przez odcisnięcie datownika oraz pieczęci urzędowej organu, który przyjął wniosek.

3. Konsul odnotowuje przyjęcie wniosku przez odcisnięcie właściwej pieczęci.

§ 6. 1. W przypadku przeprowadzania konsultacji, o których mowa w art. 39 lub 40 ustawy, konsul przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dane zamieszczone w wypełnionym formularzu wniosku o wydanie wizy w formie elektronicznej, przy użyciu sieci teleinformatycznej, w formacie XML, określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766).

2. Przekazywanie danych, o których mowa w ust. 1, odbywa się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

3. W przypadku braku możliwości przekazania danych w sposób, o którym mowa w ust. 1, dane te mogą być przekazane przy użyciu elektronicznych nośników danych, zapisane w formacie XML.

§ 7. 1. Wizę krajową zamieszcza się w dokumencie podróży na stronie, na której odnotowano przyjęcie wniosku wizowego, przez wklejenie naklejki samoprzylepnej, odpowiednio zabezpieczonej, wypełnionej przez organ wydający wizę.

2. Wizę krajową wydaną w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE anuluje się w dokumencie, w którym wiza została zamieszczona przez odcisnięcie pieczęci urzędowej oraz datownika albo przez umieszczenie adnotacji zawierającej podstawę prawną anulowania wizy, wyraz „anulowano” i podpis upoważnionego pracownika urzędu wojewódzkiego oraz przez odcisnięcie datownika.

§ 8. 1. Wydanie decyzji o odmowie wydania wizy jednolitej tranzytowej i wizy jednolitej pobytowej oraz wydanie decyzji o unieważnieniu wizy odnotowuje się w dokumencie podróży przez odcisnięcie pieczęci zawierającej rodzaj i numer decyzji, podstawę prawną jej wydania i podpis upoważnionego funkcjonariusza Straży Granicznej oraz datownika albo przez umieszczenie adnotacji zawierającej rodzaj i numer decyzji, podstawę prawną jej wydania i podpis upoważnionego funkcjonariusza Straży Granicznej oraz przez odcisnięcie datownika.

2. W przypadku decyzji o unieważnieniu wizy w dokumencie podróży należy również

odcisnąć pieczęć z napisem „anulowano”, a optycznie zmienny element naklejki wizowej, element zabezpieczający, zwany „efektem ukrytego obrazu”, oraz napis „wiza” zniszczyć przez ich zdrapanie po przekątnej, aby uniemożliwić ich późniejsze nieuprawnione wykorzystanie.

3. Unieważnienia błędnie wypełnionej naklejki wizowej w dokumencie podróży należy dokonać poprzez przekreślenie naklejki po przekątnej na krzyż. Dodatkowo element zabezpieczający, zwany „efektem ukrytego obrazu”, oraz napis „wiza” należy zniszczyć w sposób, o którym mowa w ust. 2.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. Nr 238, poz. 1749).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

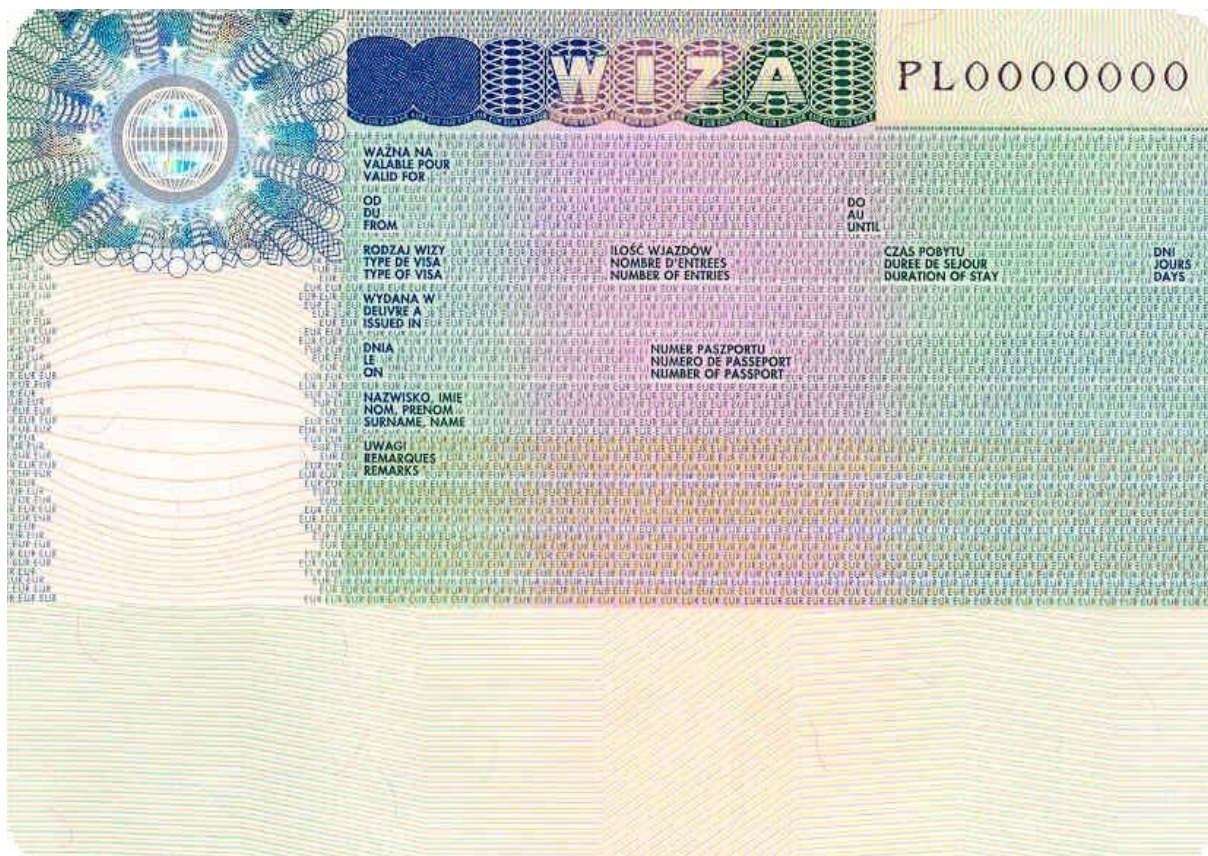
**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

**W porozumieniu:
MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Załączniki do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

WZÓR

BLANKIET WIZOWY

AWERS

*Adnotacje urzędowe
(meldunki, prolongaty)*

Rzeczpospolita Polska

(stempel urzędu)

<i>Stemple kontroli granicznej R P</i>	
<i>wjazd</i>	<i>wyjazd</i>

REWERS

*Miejsce na
fotografię*

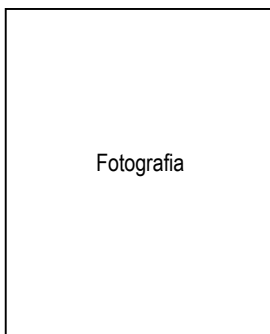
Wiza

(nazwisko)

(imię)

(data urodzenia)

(obywatelstwo)

Fotografia

Załącznik nr 3

WZÓR WNIOSEK O WYDANIE WIZY SCHENGEN

Formularz wniosku jest bezpłatny

Pieczęć organu
wydającego wizę

1. Nazwisko(a)		Wypełnia organ wydający wizę Data złożenia wniosku: Przyjmujący wniosek: Dodatkowe dokumenty: ☐ ważny paszport ☐ środki finansowe ☐ zaproszenie ☐ środek transportu ☐ ubezpieczenie zdrowotne ☐ inne:	
2. Nazwisko(a) rodowe (poprzednio używane nazwisko(a))			
3. Imiona			
4. Data urodzenia (rok-miesiąc-dzień)	5. Numer dowodu osobistego (fakultatywnie)		
6. Miejsce i kraj urodzenia			
7. Obecne obywatelstwo(a)	8. Pierwotne obywatelstwo (narodowość)		
9. Płeć ☐ mężczyzna ☐ kobieta	10. Stan cywilny ☐ wolny ☐ żonaty/zamężna ☐ w separacji ☐ rozwiedziony/a ☐ wdowiec/wdowa ☐ inne		
11. Imię ojca	12. Imię matki		
13. Rodzaj paszportu ☐ Paszport krajowy ☐ Paszport dyplomatyczny ☐ Paszport służbowy ☐ Dokument podróży (przewidziany w Konwencji Genewskiej z 1951 r.) ☐ Paszport obcego kraju ☐ Paszport marynarski ☐ Inny dokument podróży (wymienić):			Wiza: ☐ Odmowa ☐ Wydana
14. Numer paszportu	15. Wydany przez		Typ wizy: ☐ LTV ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D ☐ D + C
16. Wydany dnia	17. Ważny do		
18. Jeśli zamieszkuje Pan/Pani na stałe w innym kraju niż kraj pochodzenia, czy posiada Pan/Pani zezwolenie na powrót do tego kraju? ☐ Nie ☐ Tak (numer i data ważności)			
* 19. Wykonywany zawód			
* 20. Pracodawca, jego adres i telefon. Dla studentów - nazwa i adres uczelni			
21. Kraj docelowy	22. Typ wizy ☐ lotniskowa ☐ tranzytowa ☐ pobytowa jednolita ☐ pobytowa krajowa	23. Liczba osób objętych wizą ☐ jedną ☐ więcej ..... (ile)	
24. Wnioskowana ilość wjazdów ☐ jednokrotny ☐ dwukrotny ☐ wielokrotny		Ilość wjazdów: ☐ 1 ☐ 2 ☐ wiele Ważna od ..... do	
25. Okres pobytu: Wiza wnioskowana na _____ dni		Ważna w:	
26. Inne wizy (wydane w ciągu ostatnich 3 latach) i okres ich ważności:			
27. W przypadku tranzytu, czy posiada Pan/Pani zezwolenie na wjazd do kraju docelowego? ☐ Nie ☐ Tak, ważne do: _____ wydane przez: _____			
* 28. Wcześniejsze pobyty w Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państwach obszaru Schengen			

* Na pytania oznaczone symbolem * nie muszą odpowiadać członkowie rodziny obywatela UE lub EOG (małżonek, dziecko i pozostający na utrzymaniu wstępní). Członkowie rodziny obywatela UE lub EOG muszą przedstawić dokumenty potwierdzające pokrewieństwo.

29. Cel podróży ☐ Turystyka ☐ Działalność gospodarcza ☐ Odwiedziny ☐ Kultura/ Sport ☐ Pobyt służbowy ☐ Względy zdrowotne ☐ Praca ☐ Nauka ☐ Inne (wskazać):		Wypełnia organ wydający wizę
* 30. Data wjazdu	* 31. Data wyjazdu	
* 32. Przejście graniczne, przez które nastąpi pierwszy wjazd lub trasa tranzytu	* 33. Środki transportu	
* 34. Dane osoby/firmy przyjmującej w państwach obszaru Schengen oraz osoby kontaktowej w firmie. Jeśli nie dotyczy - nazwa hotelu lub adres w państwach obszaru Schengen.		
Nazwisko i imię/Nazwa	Numer telefonu i faksu	
Pełny adres	Adres e-mailowy	
* 35. Kto pokrywa koszty Pana/Pani podróży i pobytu? ☐ Wnioskodawca ☐ Zapraszająca osoba fizyczna ☐ Inny podmiot zapraszający (proszę podać kto i w jaki sposób oraz załączyć odpowiednie dokumenty)		
* 36. Środki na pokrycie kosztów pobytu ☐ Gotówka ☐ Czeki podróżne ☐ Karty kredytowe ☐ Zakwaterowanie ☐ Inne: ☐ Ubezpieczenie podróżne/zdrowotne. Ważne do:		
37. Nazwisko małżonka	38. Nazwisko rodowe małżonka	
39. Imię małżonka	40. Data urodzenia małżonka	
42. Dzieci (wnioski należy złożyć oddzielnie dla każdego paszportu)		
Nazwisko	Imię	Data urodzenia
1	.....	.....
2	.....	.....
3	.....	.....
43. Dane osobowe obywatela UE lub EOG, na którego utrzymaniu Pan/Pani pozostaje. Dotyczy tylko członków rodziny obywatela UE lub EOG.		
Nazwisko	Imię	
Data urodzenia	Obywatelstwo	Numer paszportu
Pokrewieństwo: ..... obywatela UE lub EOG.		
<p>44. Jestem świadomy/a i wyrażam zgodę, aby zawarte w niniejszym formularzu dane osobowe dotyczące mojej osoby zostały przekazane odpowiednim organom w państwach obszaru Schengen i, w razie konieczności, mogły być przetwarzane w zakresie niezbędnym do wydania wizy. Dane te mogą być wprowadzane i przechowywane w bazach danych udostępnianych właściwym organom w państwach obszaru Schengen.</p> <p>Na moje wyraźne żądanie organ przetwarzający mój wniosek powiadomi mnie o sposobie, w jaki mogę postępować w celu wykonania mojego prawa do sprawdzenia danych osobowych dotyczących mojej osoby oraz zmienić te dane lub je usunąć, w szczególności jeśli są niepoprawne, zgodnie z polskim prawem.</p> <p>Oświadczam, że zgodnie z moją wiedzą powyższe dane są prawdziwe i pełne. Wiem, że podanie fałszywych danych spowoduje odmowę wydania wizy lub unieważnienie wydanej już wizy, może również spowodować dla mnie konsekwencje karne zgodnie z polskim prawem.</p> <p>Zobowiązuję się opuścić terytorium państw obszaru Schengen najpóźniej ostatniego dnia okresu pobytu, do którego uprawnia wydana mi wiza.</p> <p>Jestem świadomy/a faktu, że posiadanie wizy stanowi tylko jeden z warunków wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen. Uzyskanie wizy nie oznacza nabycia prawa do odszkodowania w przypadku odmówienia mi prawa wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen, w przypadku braku spełnienia warunków określonych w art. 5 ust. 1 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen. Warunki, które należy spełnić przy wjeździe, zostaną ponownie sprawdzone przy wjeździe na terytorium państw obszaru Schengen.</p>		
45. Adres zamieszkania wnioskodawcy		46. Numer telefonu
47. Miejscowość i data		48. Podpis (w przypadku osób małoletnich podpis przedstawiciela ustawowego)

WZÓR

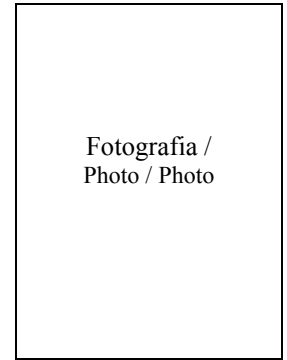
Załącznik nr 4

(pieczęć organu przyjmującego wniosek) / (stamp of the authority accepting the application) / (cachet de l'organe qui reçoit la demande)

Form for date: rok / year / année, miesiąc / month / mois, dzień / day / jour

(miejsce i data złożenia wniosku) / (place and date of filing the application) / (lieu et date du dépôt de la demande)

Wniosek wypełnia się pismem blokowym alfabetem łacińskim
The application should be completed in capital letters in Latin alphabet / La demande est à remplir en majuscules, en alphabet latin
Wniosek wypełnia się w języku polskim
The application submitted in the territory of the Republic of Poland should be completed in Polish language / La demande doit être remplie en langue polonaise

WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE WIZY POBYTOWEJ
VISITOR'S VISA EXTENSION APPLICATION /
DEMANDE DE PROLONGATION DU VISA DE SEJOUR

do / to / à ..... (nazwa organu, do którego składany jest wniosek) / (name of the authority the application is filed to) / (dénomination de l'organe où la demande est déposée)

A. DANE OSOBOWE CUDZOZIEMCA / FOREIGNER'S PERSONAL DATA / COORDONNEES DE L'ETRANGER

Form for personal data: 1. Nazwisko / Surname / Nom; 2. Nazwiska poprzednie / Previous surnames / Noms précédents; 3. Imię (imiona) / Name (names) / Prénom (prénoms); 4. Imię ojca / Father's name / Prénom du père; 5. Imię matki / Mother's name / Prénom de la mère; 6. Nazwisko rodowe matki / Mother's maiden name / Nom de famille de la mère; 7. Data urodzenia / Date of birth / Date de naissance; 8. Płeć / Sex / Sexe; 9. Miejsce urodzenia / Place of birth / Lieu de naissance; 10. Kraj urodzenia (nazwa państwa) / Country of birth (name of the country) / Pays de naissance (appellation); 11. Obywatelstwo / Citizenship / Nationalité; 12. Narodowość / Citizenship / Origine

13. Stan cywilny / Marital status / Etat civil: panna / kawaler bachelor / spinster célibataire mężatka / żonaty married / single marié(e) rozwiedziona / rozwiedziony divorced / divorcé(e) wdowa / wdowiec widow / widower veuf / veuve wolny / wolna single / libre
14. Wykształcenie / Education / Niveau d'études: _____
15. Zawód wykonywany / Practised profession / Profession exercée: _____

B.

DOKUMENT PODRÓŻY / TRAVEL DOCUMENT / DOCUMENT DE VOYAGE

1. Seria / Series / Série: _____ 2. Numer / Number / Numéro: _____
3. Data wydania / Date of issue / Délivré le: _____ / _____ / _____ rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour 4. Data upływu ważności / Expiry date / Expire le: _____ / _____ / _____ rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour
5. Organ wydający / Issuing authority / Délivré par: _____
6. Liczba dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży (razem z wnioskodawcą) / Number of children and other individuals entered into the travel document (including the applicant) / Nombre d'enfants et autres personnes inscrites document de voyage (y compris le demandeur): _____

C

MIEJSCE ZAMIESZKANIA W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ / PLACE OF RESIDENCE IN THE REPUBLIC OF POLAND / LIEU DE SEJOUR EN REPUBLIQUE DE POLOGNE

1. Miejscowość / Town / Localité: _____
2. Ulica / Street / Rue: _____
3. Numer domu / House Number / Numéro du bâtiment: _____ 4. Numer mieszkania / Apartment Number / Numéro d'appartement: _____ 5. Kod pocztowy / Postal code / Code postal: _____ - _____
6. Województwo / Province / Voïvodie: _____
7. Gmina / Municipality / Commune: _____

D. OBJĘTE WNIOSEM DZIECI I INNE OSOBY WPISANE DO DOKUMENTU PODRÓŻY CUDZOZIEMCA / CHILDREN AND OTHER INDIVIDUALS ENTERED INTO FOREIGNER'S TRAVEL DOCUMENT INCLUDED UNDER THE APPLICATION / ENFANTS ET AUTRES PERSONNES ENGLOBÉES PAR LA DEMANDE ET INSCRITES AU DOCUMENT DE VOYAGE DE L'ÉTRANGER

Imię (imiona) i nazwisko / Surname and Name / Nom et Prénom	Płeć (K/M) / Sex (F/M) / Sexe (K/M)	Imię ojca / Father's name / Prénom du père	Imię i nazwisko rodowe matki / Mother's maiden name / Nom de famille de la mère	Data i miejsce urodzenia / Date and place of birth / Date et lieu de naissance	Obywatelstwo / Nationality / Nationalité	Stopień pokrewieństwa / Degree of kin / Degré de parenté
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
9.						
10.						

E.

UZASADNIENIE WNIOSKU / JUSTIFICATION OF THE APPLICATION / JUSTIFICATION DE LA DEMANDE

1. Proszę o przedłużenie wizej pobytowej / I request to extend visitor's visa / Je demande de prolonger le visa de séjour:

na okres / for a   dni / days / jours

period of / pour une période de:

Do / to / à: /   /

jedno / single / singulier   dwu / double / double   wiele / multiple / multiple | -krotnej / - crossing

2. Umotywowanie wniosku / Justification of the application / Justification de la demande:

---

5. Pobyty i podróże zagraniczne w ciągu ostatnich 5 lat (kraj, okres pobytu) / Foreign trips and visits during the last 5 years (country, period of stay) / Séjours et voyages à l'étranger durant les 5 dernières années (pays, durée du séjour):

---

6. Ostatnio wydana wiza pobytowa / Last issued visitor's visa / Le dernier visa de séjour délivré:

Rodzaj wizej (symbol) / Type of visa (symbol) / Type de visa (symbole):

F. ADNOTACJE URZĘDOWE/ OFFICIAL NOTES / ANNOTATION DE L'OFFICE

(wypełnia organ przyjmujący wniosek) / (completed by the authority reviewing the application) / (à remplir par l'organe qui reçoit la demande)

Numer systemowy osoby / System number of the individual / Numéro de la personne dans le système:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Numer systemowy wniosku / System number of the application / Numéro de la demande dans le système:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Opinie właściwych organów / pozytywna / negatywna /
Opinion of competent authorities / positive / negative /
Opinion des organes compétents: positive négative

Uwagi /
Comments /
Remarques

Rodzaj decyzji /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Type of the decision /
Type de décision:

Wydano wizę / jedno / dwu / wiele / -krotną /
Visa was issued / single / double / multiple crossing
Visa délivré: singulier double / multiple

Seria / Series /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 Numer /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Série: Number / Numéro:

Data wydania /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /
Date of issue / rok / year / année miesiąc / month / mois dzień /
Délivré le: day / jour

Okres pobytu /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 dni / days / jours
Period of stay /
Durée du séjour:

Data upływu

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 /
Expiry date / rok / year / année miesiąc / month / mois dzień /
Expire le: day / jour

Organ wydający /

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Issuing authority /
Délivré par:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Data i podpis osoby odbierającej wizę / Date and signature of the individual collecting the visa / Date et signature de la personne qui reçoit le visa:

rok / year / année	/	miesiąc / month /	/	dzień /																
		mois		day / jour																

(podpis) / (signature) / (signature)

Data, imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby rozpatrującej sprawę / Date, name, surname, position and signature of the individual handling the case / Date, prénom, nom, fonction et signature de la personne qui instruit le dossier:

rok / year / année	/	miesiąc / month /	/	dzień /																
		mois		day / jour																

(podpis) / (signature) / (signature)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...). Przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) oznaczenia wiz z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych,
- 2) wzoru wize krajowej,
- 3) wzoru blankietu wizowego,
- 4) wzorów formularzy wniosków o wydanie wize lub jej przedłużenie,
- 5) liczby fotografii i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosków,
- 6) sposobu odnotowywania przyjęcia wniosku wizowego,
- 7) sposobu przekazywania przez konsula Szeftowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wypełnionego formularza wniosku o wydanie wize w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39 lub 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach,
- 8) sposobu zamieszczania wize krajowej w dokumencie podróży oraz anulowania wize krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wize, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
- 9) sposobu odnotowywania przez komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej wydania decyzji o odmowie wydania wize lub unieważnieniu wize w dokumencie podróży.

Dotychczas problematyka ta była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców (Dz. U. Nr 238, poz. 1749). W związku ze zmianą przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia (dotychczas był to przepis art. 52 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach) konieczne było wydanie nowego rozporządzenia.

Zmiana przepisu upoważniającego do wydania przedmiotowego rozporządzenia dotyczyła wskazania, że rozporządzenie ministra właściwego do spraw wewnętrznych powinno m.in. określać również sposób przekazywania przez konsula Szeftowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wypełnionego formularza wniosku o wydanie wize w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39 lub 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach oraz sposób zamieszczania wize krajowej w dokumencie podróży, a także anulowania wize krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wize, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. W przepisie upoważniającym do wydania rozporządzenia uwzględniono również uchylenie art. 34 ustawy o cudzoziemcach, dotyczącego wydawania wiz małoletnim cudzoziemcom urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i anulowania wize wydanej przedstawicielowi ustawowemu małoletniego cudzoziemca oraz zmianę przepisu kompetencyjnego dotyczącego unieważniania wiz (art. 44 ust. 5 ustawy o

cudzoziemcach) przewidującą możliwość unieważniania wiz również przez komendanta oddziału Straży Granicznej.

Nowe rozporządzenie uwzględnia także zmiany przewidziane w rozdziale 3 ustawy o cudzoziemcach dotyczącym wiz. Nowelizacja rozdziału dotyczącego wiz w ustawie o cudzoziemcach miała na celu dalsze dostosowanie przepisów z tego zakresu do uregulowań wspólnotowych. Regulacje wskazanego rozdziału były już wielokrotnie zmieniane w związku ze zmieniającymi się przepisami Unii Europejskiej. Projektodawca dostrzegając, że przepisy wizowe wymagają wprowadzenia głębszych zmian, gdyż stały się już one mało czytelne, zdecydował o opracowaniu nowego rozdziału o wizach.

W pozostałym zakresie treść projektu rozporządzenia odpowiada treści obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie wiz dla cudzoziemców, zastępowanego przez projektowaną regulację.

W § 1 pkt 6 projektu rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie określa sposób przekazywania przez konsula Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych z wypełnionego formularza wniosku o wydanie wizy w celu przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 39 lub 40 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. W konsekwencji w § 6 ust. 1 projektu rozporządzenia określono, że w przypadku przeprowadzania ww. konsultacji, konsul przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, dane zamieszczone w wypełnionym formularzu wniosku o wydanie wizy w formie elektronicznej, przy użyciu sieci teleinformatycznej, w formacie XML, określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766). Przekazywanie ww. danych odbywa się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

Konieczność wskazania sposobu przekazywania danych z wniosków wizowych w sposób elektroniczny wynika z faktu utworzenia w centralnym organie wizowym aplikacji konsultacyjnej, która nie przewiduje możliwości wprowadzania danych z wniosku wizowego przez osoby obsługujące centralny organ wizowy. Ponadto przesyłanie danych z wniosków wizowych w inny sposób (faksem lub pocztą) skutkowałby niemożliwością przeprowadzania konsultacji wizowych z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen oraz krajowymi instytucjami konsultowanymi w terminach przewidzianych na przeprowadzenie konsultacji.

Jednocześnie w projekcie przewidziano, że w przypadku braku możliwości przekazania danych w ww. sposób, dane te mogą być przekazane inną drogą, jednakże przy użyciu elektronicznych nośników danych, zapisanych w formacie XML, tak aby możliwe było następnie przetwarzanie tych danych przy pomocy aplikacji konsultacyjnej.

W § 1 pkt 7 projektu rozporządzenia wskazano, że rozporządzenie określa także sposób zamieszczania wizy krajowej w dokumencie podróży oraz anulowania wizy krajowej wydawanej w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Określenie sposobu zamieszczania wizy w dokumencie podróży dotyczy tylko wizy krajowej, gdyż sposób zamieszczania wiz jednolitych w dokumencie podróży określają przepisy wspólnotowe, tj. Wspólne Instrukcje Konsularne dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz.Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1).

W § 7 ust. 2 projektu rozporządzenia określono, że wizę krajową wydaną w toku postępowań: o przedłużenie wizy, wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,

zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE anuluje się w dokumencie, w którym wiza została zamieszczona przez odcisnięcie pieczęci urzędowej oraz datownika albo przez umieszczenie adnotacji zawierającej podstawę prawną anulowania wizen, wyraz „anulowano” i podpis upoważnionego pracownika urzędu wojewódzkiego oraz przez odcisnięcie datownika. Powyższa regulacja wynika z nowelizacji art. 43 ust. 4, art. 61 ust. 3 oraz art. 71a ust. 3 ustawy o cudzoziemcach.

W § 2 ust. 1 ust. 1 projektu, określone w dotychczasowym rozporządzeniu pojęcia: wiza lotniskowa, wiza tranzytowa, wiza pobytowa jednolita, wiza pobytowa krajowa zostały zastąpione pojęciami: wiza jednolita lotniskowa, wiza jednolita tranzytowa, wiza jednolita pobytowa oraz wiza krajowa. Powyższa zmiana wynika z nowego brzmienia art. 26 ustawy o cudzoziemcach, który precyzuje, że wiza jest wydawana jako wiza jednolita (pobytowa lub tranzytowa) albo jako wiza krajowa. W projekcie uwzględniono także zakwalifikowanie w art. 28 ust. 3 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach dotychczas wydawanej wizen wjazdowej w celu repatriacji, jako wizen krajowej w celu repatriacji.

Proponowane brzmienie § 2 ust. 1 ust. 2 i 3 projektu rozporządzenia zostało dostosowane do zmian wprowadzonych w art. 28 ust. 1 i 3 ustawy o cudzoziemcach, który normuje odrębnie cele, w jakich może być wydawana wiza jednolita pobytowa lub wiza krajowa i cele, w których może być wydana wyłącznie wiza krajowa.

W projektowanym rozporządzeniu zaproponowano wprowadzenie dodatkowo nowego oznaczenia dla wizen wydawanej w celu wykonywania pracy zależnej od rytmu pór roku, o której mowa w art. 29 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach. Powyższa zmiana wynika z faktu, że dotychczasowe przepisy prawa nie przewidywały specjalnego oznaczenia dla ww. wizen. Z uwagi na powyższy fakt dla tego typu wizen stosowano takie samo oznaczenie, jak dla wizen wydawanych w celu wykonywania pracy. Powyższe utrudniało organom administracji publicznej realizowanie regulacji art. 57 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, która przewiduje, że cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizen w celu wykonywania prac zależnych od rytmu pór roku, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.

W projekcie uwzględniono również wprowadzenie w ustawie o cudzoziemcach nowych celów, dla których mogą być wydane wizen, tj. w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, ze względu na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe, oraz w celu korzystania z uprawnień wynikających z posiadania Karty Polaka (§ 2 ust. 2 pkt 11 i ust. 3 pkt 5 projektu).

W projekcie rozporządzenia przewidziano uchycenie dotychczasowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie wizen dla cudzoziemców.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania

konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wiz dla cudzoziemców będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
- 3) wojewodów,
- 4) konsulów,
- 5) organy Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie postępowania ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku
lub przebywających w areszcie w celu wydalenia**

Na podstawie art. 10 ust. 5a ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) postępowanie ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia, zwanych dalej „strzeżonym ośrodkiem lub aresztem w celu wydalenia”;
- 2) sposób powiadamiania osób najbliższych o zgonie cudzoziemca;
- 3) podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- 4) tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe;
- 5) sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia.

§ 2. 1. O zgonie cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia, powiadamia się niezwłocznie telefonicznie lub przy użyciu innych środków łączności albo pisemnie pozostałego małżonka, a jeżeli okaże się to niemożliwe, krewnych zstępnych i wstępnych, krewnych bocznych do 4 stopnia pokrewieństwa, powinowatych w linii prostej do 1 stopnia, z którymi zmarły utrzymywał kontakt lub których adresy lub numery telefonu są znane kierownikowi strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia, zwanemu dalej „kierownikiem”, informując jednocześnie, że w ciągu 72 godzin od chwili zgonu należy powiadomić kierownika lub funkcjonariusza o podjętej decyzji w sprawie zorganizowania pogrzebu na własny koszt, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Jeżeli osoby wymienione w ust. 1, zamieszkują za granicą, powiadamia się je o zgonie za pośrednictwem właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, a w razie braku przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej albo gdy dotyczy to cudzoziemca, którego obywatelstwa nie ustalono – ministra właściwego do spraw zagranicznych, wskazując dane personalne tych osób oraz adresy lub numery telefonów.

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr ..., poz. ...

3. W razie zgonu spowodowanego chorobą zakaźną wymienioną w wykazie ustalonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, przekazując informację, o której mowa w ust. 1, zaznacza się, że pochowanie zwłok musi nastąpić przed upływem 24 godzin od chwili zgonu.

§ 3. Zgodę na pochowanie zwłok cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia, wydaje prokurator rejonowy.

§ 4. 1. Bezzwłocznie po zgonie cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia kierownik przesyła prokuratorowi, o którym mowa w § 3, wniosek o wydanie zgody na pochowanie zwłok.

2. Pochowanie zwłok następuje po otrzymaniu zgody na ich pochowanie oraz aktu zgonu, wystawionego przez urząd stanu cywilnego właściwy dla miejsca zgonu.

§ 5. 1. Jeżeli porozumienie się z osobami wymienionymi w § 1 pkt 1 nie jest możliwe albo gdy osoby te nie podejmą się pochowania zwłok, zwłoki mogą być wydane innym osobom, które dobrowolnie zobowiążą się do ich pochowania.

2. Jeżeli zwłoki nie zostaną odebrane przez osoby wymienione w ust. 1, informuje się właściwego starostę o możliwości przekazania zwłok publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych do celów naukowych.

3. Przekazanie zwłok publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych następuje po otrzymaniu decyzji starosty oraz dokumentów, o których mowa w § 4 ust. 2.

4. W wypadku negatywnej decyzji starosty zleca się pochowanie zwłok zakładowi pogrzebowemu.

§ 6. 1. Na grobie zmarłego cudzoziemca powinna być umieszczona tabliczka z imieniem i nazwiskiem oraz datą urodzenia i zgonu.

2. Na wniosek osób wymienionych w § 2 ust. 1 i innych osób bliskich powiadamia się je o miejscu i terminie pogrzebu zmarłego cudzoziemca.

§ 7. Koszty pochowania zwłok cudzoziemca zmarłego w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia przez zakład pogrzebowy pokrywa się ze środków zmarłego cudzoziemca, a gdy ich nie posiada lub są one niewystarczające, ze środków budżetowych z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10 ust. 5a ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 295, Nr 120, poz. 1268, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2006 r. Nr 220, poz. 1600). Ww. przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, postępowania ze zwłokami cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia. W rozporządzeniu należy uwzględnić w szczególności powiadomienie właściwych osób o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane oraz sposobów ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia, kierując się koniecznością zachowania godności należnej zmarłemu i bezpieczeństwem sanitarnym.

§ 2 nakłada na strzeżone ośrodki oraz areszty w celu wydalenia obowiązek natychmiastowego powiadomienia o zgonie cudzoziemca pozostającego małżonka, a w przypadku niemożności powiadomienia małżonka ustawodawca rozszerza katalog podmiotów również do krewnych zstępnych i wstępnych, krewnych bocznych do 4 stopnia pokrewieństwa, powinowatych w linii prostej do 1 stopnia, z którymi zmarły utrzymywał kontakt lub których adresy lub numery telefonu są znane kierownikowi strzeżonego ośrodka lub funkcjonariuszowi odpowiedzialnemu za funkcjonowanie aresztu w celu wydalenia. Powiadomienie to powinno zawierać również informację, że w ciągu 72 godzin od chwili zgonu należy powiadomić kierownika lub funkcjonariusza o podjętej decyzji w sprawie zorganizowania pogrzebu na własny koszt.

Projektowane rozporządzenie reguluje również sposób powiadomienia ww. osób w przypadku gdy osoby te zamieszkują za granicą. Wówczas powiadomienie jest przekazywane za pośrednictwem właściwego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego, a w razie braku przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej albo gdy dotyczy to cudzoziemca, którego obywatelstwa nie ustalono - za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, wskazując dane personalne tych osób oraz adresy lub numery telefonów. Jeżeli porozumienie się z ww. osobami nie jest możliwe albo gdy osoby te nie podejmą się pochowania zwłok ustawodawca określił, że zwłoki te mogą być wydane innym osobom, które dobrowolnie zobowiążą się do ich pochowania.

Projektowane rozporządzenie reguluje również sytuację gdy zwłoki nie zostaną odebrane. Wówczas informuje się właściwego starostę o możliwości przekazania zwłok publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych do celów naukowych. Przekazanie zwłok publicznej uczelni medycznej lub publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych następuje po otrzymaniu decyzji starosty oraz zgody prokuratora na ich pochowanie i wystawienia przez urząd stanu cywilnego aktu zgonu. Przedstawione rozporządzenie nakłada na kierownika lub funkcjonariusza obowiązek zgromadzenia odpowiedniej dokumentacji uprawniającej do wydania zwłok w celu ich pochowania. Obejmuje on przesłanie do właściwego prokuratora wniosku o wydanie zgody na pochowanie zwłok oraz czynności związane z wydaniem aktu zgonu.

W § 6 ustawodawca enumeratywnie wymienił dane jakie powinny być umieszczone na

grobie zmarłego cudzoziemca.

Projekt rozporządzenia określa podmioty zobowiązane do pokrycia kosztów pogrzebu cudzoziemca. Koszty pochowania zwłok przez zakład pogrzebowy pokrywa się ze środków zmarłego cudzoziemca, a gdy ich nie posiada lub są one niewystarczające, ze środków budżetowych z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie będzie oddziaływało na:

- 1) ośrodki strzeżone dla cudzoziemców,
- 2) areszty w celu wydalenia,
- 3) osoby uprawnione do pochowania cudzoziemca.

2. Konsultacje społeczne.

W procesie uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie projektowanej regulacji w życie nie wywoła dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia .....

**w sprawie przeprowadzania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej
kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców,
prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców oraz powierzania
wykonywania pracy cudzoziemcom**

Na podstawie art. 10d ust. 25 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowy tryb przeprowadzania przez funkcjonariuszy Straży Granicznej kontroli, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, zwanej dalej „ustawą”, a wzory stosowanych dokumentów.

2. Jeżeli kontrola dotyczy przedsiębiorcy, czynności kontrolne są wykonywane z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).

§ 2. Kontrola jest wykonywana przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”.

§ 3. Przed rozpoczęciem kontroli funkcjonariusz okazuje znak identyfikacyjny i podaje stopień, imię i nazwisko albo okazuje legitymację służbową w sposób umożliwiający kontrolowanemu odczytanie i zanotowanie numeru legitymacji, organu, który ją wydał, oraz nazwiska funkcjonariusza.

§ 4. W toku kontroli funkcjonariusz wzywa kontrolowanego do okazania dokumentów i zezwoleń uprawniających do wykonywania pracy przez cudzoziemca, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemca, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcowi.

---

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr ..., poz....

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 127, poz. 880 i Nr 180, poz. 1280.

§ 5. Wzór protokołu kontroli, o którym mowa w art. 10d ust. 12 pkt 1 ustawy, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 6. Wzór notatki służbowej, o której mowa w art. 10d ust. 12 pkt 2 ustawy, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

**W porozumieniu:
MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Załączniki do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia ..... (poz. ...)

Załącznik nr 1

.....
(miejsowość) (data)

.....
(nazwa jednostki organizacyjnej SG
przeprowadzającej kontrolę)

PROTOKÓŁ KONTROLI

legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom

**Działając na podstawie art. 1 ust. 2 pkt 13a ustawy z dnia 12 października 1990 r.
o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr
170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr ..., poz. ...)**

.....
(stopień, imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

.....
(numer legitymacji służbowej)

przeprowadził kontrolę w:

.....
(nazwa podmiotu kontrolowanego/imię i nazwisko cudzoziemca kontrolowanego)

.....
(REGON/NIP podmiotu kontrolowanego)

.....
(adres podmiotu kontrolowanego/adres zamieszkania cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej)

.....
(imię i nazwisko osoby reprezentującej podmiot kontrolowany)

w dniu..... o godz. ....
(data rozpoczęcia kontroli) (godzina rozpoczęcia kontroli)

w celu.....
(opis okoliczności uzasadniających cel kontroli)

1. W czasie kontroli sprawdzono:

(opis dokumentów z podaniem ich numeru, okresu ważności oraz organu, który wydał dokument)

.....
.....

.....
.....
2. W czasie kontroli stwierdzono, co następuje:

.....
.....
.....
.....
3. Kontrolę przeprowadzono w obecności:

.....
4. Protokół sporządzono w ..... egzemplarzach.

5. Omówienie dokonanych w protokole poprawek, skreśleń i uzupełnień:

.....
.....
Na tym protokół zakończono:

....., dnia.....
(miejscowość) (dd.mm.rrrr)

.....
(podpis funkcjonariusza SG)

W dniu .....zostałem zapoznany z treścią protokołu i otrzymałem jeden egzemplarz.

.....
(podpis osoby reprezentującej podmiot kontrolowany/cudzoziemca)

POUCZENIE

1. Podmiotowi kontrolowanemu przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia należy zgłosić na piśmie w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu.

2. Odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do zastosowania przez Straż Graniczną stosownych środków prawnych.

Do ustaleń zawartych w protokole zastrzeżenia wniesiono / nie wniesiono.

Zastrzeżenia stanowią załącznik nr... do protokołu kontroli.

Ustosunkowanie się do wniesionych zastrzeżeń do protokołu:

.....
.....
.....
(podpis osoby reprezentującej podmiot kontrolowany/cudzoziemca)

.....
(podpis funkcjonariusza SG)

.....
(miejsce i data podpisania protokołu)

.....
(miejsowość)

.....
(data)

NOTATKA SŁUŻBOWA

dotycząca kontroli legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom

Działając na podstawie upoważnienia nr ..... z dnia ..... wydanego
przez .....
(stopień, imię i nazwisko, stanowisko służbowe wystawiającego upoważnienia)

w dniu ..... o godz. .... w .....
(miejsce przeprowadzenia kontroli)

przeprowadzono kontrolę polegającą na: .....
(rodzaj kontroli)

.....
.....
.....

Kontrolę przeprowadzono wobec:

.....
(nazwa podmiotu kontrolowanego/imię i nazwisko cudzoziemca kontrolowanego)

.....
(REGON/NIP podmiotu kontrolowanego)

.....
(adres podmiotu kontrolowanego/adres zamieszkania cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej)

.....
(imię i nazwisko osoby reprezentującej podmiot kontrolowany)

Kontrolę przeprowadzono w obecności:

.....
.....

W wyniku kontroli stwierdzono legalność wykonywania pracy przez cudzoziemca, prowadzenia działalności przez cudzoziemca, powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcom.*

.....
(stanowisko, stopień, imię i nazwisko sporządzającego notatkę)

*Niepotrzebne skreślić

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 10d ust. 10 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218, z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558 oraz z 2008 r. Nr ..., poz....). Ww. przepis zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, w drodze rozporządzenia, organizacji i trybu przeprowadzania przez organy Straży Granicznej kontroli, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 13a ustawy o Straży Granicznej, a także sposobu jej dokumentowania oraz wzorów stosowanych dokumentów.

Ustawa z dnia .....2008 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz....) wprowadziła art. 6 zmiany w ustawie o Straży Granicznej, regulując kwestie związane z kontrolą legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.

Celem projektowanej regulacji jest określenie trybu przeprowadzania przez organy Straży Granicznej legalności wykonywania pracy przez cudzoziemców, prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemców, powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom.

W § 1 w ust. 2 projekt rozporządzenia określa, że kontrola prowadzona u przedsiębiorcy jest przeprowadzana z uwzględnieniem ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z 2007 r. Nr 127, poz. 880 i Nr 180, poz. 1280).

W celu zagwarantowania sprawności i minimalizacji ewentualnych zagrożeń mogących wystąpić podczas prowadzonych czynności, w § 2 przewiduje się prowadzenie kontroli przez co najmniej dwóch funkcjonariuszy Straży Granicznej.

W § 3 wskazano czynności, jakie jest obowiązany podjąć funkcjonariusz Straży Granicznej przed podjęciem przedmiotowej kontroli.

W § 4 określono czynności kontrolne polegające na wezwaniu kontrolowanego do okazania dokumentów i zezwoleń, będących przedmiotem kontroli.

Określono także wzory protokołu kontroli oraz notatki służbowej.

Określony w projekcie termin wejścia w życie rozporządzenia wynosi 14 dni od dnia ogłoszenia.

Regulacje zawarte w przedmiotowym projekcie rozporządzenia, obejmują swoim zakresem sprawy należące do kompetencji prawa krajowego i jako takie nie podlegają harmonizacji z prawem wspólnotowym.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Cudzoziemcy prowadzący działalność lub wykonujący pracę oraz wszystkie podmioty zatrudniające cudzoziemców oraz powierzające wykonywanie pracy cudzoziemcom.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia może mieć wpływ na rynek pracy poprzez ograniczenie tzw. szarej strefy zatrudnienia cudzoziemców.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Przedmiotowe rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na przedsiębiorczość przyczyniając się do eliminowania przypadków naruszeń przepisów w zakresie prawa pracy. Tym samym przyczyni się do zwiększania konkurencyjności gospodarki.

5. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

Przedmiotowe rozporządzenie nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Zakres konsultacji.

W procesie uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, a także Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji. Przedstawiony projekt nie wymaga przeprowadzenia konsultacji społecznych.